ROČENKA

GEOLOGICKÉHO ÚSTAVU DIONÝZA ŠTÚRA ZA ROK 1980

ROČENKA

ROČENKA

GEOLOGICKÉHO ÚSTAVU DIONÝZA ŠTÚRA
ZA ROK 1980

© Geologický ústav Dionýza Štúra, 1981

OBSAH

I. ÚVOD 11

II. PREHĽAD VÝSLEDKOV VEDECKOVÝSKUMNEJ ČINNOSTI 12
Štátne úlohy 12
Regionálny geologický výskum ČSSR – časť Západné Karpaty 12
Výskum substrátu a hlbinnej stavby Západných Karpát 15
Základný hydrogeologický výskum SSR 15
Výskum hlbinných štruktúr s ohľadom na výskyt živíc 16
Geologický výskum nerastných surovín SSR 17
Tektonický výskum Západných Karpát 18
Základný výskum priestorového rozloženia zemského tepla a geotermálnych zdrojov Západných Karpát 19
Ústavné úlohy 20
Úloha 810 – Úlohy RVHP 20
Úloha 820 – Korelačné programy 21
Úloha 830 – Rozpracovanie metód ochrany podzemných vôd pred znečistením /II. etapa/ 22
Úloha 840 – Korelácia a syntéza geologických procesov 22
Úloha 850 – Výskum morí a oceánov za účelom využitia ich nerastných zdrojov 22

III. ABSTRAKTY OPONOVANÝCH SPRÁV 31
Štátne úlohy – Názvy oponovaných správ
Základný geologický výskum a mapovanie v tatridnej časti nízkotatranského kryštalinika – list Ďumbier 1:25 000 31
Šlichovanie na liste Horná Lehota 32
Vysvetlivky ku geologickej mape – list Kokava 1:25 000 32
Vysvetlivky ku geologickej mape – list Hnúšťa 1:25 000 33
Geofyzikálny výskum západnej časti Slovenského rudohoria a východnej časti Nízkych Tatier 33
Vyhodnotenie štruktúrneho vrtu PsS-1 /Podsúľová/ 33
Litofaciálne pomery gelnickej skupiny – severná časť 34
Devón Západných Karpát 35
Geologická mapa oblasti Smolníka /pre potreby IGHP/ 35
Výskum mladšieho veporika a tatrika /s. a j. časť veporského rudohoria, Malá Fatra/ 36
Petrograficko-litologický výskum vrchného karbónu chočskej jednotky 36
Vysvetlivky k základnej geologickej mape 1:25000, list Drietoma 37

Vysvetlivky k základnej geologickej mape ČSSR 1:25 000, list M-34-125-A-c /Ratkovská Suchá/ 38
Stratigrafia a litológia meliatskej skupiny 38
Vysvetlivky ku geologickej mape 1:25 000, list Korytnica – kúpele 39
Biostratigrafia reiflingských vápencov pomocou konodontov 39
Geologická mapa pre uvažovanú vodnú nádrž Brezová a geologická mapa okolia gravitačnej štôlne medzi Ipolticou a Čiernym Váhom 39
Mezozoikum východnej časti Považského Inovca 40
Stratigrafická korelácia brachiopódov, konodontov a holotúrií v strednom a vrchnom triase 40
Litologicko-mikrofaciálny výskum karbonatických hornín jury a spodnej kriedy beckovskej a inoveckej série 41
Mikrobiostratigrafické štúdium kriedy manínskej série na základe vápnitého nanoplanktónu 42
Vysvetlivky ku geologickej mape 1:25 000, list Sabinov 42
Geologická mapa a vysvetlivky 1:25 000, list Chlebnice 42
Analýza štruktúrnych foriem bradlového pásma na východnom Slovensku 43
Hodnotenie veľkých foraminifer vo valúnovom materiáli a v sedimentoch neogénu 44
Geologická mapa a vysvetlivky 1:25 000 – listy Tekovské Trsťany /M-34-134-B-c/ a Hontianske Tesáre /M-34-134-B-d/ 44
Vysvetlivky k základnej geologickej mape 1:25 000 – listy: M-34-137-A-a /Jesenské/, M-34-137-A-c /Hostice/, M-34-137-A-d /Pusta Embertelen/ 46
Geologické vyhodnotenie južnej časti Turčianskej kotliny 47
Geologická mapa a vysvetlivky k regiónu Bánovskej kotliny /1:50 000/ 47
Mäkkýše bádenu Podunajskej nížiny a Ipeľskej kotliny 48
Systematika a paleoekológia lamellibranchiát triasu Západných Karpát – spodný trias 49
Fosílne nepárnokopytníky /perissodactyla/ Slovenska – rhinocerotidae 49
Systematika a taxonómia veľkých foraminifer terciéru a štúdium fauny numulitov v centrálnokarpatskom paleogéne a flyšovom pásme 50
Zonárne členenie miocénu Západných Karpát na základe vápnitej nanoflóry 50
Morfológia a systematika mladopaleozoických palinomorf 51
Vysvetlivky ku geologickej mape 1:25 000, list Strelníky /36 – 233/ 51
Metodika identifikácie zakrytých intruzívnych telies ako potencionálneho nositeľa mineralizácie 52

Štúdium petrografie neovulkanitov stredného Slovenska 53
Geologická mapa a vysvetlivky 1:50000, list Galanta 55
Litogeochemická a mikromorfologická charakteristika sprašových sedimentov a fosílnych pôd regiónov bajtavsko-kamenickej depresie dolného Pohronia a Szobskej kotliny Dunaja 55
Vysvetlivky k základnej geologickej mape v mierke 1:25 000, listy M-34-134-D-a /Demandice/, M-34-134-D-d /Plášťovce/, M-34-134-D-c /Ipeľský Sokolec/ a M-34-134-D-b/Šahy/ 56
Záverečná správa za štátnu úlohu: Regionálny geologický výskum ČSSR, časť Západných Karpát, Slovensko 57
Záverečná správa za štruktúrny vrt HV-3 Vrbov 57
Záverečná správa za štátnu úlohu: Výskum substrátu a hlbinnej stavby Západných Karpát 58
Zhodnotenie realizovaných hydrogeologických prác v pohorí Galmus a vo východnej časti Veľkej Fatry 59
Hydrogeologický výskum Muránskej planiny 59
Zhodnotenie realizovaných hydrogeologických prác v Skorušinských vrchoch 61
Zhodnotenie realizovaných hydrogeologických prác v Štiavnických vrchoch 61
Rekognoskácia minerálnych prameňov v SSR 62
Zhodnotenie dosiaľ realizovaných prác pre výskum minerálnych vôd v Rimavskej kotline /za roky 1977 – 1980/ 63
Hydrogeologické vyhodnotenie Zvolenskej kotliny z hľadiska výskytu minerálnych vôd 63
Záverečná správa za štátnu úlohu: Základný hydrogeologický výskum /za roky 1976 – 1980/ 64
Záverečná správa za štátnu úlohu: Výskum hlbokých štruktúr Západných Karpát s ohľadom na výskyt živíc 65
Záverečná správa o metalometrickom výskume Cu-ložísk v perme 65
Geologicko-ložisková charakteristika a prognózy W-zrudnenia v oblasti Jasenie – Kyslá, Nízke Tatry – I. etapa 66
Štruktúrny vrt MEB-1 /Prochoť/, /záverečná správa/ 66
Geochemicko-surovinová charakteristika triasových vápencov Slovenska 67
Petrografia, mineralógia a geochémia Sb-ložísk Nízkych Tatier .. 68
Mineralogicko-petrografický a geochemický výskum terciérnych sedimentov Lučenskej kotliny 68
Datovanie stredoslovenských neovulkanitov metódou „fission track" /III. etapa/ 70
Rádiometrické veky vybraných eruptívnych hornín Západných Karpát 71
Izotopové zloženie síry vybraných mineralizácií spätých s neovulkanitmi /Hodruša – žila Rozália/ 71

Záverečná správa za štátnu úlohu: Geologický výskum nerastných surovín za roky 1976 – 1980 72
Tektonický výskum Západných Karpát 73
Základný výskum priestorového rozloženia zemského tepla v Západných Karpatoch /čiastková záverečná správa za roky 1975 – 1980/ 74
Správa o výskumnom geotermálnom vrte FGO-1 v Obide 75
Správa o výskumnom geotermálnom vrte FGHP-1 Horná Potôň 76
Správa o výskumnom geotermálnom vrte FGTv-1 Tvrdošovce 76
Čistenie a úprava termálnych vôd 77
Výzkum technicko-technologických problemů těžby a využívání tepelné energie z geotermálních zdrojů Západních Karpat na území SSR 79
Záverečná správa za štátnu úlohu: Základný výskum priestorového rozloženia zemského tepla a geotermálnych zdrojov Západných Karpát /SSR/ za roky 1975 – 1980 80
Ústavné úlohy – Názvy oponovaných správ
Záverečná správa za ústavnú úlohu: Úlohy RVHP – vo sfére nerastných surovín a energetických zdrojov 81
Záverečná správa za ústavnú úlohu: Medzinárodné korelačné programy 82
Záverečná správa za ústavnú úlohu: Rozpracovanie metód ochrany podzemných vôd pred znečistením 82
Záverečná správa za úlohu: Korelácia a syntéza geologických procesov 83
Záverečná správa o plnení úlohy: Geologická prospekcia pevných nerastných surovín morí a oceánov 85
Rezortné úlohy – Názvy oponovaných správ
Stanovenie nekarbonátového uhlíka vo vzorkách so zvýšeným obsahom uhličitanov 85

IV. PREHĽAD ČINNOSTI LABORATÓRNEHO SEKTORA 87

V. EDIČNÁ A PUBLIKAČNÁ ČINNOSŤ 91
Edičná činnosť 91
Činnosť kartografického oddelenia 91
Publikačná činnosť pracovníkov ústavu 92

VI. MEDZINÁRODNÁ VEDECKOTECHNICKÁ SPOLUPRÁCA 102
Súhrnné zhodnotenie 102
Mnohostranná vedeckotechnická spolupráca 102
Úlohy RVHP 102
Mnohostranná spolupráca akadémií vied socialistických krajín 103
Dvojstranná vedeckotechnická spolupráca 104
Hospodárska spolupráca /obchodné cesty/ 111
Účasť na medzinárodných podujatiach 111

Stáže a študijné pobyty 112
Ostatné zahraničné cesty 113
Vedeckotechnická pomoc /expertízy/ 115
Medzinárodná spolupráca v rámci medzinárodných geologických organizácií, asociácií, komisií a korelačných programov 116
Karpatsko-balkánska geologická asociácia 116
Medzinárodné korelačné programy /IGCP-UNESCO/ 117
Rekapitulácia služobných ciest 118

VII. PRÍRASTKY ARCHIVOVANÝCH SPRÁV 120
Správy pracovníkov ústavu 120
Správy mimoústavných pracovníkov 123

VIII. KRONIKA A ZOZNAM PRACOVNÍKOV ÚSTAVU 125

I. ÚVOD

Plán činnosti Geologického ústavu Dionýza Štúra aj v roku 1980 vychádzal z plánu 6. päťročnice. Tažisko výskumných prác bolo v riešení siedmich štátnych úloh, okrem ktorých sme zabezpečovali i požiadavky vyplývajúce z vnútroných a medzinárodných potrieb prostredníctvom piatich ústavných úloh. Pracovníci GÚDŠ sa významnou mierou podieľajú aj na riešení úloh základného geologického výskumu II-8 /Geologický výskum československých Karpát/, ktorý je zameraný na štúdium zákonitostí mladšieho orogénu, ako aj na riešenie úloh vyplývajúcich z multilaterálnej dohody akadémií vied socialistických štátov. Koordinujúcim pracoviskom je Geologický ústav Slovenskej akadémie vied a Ústav geotechniky Československej akadémie vied. Geologický ústav D. Štúra je zapojený i do prác na úlohách vyplývajúcich z medzinárodnej spolupráce RVHP, KBGA, bilaterálnych a medzinárodných korelačných programov. Ako školiace pracovisko s právom obhajoby z geológie aktívne sa podieľa na výchove vedeckých kádrov, hlavne v rámci rezortu Slovenského geologického úradu. Poskytuje konzultácie a odbornú posudkovú činnosť iným organizáciám, resp. odborníkom prakticky z celej palety geologických disciplín a ako objektívny orgán plní odbornú posudkovú činnosť.

V nasledujúcich častiach sú uvedené hlavné výsledky z výskumnej činnosti jednotlivých štátnych úloh, ako aj abstrakty oponovaných plánovaných správ z predchádzajúceho roka. Značná časť poznatkov z regionálneho a základného výskumu bola zverejnená v odborných časopisoch.

II. PREHĽAD VÝSLEDKOV VEDECKOVÝSKUMNEJ ČINNOSTI

Štátne úlohy

REGIONÁLNY GEOLOGICKÝ VÝSKUM ČSSR – ČASŤ ZÁPADNÉ KARPATY

Číslo: S-52-547-001

Vedúci úlohy: RNDr. J. MELLO, CSc.

Išlo o najrozsiahlejšiu štátnu úlohu riešenú v GÚDŠ od roku 1961. V uplynulom 1979 roku, bola ukončená a členila sa na 9 čiastkových a 26 podčiastkových úloh.

Cieľom úlohy bol geologický výskum a mapovanie v mierke 1:50 000 a 1:25 tisíc a s tým spojené riešenie praktických i teoretických otázok. Za celú dobu riešenia úlohy, t.j. za 20 rokov, bolo zostavených 254 listov máp v mierke 1:25 tisíc /z celkového počtu 642 listov máp SSR /príl.č.1/. Zoznam zostavených máp s registračnými číslami archívu GÚDŠ a Geofondu Bratislava je v príl.č.2.

Zo 14 regiónov boli zostavené geologické mapy 1:50 000 / z nich 8 doteraz vyšlo tlačou/ a zo stredoslovenských neovulkanitov v mierke 1:100 000 /príl.č. 3/.

Okrem geologických máp v mierke 1:50 000 a 1:25 000, doplnených príslušnými vysvetlivkami a mapami prognóz nerastných surovín, boli vyhotovené i ďalšie geologické podklady, rôzne druhy odvodených, či doplnkových máp – mapy prehľadné, inžinierskogeologické, paleogeografické, tektonické, vulkanoštruktúrne, faciálne, palinspastické a iné.

Tematické výskumy boli zhrnuté v rôznych biostratigrafických, paleontologických, litologicko-petrografických, prípadne iných správach. Súčasťou regionálneho výskumu bol i geofyzikálny a vrtný výskum, z ktorých výsledky boli uvedené v čiastkových správach a publikáciách.

Výskum kryštalinika v uplynulom období bol sústredený do Nízkych Tatier a Slovenského rudohoria.

Aplikácia palinológie umožnila na viacerých lokalitách datovať kryštalické bridlice fácie zelených bridlíc /dovtedy považovaných zväčša za diaftority /ako paleozoické/. V Nízkych Tatrách bola vymedzená oblasť zvýšenej W-mineralizácie a v j. časti veporíd bola preukázaná prítomnosť alpínskych granitov. Výsledky mapovania potvrdzujú príkrovovú pozíciu kráľovohoľského komplexu a šupinovitú stavbu kryštalických bridlíc v tatridnej časti Nízkych Tatier i vo veporiku.

Výskum paleozoika bol zameraný na tri hlavné sféry – Spišsko-gemerské rudohorie, tematický výskum predvrchnokarbónskych sérií a výskum mladšieho paleozoika. Nosnou úlohou bolo zostavenie geologickej mapy Spišsko-gemerského rudohoria v mierke 1:50 000 s vysvetľujúcim textom. Sú v nej zohľadnené všetky nové dosiahnuté výsledky výskumu tejto oblasti.

Výskum mezozoika Západných Karpát bol sústredený do oblasti bradlového pásma Veľkej a Malej Fatry, Považského Inovca, Nízkych Tatier a Slovenského krasu. Išlo predovšetkým o zostavenie listov geologických máp a máp regiónov, ale i o tematické výskumy.

Bola podaná nová interpretácia vzťahu manínskej jednotky a krížňanského príkrovu. V Nedzevskom pohorí sa zmenila interpretácia nedzovského príkrovu. V novom ponímaní sú komplexy tohto príkrovu rozdelené na dve jednotky. V Myjavskej pahorkatine boli sedimenty senónu a paleogénu rozdelené na tri vývoje.

Vo Veľkej Fatre boli novodefinované viaceré litostratigrafické jednotky – šiprunská skupina, došnianske a trlenské vrstvy. Nové poznatky, ktoré upresňujú doterajšie tektonické predstavy, boli získané v Nízkych Tatrách a v horehronskom podolí.

Geologické mapovanie spojené s tematickým výskumom najmä meliatskej skupiny výrazne doplnilo i znalosti o geologickej stavbe Slovenského krasu, kde bolo celé územie zmapované v mierke 1:25 000. Prekvapujúce je zistenie, že i v rámci silického príkrovu sú hojne zastúpené slabometamorfované sekvencie. Vrt MEL-1 /Meliata/ /je navŕtaný do hĺbky 1840 m, ale zatiaľ nedosiahol hlavný cieľ – podložie meliatskej skupiny. Z tektonického i paleogeografického hľadiska je neobyčajne cenný nález gosauskej kriedy zaklinený medzi dve čiastkové štruktúry silického príkrovu. Nález svedčí o intenzívnych laramských, resp. mladších tektonických pohyboch i v najjužnejších zónach Západných Karpát.

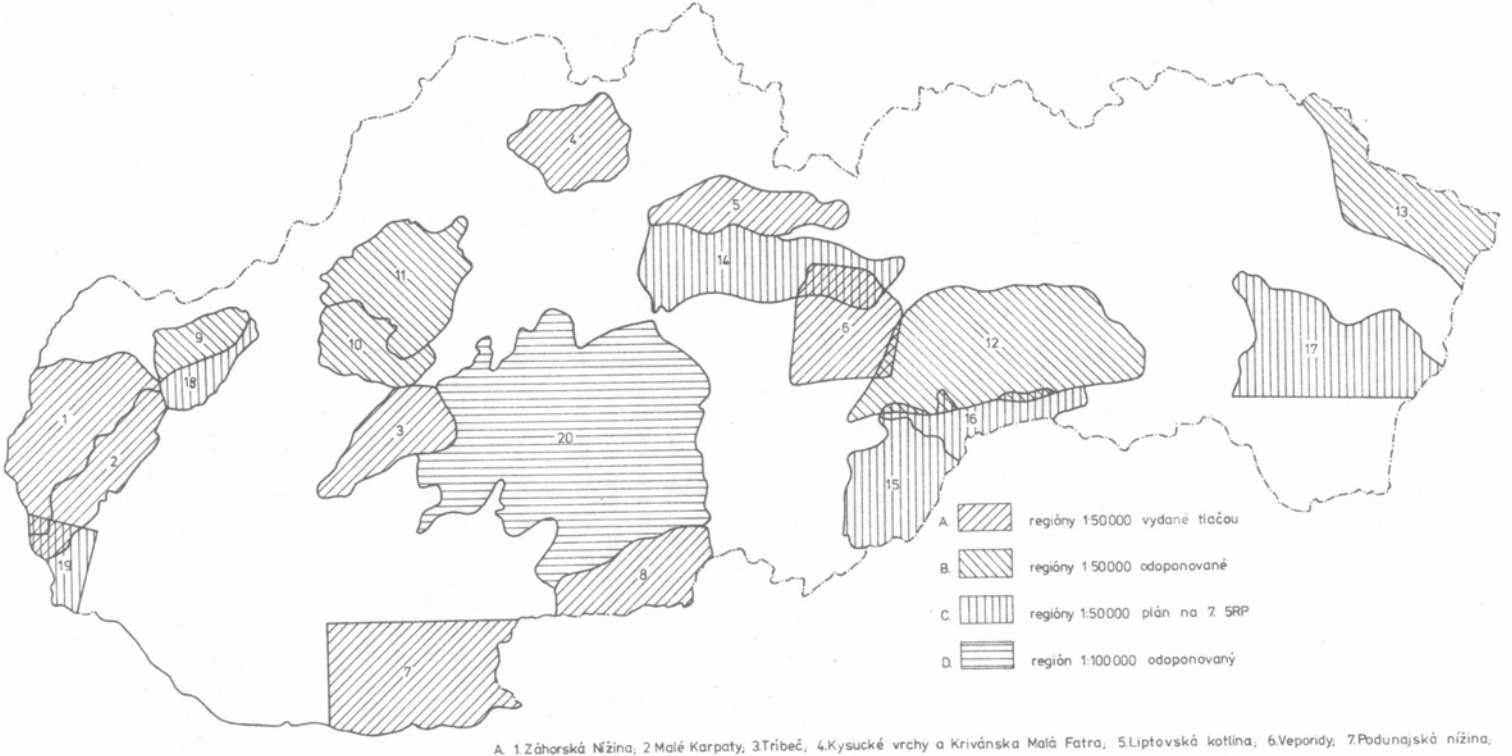
V regionálnom geologickom výskume paleogénu Západných Karpát bolo prvoradou úlohou zhotovenie geologických máp z vonkajšieho flyšového pásma a z centrálnokarpatského paleogénu, ako aj zhotovenie regionálnych štruktúr pre prognózovanie uhľovodíkov.

Veľká pozornosť bola venovaná oblasti styku flyšového a bradlového pásma. V západnom i východnom úseku bolo zistených dosť argumentov, ktoré potvrdzujú, že prinajmenšom v pripovrchových častiach je flyšové pásmo nasunuté na bradlové a spolu na elementy vnútorných Karpát.

Z neogénnych oblastí bola zostavená a oponovaná mapa 1:50 000 – Bánovská kotlina. Niekoľko listov geologických máp v mierke 1:25 000 bolo zostavených z Rimavskej kotliny a z niektorých ďalších neogénnych oblastí.

V stredoslovenských neovulkanitoch boli sumarizované doterajšie poznatky o geologickej stavbe, litológii, tektonike, stratigrafii a geologickom vývoji pri zostavovaní geologicko-štruktúrnej schémy stredoslovenských neovulkanitov 1:100 tisíc. Pokračovalo i mapovanie oblasti v mierke 1:25 000. Bol ukončený i prvý list v novom listoklade /Strelníky/.

V kvartérnych oblastiach pokračoval najmä výskum Východoslovenskej a Podunajskej nížiny, Rimavskej a Ipeľskej kotliny.

Schematický prehľad regionálnych máp Slovenska

A. 1. Záhorská Nížina; 2. Malé Karpaty; 3. Tríbeč; 4. Kysucké vrchy a Krivánska Malá Fatra; 5. Liptovská kotlina; 6. Veporidy; 7. Podunajská nížina; 8. Ipeľská kotlina a južná časť Krupinskej planiny.

B. 9. Myjavská pahorkatina; 10. Bánovská kotlina; 11. Strážovská hornatina; 12. Spišsko-gemerské rudohorie; 13. Nízke Beskydy.

C. 14. Nízke Tatry; 15. Rimavská kotlina; 16. Slovenský kras; 17. Východoslovenská nížina-sever; 18. Malé Karpaty-sever; 19. Veľká Bratislava (1:25 000).

D. 20. Stredoslovenské neovulkanity

VÝSKUM SUBSTRÁTU A HLBINNEJ STAVBY ZÁPADNÝCH KARPÁT

Číslo: S-52-547-002

Vedúci úlohy: člen korešpondent SAV O. FUSÁN

V rámci úlohy bola zostavená morfotektonická mapa predterciérneho podložia vnútorných Západných Karpát v mierke 1:500 000 , tektonická mapa predterciérneho podložia 1:500 000 , mapa izolínií Moho-diskontinuity a blokov Západných Karpát 1:1 000 000 . V oblasti stredoslovenských neovulkanitov bola zostavená morfoštruktúrna mapa podložia 1:100 000 , tektonická mapa podložia 1:200 000 .

Úloha bola riešená v spolupráci s Geofyzikálnym ústavom SAV a Geofyzikou, n. p., Brno.

V roku 1980 bolo riešenie úlohy ukončené v plánovanom termíne záverečnou oponentúrou. Štátna oponentská rada konštatovala, že plánované úlohy boli splnené. Získané výsledky budú použité pri ďalšom výskume a vyhľadávaní ložísk ropy, zemného plynu, termálnych a minerálnych vôd a rudných surovín viazaných na treťohorný vulkanizmus.

ZÁKLADNÝ HYDROGEOLOGICKÝ VÝSKUM SSR

Číslo: S-52-547-003

Vedúci úlohy: RNDr. V. HANZEL, CSc.

V rámci štátnej úlohy „Základný hydrogeologický výskum SSR" v roku 1980 sa pokračovalo v hydrogeologickom výskume mezozoika j. svahov Nízkych Tatier a Bielanskych Tatier, ktorý bude ukončený až v roku 1983. Podstatná časť prác bola sústredená na záverečné spracovanie výsledkov výskumu obyčajných podzemných vôd v pohorí Galmus, na Muránskej planine, v Štiavnických vrchoch a v Skorušinských vrchoch, kde boli overené a zdokumentované nové zdroje podzemných vôd a vymedzené vodohospodársky prognózne oblasti.

Boli spracované výsledky výskumu minerálnych vôd Pohronia, čiastočne v Rimavskej kotline a bola ukončená posledná etapa rekognoskácie minerálnych prameňov SSR.

Okrem uvedených čiastkových úloh bola v roku 1980 vypracovaná záverečná správa za celú štátnu úlohu.

Hlavným prínosom riešenia štátnej úlohy je ukončenie edície základných hydrogeologických máp v mierke 1:200 000 z celého územia SSR, vymedzenie vodohospodársky prognóznych oblastí obyčajných podzemných vôd v horehronských pohoriach a vo Vysokých Tatrách a v ich predpolí a vymedzenie štruktúrnych minerálnych vôd v Liptovskej kotline a Zvolenskej kotline. V týchto regiónoch bolo celkove vrtmi overených 380,0 $l.s^{-1}$ obyčajných podzemných vôd a 140,0 $l.s^{-1}$ minerálnych vôd, boli zdokumentované ďalšie prognózne zdroje podzemných vôd.

VÝSKUM HLBINNÝCH ŠTRUKTÚR S OHĽADOM NA VÝSKYT ŽIVÍC

Číslo: S-52-547-004

Vedúci úlohy: RNDr. B. LEŠKO, DrSc.

V roku 1980 pokračovali práce vo viacerých oblastiach.

Východné Slovensko

Oporný vrt Hanušovce-1

Do konca roku 1980 dosiahol hĺbku 4731 m. Po prevŕtaní súvrstvia vápnitého flyšu /do 3000 m/, vrt prešiel cez úsek /3000–4000 m/ červených slieňovcov tektonicky sa striedajúcich v štyroch skupinách s vápnitým flyšom. Vyššie uvedené vrstvy obsahujú premiešané vrchnokriedové a paleogénne asociácie mikrofauny, vápnitého nanoplanktónu a numulitov. Pieskovce litologicky zodpovedajú jarmutskej pribradlovej fácii. V intervale 4000 – 4570 m sa prevŕtala tektonická brekcia, ktorú tvoria vápnité pieskovce jarmutského typu a tektonicky rozrušené /tektonické zrkadlá, deformácie/ tmavosivé až čierne ílovce. Od hĺbky 4570 m nastáva zmena horninového materiálu na tektonickú brekciu s nevápnitými pieskovcami a podradnými ílovcami a súvrstvie drobových pieskovcov /? magurský flyš/. Počas vŕtania sa zistilo niekoľko prejavov plynu.

Oporný vrt Smilno-1

Do konca roka 1980 vrt dosiahol hĺbku 3434 m, do hĺbky 1800 m prešiel cez belovežské vrstvy magurskej jednotky a nižšie /až do 3434 m/ zónu, kde sa tektonicky striedajú vrchnokriedové sedimenty s belovežskými vrstvami. V tejto tektonicky prerušenej zóne boli zistené dva prejavy plynu .

V nadväznosti na výsledky vrtu Lipany-1 a výsledky geofyzikálneho prieskumu bol vypracovaný projekt oporného vrtu Šariš-1 /5500 – 6000/ s cieľom overiť geologicko-naftové pomery vnútrokarpatského paleogénu a jeho podložia v štruktúre na juh od šambrónskej elevácie.

Komplexné zhodnotenie geológie a geofyzikálnych prác vo východoslovenskom flyši z roku 1977 zaregistrovalo výraznú elevá ciu podložia flyšu v oblasti Stakčína. Overenie tejto elevácie je cieľom oporného vrtu Stakčín-1 /6000 m/, na ktorý bol v roku 1980 vypracovaný geologický projekt.

Západné Slovensko

V rámci koordinácie prác s ÚÚG Praha /úloha 509/ a MND koncernový podnik Hodonín boli na príprave oporného vrtu v oblasti Drietoma – Starý Hrozenkov zhodnotené geologické pomery a vypracované geologické profily

Na sledovanie hlbinnej stavby vnútrokarpatských jednotiek bol vypracovaný geologický projekt hlbokého vrtu Malé Karpaty-1 /v oblasti Nové Mesto nad Váhom/.

V rámci seizmického výskumu bol v roku 1980 metódou hlbinného seizmického sondovania v teréne odmeraný profil K-1.

V roku 1980 boli záverečnou správou zhodnotené výsledky úlohy S-52-547-004 za obdobie rokov 1971 – 1980.

GEOLOGICKÝ VÝSKUM NERASTNÝCH SUROVÍN SSR

Číslo: S-52-547-005

Vedúci úlohy: RNDr. J. ILAVSKÝ, DrSc.

V rámci úlohy bol robený výskum nerastných surovín centrálnych Západných Karpát a stredoslovenských neovulkanitov. Boli riešené niektoré problémy nerudných surovín, mineralogicko-geochemický a izotopický výskum v západokarpatskej sústave.

V Spišsko-gemerskom rudohorí pokračoval výskum antimónového pásma oblasti Čučma – Volovec geologickým mapovaním, metalometriou a vrtnými prácami. Bola pripravená záverečná správa, ktorá sumárne zhodnotila výsledky výskumu na Sb-rudy od roku 1972.

V oblasti Smolníka sme pomocou vrtov riešili východné pokračovanie stratiformných Cu-Pb-rudných štruktúr. Výskum tejto zóny je pred ukončením. Zistené zrudnenie je nebilančné, nevhodné pre ťažbu.

Medzi najúspešnejšie pracovné programy, v rámci štátnej úlohy, ktorým sa venuje zvýšená pozornosť, patrí výskum scheelitového zrudnenia na j. svahoch Nízkych Tatier. Práce robíme všetkými dostupnými metodikami /geologické mapovanie, vrtné a banské práce, mineralógia, geochémia, izotopický výskum/. V roku 1980 bola zostavená záverečná správa za I. etapu prác, v ktorej bola preukázaná existencia priemyselného W-ložiska, prvého v Západných Karpatoch.

Okrem zmienených hlavných problémov boli riešené niektoré menej významné: metalometrický výskum Cu-rúd pri Ľubietovej, malé ložisko syngenetických barytov pri Bacúchu, záverečnou správou bolo ukončené vyhľadávanie Cu-rúd v permе v okolí Košickej Belej.

V stredoslovenských neovulkanitoch sa pokračovalo vo výskume centrálnych zón Javoria a Poľany s cieľom overenia možných Cu-Mo rúd profýrového typu. Na Javorí v solfatárovej formácii bolo identifikované malé ložisko masívov pyritov a Cu /enargit, kovalin/, ktoré tvorí vrchné časti predpokladaného Cu-Mo porfýrového systému. Pri lokalizácii vrtných prác sme sa orientovali výsledkami geofyzikálneho výskumu.

V západnej časti stredoslovenských neovulkanitov bolo sériou plytkých vrtov riešené žilníkovo-impregnačné zrudnenie Cu-Mo typu späté s diorit-porfýrovou intrúziou Tatier s. od Pukanca. Pri Gondove bola leteckou geofyzikou zistená rozsiahla, dovtedy neznáma anomália. Hoci táto lokalita nebola zahrnutá v pláne výskumu, jej nádejnosť na možné Au-Ag zrudnenie podmienila urýchlené začatie prác. Toho času sú robené geofyzikálne a geologicko-mapovacie práce.

Okrem výskumu rúd bol v menšej miere robený aj výskum nerudných surovín. Práce boli zamerané na tematickú úlohu „Geologicko-surovinová štúdia najvýznamnejších typov triasových vápencov Slovenska" s cieľom vytypovať najvhodnejšie fácie a horizonty pre priemyselné účely, náročné na čistotu vápencov. Ako najvhodnejšie sa javia wettersteinské vápence, a to najmä vo vyšších príkrovoch Čachtického pohoria a v Slovenskom krase.

Pracovníci oddelenia nukleárnej geochémie sa na štátnej úlohe zúčastňovali predovšetkým izotopovým výskumom.

V roku 1980 boli oponentúrami ukončené tri záverečné správy:

1. O izotopovom zložení síry a termoelektromotorickej sile sulfidov na ložisku Rozália v Banskej Hodruši
2. O rádiometrickom datovaní neovulkanických hornín metódou „fission-track"
3. O rádiometrickom datovaní vybraných eruptívnych a metamorfovaných hornín Západných Karpát /vid' predchádzajúce state Ročenky/.

Správy obsahujú nové údaje a pohľady na metalogenézu, magmatizmus, vulkanizmus, ako i metamorfné procesy Západných Karpát.

V roku 1980 pokračovla systematický izotopový a geochronologický výskum na problémoch izotopov síry, O, H, ktoré budú ukončené v priebehu 7. 5RP.

Značná pozornosť bola venovaná tiež rozpracovávaniu a príprave nových metodík izotopového výskumu, ktoré sa zatiaľ u nás ešte nepoužívajú.

Na novom hmotnostnom spektrometri MAT-250 boli robené overovacie merania optimálnych podmienok pri zisťovaní pomerov izotopov S, O, C.

V rámci regionálneho mineralogického výskumu boli riešené mineralogicko-peragenetické pomery Sb-zrudnenia v Spišsko-gemerskom rudohorí. Charakterizované boli aj stopové prvky a zonalita mineralizácie; bolo opísaných dovedna 34 minerálov.

Výskum mineralógie a petrografie neogénnych sedimentov bol zameraný na chemizmus a mineralogické zloženie ílovitých a piesčitých sedimentov. Boli zistené viaceré lokality keramických íl ov v poltárskej formácii a výskyty glaukonitov a íl ov snáď vhodných ako netradičná surovina na výrobu Al. V tomto smere sa nádejnou ukázala aj pyrofylit-diasporová asociácia v hydrotermálne premenenej zóne neovulkanitov Javoria.

V rámci regionálnej geochémie bola robená metalometria Sb-rúd a okolorudných premien W-rúd v Nízkych Tatrách.

Z teoretických prác si zasluhuje pozornosť vypracovanie matematicko-štatistických programov spôsobom algorytmov v jazyku FORTRAM, ktorý zekonomizoval petrografické, sedimentologické a geochemické výpočtové programy.

Za štátnu úlohu „Geologický výskum nerastných surovín SSR" bola k 28.10.1980 vypracovaná a úspešne oponentúrou obhájená záverečná správa.

TEKTONICKÝ VÝSKUM ZÁPADNÝCH KARPÁT

Číslo: S-52-547-006

Vedúci úlohy: akademik M. MAHEĽ

Základné prínosy riešenia úlohy možno zhrnúť do nasledovných bodov:

- Zostavená tektonická mapa ČSSR 1:500 000
- Vypracovaná kompletná legenda pre tektonickú mapu karpatsko-balkánskych krajín 1:500 000 s rozpracovaním jej princípov k vyjadreniu typu kôry
- Nový pohľad na tektoniku veporíd a ďalšie kľúčové oblasti.

Úloha bola ukončená záverečnou správou. Rozpracované problémy budú riešené v ďalšej päťročnici v rámci regionálnej úlohy a bádateľského výskumu SAV.

ZÁKLADNÝ VÝSKUM PRIESTOROVÉHO ROZLOŽENIA ZEMSKÉHO TEPLA A GEOTERMÁLNYCH ZDROJOV ZÁPADNÝCH KARPÁT

Číslo: S-52-547-010

Vedúci úlohy: RNDr. O. FRANKO, CSc.

V roku 1980 bola hlavná pozornosť venovaná vypracovaniu projektu na 7. 5RP. Podobne ako v roku 1980 aj v nasledujúcom roku bolo riešených 5 čiastkových úloh.

Tažisko prác na čiastkovej úlohe – 01 bolo v roku 1980 sústredené na termometrické merania v teréne, laboratórnu prípravu vzoriek pre zmeranie tepelnej vodivosti hornín, spracovanie geotermických údajov z podunajskej panvy a vypracovanie záverečnej správy za roky 1975 – 1980.

Z podunajskej panvy boli zostavené v mierke 1:500 000 mapy geoizoterm v hĺbke 500, 1000, 1500, 2000 a 2500 m, mapy geoizograd v intervale hĺbok 0–1000 a 1000 – 2000 m, mapa termoizohyps teploty 50 °C. Vo forme bodových údajov je zobrazená teplota v hĺbke 3000 m a hodnoty tepelného toku.

Výsledky z riešenej úlohy za roky 1975 – 1980 sú uvedené v abstrakte oponovanej správy.

V rámci čiastkovej úlohy – 02 bola pozornosť sústredená na vypracovanie projektu štátnej výskumnej úlohy „Geologický výskum vybraných oblastí SSR z hľadiska využitia geotermálnej energie" na roky 1981 – 1985, na vypracovanie záverečnej správy za štátnu úlohu č. S-52-547-010 za rok 1975 – 1980 a vypracovanie čiastkových záverečných správ o výskumných geotermálnych vrtoch FGO-1 Obid, FGTv-1 Tvrdošovce a FGHP-1 Horná Potôň.

Z výskumu centrálnej depresie podunajskej panvy boli získané nasledovné výsledky:

Na vrte FGDŽ-1 Dvory nad Žitavou bola z úseku 2324 – 2136 m zistená výdatnosť 6 – 7 $l.min^{-1}$ s teplotou 23 °C pri znížení hladiny vody kompresorom 40 m pod terénom. Voda je Cl-Na typu s mineralizáciou 38 $g.l^{-1}$. Z úseku 1930–1653 m bol zistený preliv 6 $l.min^{-1}$ vody teplej 24 – 28 °C, typu Cl-Na s mineralizáciou 19,3 $g.l^{-1}$. Z úseku 1616 – 1473 m bol zistený preliv cca 4,4 $l.s^{-1}$ vody teplej 67 °C, typu Cl-HCO_3-Na s mineralizáciou 4,8 $g.l^{-1}$. Z úseku 1274–1024 m bol zistený preliv 5 $l.s^{-1}$ vody teplej 54 °C, HCO_3-Cl-Na typu s mineralizáciou 2,6 $g.l^{-1}$.

Oponované správy priniesli tieto konkrétne výsledky:

Vrtom FGO-1 hlbokým 1000,2 m boli zistené útvary : do 9 m kvartér, do 691 m paleogén a do 1000,2 m trias. Z úseku 850 – 885 m, 890 – 900 m a 910 – 915 m bol preliv 2 $l.s^{-1}$ vody teplej 21,5 °C. Vrt bol likvidovaný cementáciou.

Vrtom FGTv-1 Tvrdošovce hlbokým 2406 m boli zistené útvary: do 11 m kvartér, do 315 m ruman, do 605 m dák, do 1772 m pont a do 2406 m panón. Z exploatačného úseku 1587 – 1362 m je overený preliv 20 $l.s^{-1}$ vody teplej 70 °C, typu HCO_3-Na s mineralizáciou 2,5 $g.l^{-1}$.

Vrtom FGHP-1 Potôň hlbokým 2500 m boli zistené útvary: do 280 m kvartér, do 601 m ruman, do 989 m dák, do 1936 m pont a do 2500 m panón. Z exploatačné-

ho úseku 1804,3 – 1394 m je overený preliv 20 $l.s^{-1}$ vody teplej 68 °C, typu HCO_3-Cl-Na s mineralizáciou 4,5 $g.l^{-1}$.

V záverečnej správe štátnej úlohy č. S-52-547-010 sú zhodnotené práce za roky 1975 – 1980. V rámci úlohy -01 sú zostavené mapy teplotného a tepelného poľa 1:1 000 000. V úlohe -02 sú zhodnotené geotermálne zdroje komárňanskej vysokej kryhy a so stavom poznatkov ku koncu roku 1980 aj centrálnej depresie podunajskej panvy. V úlohe -03 je vyhodnotená Liptovská kotlina z hľadiska výskytu geotermálnych zdrojov a geofyzikálne sú rozpracované: Trenčianska, Turčianska, Bánovská a Žilinská kotlina. V úlohe -07 bol preskúmaný vplyv tepla zbavených vôd na biologické čistenie mestských odpadových vôd metódou aktivovaného kalu, taktiež bola preskúmaná čiastočná demineralizácia reverznou osmózou na lokalitách Podhájska a Kráľová pri Senci. V úlohe – 08 bol vypracovaný fyzikálno-matematický model vertikálnej dopravy termálnych vôd hlbokými vrtmi, boli skúmané zmeny chemizmu vôd v zmenených podmienkach ich existencie vo vzťahu k inkrustácii na lokalitách Kráľová pri Senci, Dunajská Streda a Podhájska a začalo sa s riešením problému reinjektáže na lokalite Podhájska vypracovaním 1. variantu fyzikálno-matematického modelu hydrotermálneho zásobníka.

Výskumnými prácami bolo overených cca 200 $l.s^{-1}$ vôd s priemernou teplotou 53,5 °C. Ich tepelný výkon pri znížení teploty do 20 °C je cca 31 MW. Vody sú využívané v poľnohospodárstve na vykurovanie skleníkov a fóliovníkov a v cestovnom ruchu na rekreáciu.

Výsledky zo záverečnej oponentúry štátnej výskumnej úlohy číslo S-52-547-010 boli schválené na gremiálnej porade námestníka ministra výstavby a techniky Ing. J. Pavlisa bez pripomienok.

V rámci čiastkovej úlohy - 03 bolo prakticky ukončené gravimetrické mapovanie v mierke 1:25 000 v Bánovskej a Žilinskej kotline. Boli realizované merania VES v strednej a s. časti Turčianskej kotliny a ukončené merania VES v j. časti Trenčianskej kotliny.

Ústavné úlohy

Tak ako v predchádzajúcich rokoch aj v poslednom roku 6. 5RP prebiehali práce na piatich ústavných úlohách, ktoré boli ukončené záverečnými správami. V porovnaní so štátnymi úlohami účasť riešiteľov a vynaložené finančné objemy boli neporovnateľne nižšie.

Úloha 810 – Úlohy RVHP

V rámci úloh RVHP boli riešené tri sféry problémov:

A. Metodika prognózovania vybraných typov nerudných a rudných surovín

B. Nafto- a plynonosnosť bazénov zvrásnených oblastí a bazénov na styku platforiem a zvrásnených oblastí

C. Výskum rozloženia zemského tepla ako geotermálnych zdrojov na území SSR /Západných Karpát/.

O všetkých troch sférach boli vypracované príslušné správy, ktoré boli oponо-

vané prostredníctvom SGÚ – ČGÚ postúpené do Stálej komisie pre geológiu v Moskve /podrobnejšie pozri v abstraktoch/.

Úloha 820 – Korelačné programy

V uplynulom roku bolo ťažisko práce na úlohe 820 „Korelačné programy" v sumarizácii výsledkov vyplývajúcich z účasti na ôsmich medzinárodných korelačných programoch /názvy viď v abstrakte záverečnej správy/.

V rámci korelačného programu „trias tetýdnej oblasti" v GÚDŠ boli riešené hlavne biostratigrafické problémy. Štúdium bivalvií, gastropód a brachiopód v Západných Karpatoch poskytlo informácie o zastúpení uvedenej fauny v tejto časti tetýdnej oblasti. Osobitnú pozornosť si zasluhujú výskumy bivalvií zo spodného triasu /griesbach, spat/, ako aj typy asociácií charakteristické pre jednotlivé stupne triasu.

K veľmi sľubne sa rozvíjajúcim projektom patrí "Korelácia predvariských a variských jednotiek alpsko-mediteránneho orogénneho pásma". Pre vytýčené zámery tohto projektu je nevyhnutné, aby sa v kontexte s alpsko-mediteránnymi orogénmi riešila i problematika paleozoika Západných Karpát, ktorá je u nás z viacerých aspektov dobre rozpracovaná. Niektoré témy, ktoré boli v rámci predmetného projektu vytýčené /litostratigrafia, orogenéza, vulkanizmus, geotraverzy atď./, boli zo strany participujúcich pracovníkov GÚDŠ už predložené hlavným koordinátorom na jednotlivých zasadaniach.

V rámci projektu „Korelácia neogénu tetýdnej a paratetýdnej oblasti" boli okrem podkladov pre regionálne stupne spracované skupiny typologickej fauny a flóry pre regionálne chronostratigrafické jednotky, ako aj asociácie zo štyroch vybraných profilov Talianska za účelom interregionálnej korelácie medzi dvoma bioprovincionálne odlišnými oblasťami. Za rovnakým účelom boli zostavené litologicko-stratigrafické tabuľky niektorých vybraných oblastí z územia Slovenska a zozbierané rádiometrické veky týkajúce sa najmä časového obdobia z rozhrania paleogén – neogén a panónskeho stupňa.

V rámci korelačného programu „Mid-Cretaceous events" bola riešená biostratigrafia vybraných typových profilov.

V programe „Global correlation of epocha of tectogenesis" bolo ťažisko práce v posledných rokoch na zostavení máp tektogenetickej aktivity z pyrenejskej, sávskej a štajerskej epochy /D. Vass et al./.

Pre účely programu „Kvartérne zaľadnenie s. hemisféry" boli zhromaždené podklady pre koreláciu kvartéru v pásme zaľadnenia a jeho širšieho predpolia /R. Halouzka/.

V rámci programu „Metallogenesis of Eastern Mediterranean and Middle Asia" sa riešitelia /J. Ilavský et al./ v priebehu posledných piatich rokov zamerali hlavne na nasledovné problémy:

1. Pb-Zn mineralizácia stratiformného typu /zvané tiež „metasomatické"/ v strednotriasových dolomitoch a vápencoch v zóne gemerika.

2. Hg, Cu mineralizácia „stratiformného typu" v permských slienito-piesčitých až ílovcových horninách zóny gemerika.

3. Pb, Zn, Cu mineralizácia vo vrchnom karbóne ložísk kryštalických magnezitov zóny gemerika.

4. Pb, Zn, Cu, FeS_2, Fe, Mg, Mn, Sb, Hg zrudnenie v kambriu až devóne gelnickej série zóny gemerika a tatrika.

5. Magnezity ako súčasť karbonátových obzorov rôznych stratigrafických útvarov vnútorných Karpát.

6. Pb, Zn rudy v karbonátových obzoroch mezozoika územia Tuniska.

Úloha 830 – Rozpracovanie metód ochrany podzemných vôd pred znečistením /II. etapa/

Prvá etapa riešenia úlohy /v rámci dohody o priamej vedecko-technickej spolupráci ZSSR – ČSSR v oblasti geológie/ bola ukončená záverečnou správou, ktorá bola úspešne oponovaná dňa 12.7. 1978. Z oponentského rokovania vyplynula požiadavka pokračovať v riešení úlohy so zameraním na niektoré vybrané problémy zásadného teoretického a praktického významu. Bol vypracovaný projekt riešenia úlohy na rok 1979 – 1980, ktorý orientoval ďalšie výskumné práce na tieto problémy:

– modelové riešenie prognózovania šírenia kontaminácie v pririečnej zóne povrchového toku s uvážením vyplavovania hnojív z pôdneho pokryvu

– výskum chemického zloženia zimných zrážok, ktoré z hľadiska doplňovania zásob podzemných vôd majú určujúcu úlohu.

Dosiahnuté výsledky sú zhrnuté v záverečnej správe /viď abstrakt/.

Pri riešení úlohy bol získaný celý rad nových originálnych poznatkov veľkého teoretického i praktického významu, ktorých celospoločenská hodnota značne prevyšuje vynaložené náklady. Okrem nespornej vedeckej hodnoty poznatky sú cenným prínosom hlavne pre vodohospodársku prax, ako aj pre riešenie zložitých problémov tvorby a ochrany životného prostredia ako celku. Vzhľadom na to ich oponentská rada odporučila urýchlene publikovať.

Úloha 840 – Korelácia a syntéza geologických procesov

V uplynulom roku bola vypracovaná záverečná správa úlohy. Najdôležitejšie výsledky sú uvedené v abstrakte.

Úloha 850 – Výskum morí a oceánov za účelom využitia ich nerastných zdrojov

Podľa zámeru ideového projektu na 6. päťročnicu a záverov priebežnej oponentúry o plnení úlohy v rokoch 1976 – 1977 sa presunulo ťažisko záujmu ústavnej úlohy „Výskum morí a oceánov za účelom využitia ich nerastných zdrojov" na výskum mangánových konkrécií ako perspektívneho zdroja neželezných kovov, niklu, kobaltu, medi. Preto aj geologická časť štátnej úlohy, na riešení ktorej sa podieľa GÚDŠ, bola usmernená na výskum hlbokomorských sedimentov, najmä mangánových konkrécií. Nakoľko sa však nerealizovali predpokladané akcie, ktoré mali zabezpečiť dostatok študijného materiálu, boli práce na úlohe obmedzené aj počas roku 1980 na organizačnú a študijnú činnosť. Boli vypracované podklady pre záverečnú správu za roky 1976 – 1980 a podklady pre prípravu prác

pre prípravu projektu prác na obdobie 7. 5RP. V minulom roku bolo záverečnou správou uzavreté riešenie ústavnej úlohy č. 850 /viď abstrakt/.

V minulom roku sa koordinačnému stredisku podarilo dohodnúť spôsob účasti čs. geológov na sovietskych expedíciách na moriach. Táto forma zabezpečí účasť 1 – 2 geológov ročne zaškoliť do obsluhy rádioanalytickej aparatúry, súčasne umožní oživiť práce na geologickej časti úlohy. Teoretická príprava na túto expedíciu tvorila časť náplne úlohy č. 850.

PREHĽAD DOTERAZ UKONČENÝCH GEOLOGICKÝCH MÁP 1:25 000 GAUS-KRUGEROVEJ SIETE

Porad. číslo	List	Rok	Redaktor	Archív GÚDŠ	Geofond	Poznámka
1	Balassagyarmat	1972	R.Gabčo-J.Pristaš	AP4784	29375	
2	Banská Bystrica	1966	J. Jaroš	AP4118	17346	
3	Banská Štiavnica	1975	V. Konečný	AP5342	33750	
4	Belá	1977	M. Polák	AP5760	38674	
5	Beluša	1963	A. Began	AP3709	11454	
6	Beňuš	1974	A. Klinec	AP4175	18297	
7	Betliar	1972	P. Kulich	AP4847	28983	
8	Bežovce	1978	V. Baňacký	AP6002	41943	
9	Bíňa	1968	R. Halouzka		31604	
10	Borišov	1978	M. Polák	AP5984	40686	
11	Bratislava	1969	R. Halouzka	AP5232	33242	
12	Bratislava-sever	1969	R. Halouzka	AP5232	33242	
13	Bratislava-východ	1969	R. Halouzka	AP5232	33242	
14	Budkovce	1978	V. Baňacký	AP6002	41943	
15	Bystrá	1972	A. Gorek	AP4232	18917	
16	Bytča	1978	J. Salaj	AP6118	43107	
17	Čertížné	1977	T. Koráb	AP5824	38934	
18	Červená skala	1969	A. Klinec	AP3556	8860	
19	Čičmany	1972	J. Hanáček	AP4899	31621	
20	Číž	1975	D. Vass	AP5360	33934	
21	Dedinky	1972	L. Snopko	AP4432	12978	
22	Demandice	1980	J. Pristaš	AP6512	48555	
23	Demänová	1976	P. Gross	AP5676	36904	
24	Devínska N. Ves	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
25	Dlhá Ves	1975	M. Elečko	AP5344	35006	
26	Dobrá n/Ondavou	1976	T. Koráb	AP5713	38206	
27	Dobšiná	1972	L. Snopko	AP4432	11488	
28	Dolná Strehová	1970	V.Konečný-J.Pristaš	AP4633	25855	
29	Dolný Kubín	1979	P. Gross	AP6318	45327	
30	Dolný Pial	1975	Z. Priechodská	AP5259	34001	
31	Drietoma	1980	A. Began	AP6407	47409	
32	Dubník	1968	J. Harčár	AP4254	30995	
33	Ďumbier	1980	I. Lehotský	AP6406	47467	
34	Ďurkovce	1970	T.Koráb-J.Nemčok	AP4053	16150	
35	Dürnkrut	1974	V. Baňacký	AP4433	23789	
36	Dvory n/Žitavou	1968	J. Harčár	AP4254	30995	
37	Fabova Hoľa	1974	A. Klinec	AP4175	18297	
38	Gajary	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	

Porad. číslo	List	Rok	Redaktor	Archív GÚDŠ	Geofond	Poznámka
39	Gbelce	1968	J. Harčár	AP 4254	31604	
40	Gelnica	1977	Š. Bajaník	AP 5879	39981	
41	Giraltovce	1978	T. Koráb	AP 4624	43891	
42	Habura	1976	T. Koráb	AP 5678	36748	
43	Hainburg	1969	R. Halouzka	AP 5232		
44	Handlová	1977	J. Valach	AP 5877	33665	
45	Harmanec	1975	J. Lexa	AP 5374	17346	
46	Heľpa	1971	A. Klinec	AP 4651	26001	
47	Hnilec	1975	J. Ivanička	AP 5526	35532	
48	Hnúšťa	1980	A. Klinec	AP 6405	47460	
49	Hontianske Tesáre	1980	Z. Priechodská	AP 6513		
50	Horná Štubňa	1976	J. Lexa	AP 5677	37015	
51	Horné Strháre	1970	V. Konečný - J. Pristaš	AP 4633	25855	
52	Hostice	1980	D. Vass - M. Elečko	AP 6511	48556	
53	Hosťovce	1977	J. Mello	AP 6330	45409	
54	Hostovice	1970	J. Nemčok	AP 4054	16148	
55	Hrabušice	1963	M. Maheľ	AP 5827	12978	
56	Hrachovište	1960	J. Salaj	AP 3352	15688	
57	Hraň	1978	V. Baňacký	AP 6002	41943	
58	Hranovnica	1963	M. Maheľ	AP 3827	12978	
59	Hrhov	1977	J. Mello	AP 6330	45409	
60	Hronský Beňadik	1970	K. Karolus	AP 4416	22159	
61	Hurbanovo	1971	I. Vaškovský	AP 4690	31604	
62	Huty	1975	P. Gross	AP 5304	18917	
		1972	A. Gorek	AP 4232	18917	
63	Chanava	1977	M. Elečko	AP 5823	39617	
64	Chľaba	1970	K. Karolus	AP 4359	31604	
65	Chlebnica	1980	P. Gross	AP 6509	48554	
66	Chroňkovce	1972	V. Baňacký	AP 4877	31018	
67	Inačovce	1972	V. Baňacký	AP 4877	31018	
68	Ipeľský Sokolec	1980	J. Pristaš	AP 6512	48555	
69	Jablonica	1974	V. Baňacký	AP 4433	23739	
70	Jablonov	1970	P. Gross	AP 4243	19423	
71	Jablonov n/Turn.	1972	J. Mello	AP 4878	32461	
72	Jablonové	1974	V. Baňacký	AP 4433	23739	
73	Jarabina	1975	J. Nemčok	AP 5525	35436	
74	Jarovce	1969	R. Halouzka	AP 5232	33242	
75	Jasenie	1977	O. Miko	AP 5940	40450	
76	Javorina	1972	A. Gorek	AP 4232	18917	
77	Jelšava	1976	T. Gregor	AP 5702	38763	
78	Jesenské	1980	J. Pristaš	AP 6511	48556	

Porad. číslo	List	Rok	Redaktor	Archív GÚDŠ	Geofond	Poznámka
79	Jovsa	1972	V. Baňacký	AP4877	31018	
80	Jur pri Bratislave	1969	R. Halouzka	AP5232	33242	
81	Kamenica	1974	J. Nemčok	AP5139	32491	
82	Kameničná	1971	I. Vaškovský	AP4690	31604	
83	Kamenín	1970	K. Karolus	AP4359	31604	
84	Kameňany	1976	J. Mello	AP5710	38207	
85	Klenovec	1978	A. Klinec	AP6003	41618	
86	Klenovský Vepor	1974	A. Klinec	AP4175	18297	
87	Kokava	1980	V. Bezák	AP6456	47920	
88	Kolta	1977	Z. Priechodská	AP5872	41941	
89	Komárno	1971	I. Vaškovský	AP4690	31604	
90	Komoča	1971	I. Vaškovský	AP4690	31604	
91	Koromľa	1972	V. Baňacký	AP4877	31018	
92	Korytnica	1980	A. Bujnovský	AP5976	46359	
93	Kováčová	1975	J.Forgáč-M.Pulec	AP5529	35534	
94	Kremenec	1970	T.Koráb-J.Nemčok	AP4053	16150	
95	Kremnica	1979	J. Lexa	AP6354	45412	
96	Kuchyňa	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
97	Kúty	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
98	Kvetná	1963	J. Harčár	AP4254	31604	
99	Láb	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
100	Lastomír	1971	V. Baňacký	AP4728	26012	
101	Levoča	1970	P. Gross	AP4243	19423	
102	Licince	1970	J. Mello/J. Bystrický/	AP4583	24092	
103	Liptovská Teplička	1969	I. Lehotský	AP4497	23005	
104	Lok	1968	J. Harčár	AP4254	27915	
105	Lomnický štít	1972	A. Gorek	AP4232	18917	
106	Ložín	1978	V. Baňacký	AP6002	41943	
107	Ľubické kúpele	1970	P. Gross	AP4293	19423	
108	Ľubietová	1969	J. Kamenický	AP4431	17345	
109	Lubotín	1974	J. Nemčok	AP5139	32491	
110	Lutina	1979	J. Nemčok	AP6196	43893	
111	Magurka	1973	I. Lehotský	AP5068	32712	
112	Malacky	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	27943 ing.-geol.
113	Malachov	1975	J.Forgáč-M.Pulec	AP5529	17346	
114	Malé Leváre	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	32469 ing.-geol.
115	Malý Lipník	1973	J. Nemčok	AP4957	29799	
116	Marcelová	1971	I. Vaškovský	AP4690	31604	
117	Medzilaborce	1974	T. Koráb	AP5055	31625	
118	Michalovce	1964	J. Forgáč	AP3814	26012	
		1971	V. Baňacký	AP4728		

Porad. číslo	List	Rok	Redaktor	Archív GÚDŠ	Geofond	Poznámka
119	Mníšek n/Hnilcom	1974	J. Ivanička	AP5057	31631	
120	Modrý Kameň	1961	D. Vass	AP3566	25855	
121	Mokrá Lúka	1972	L. Snopko	AP4432	8860	
122	Moravský Ján	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	32469 ing.-geol.
123	Muránska Huta	1961	A. Klinec	AP3556	8860	
124	Mužla	1971	I. Vaškovský	AP4690	31604	
125	Mýto pod Ďumbier.	1976	A. Klinec	AP5715	37736	
126	Nálepkovo	1970	J. Ivanička	AP4593	20960	
127	Nemčiňany	1975	R. Halouzka	AP4851	27915	
128	Neporadza	1977	M. Elečko	AP5823	39617	
129	Nižná	1966	E. Scheibner	AP4232	18917	
130	Nižné Čabiny	1972	T. Koráb	AP4787	26885	
131	Nižný Hrušov	1971	V. Baňacký	AP4728	26012	
132	Nižný Medzev	1976	P. Reichwalder	AP4432	38309	
133	Nová Baňa	1970	K. Karolus	AP4416	22159	
134	Nová Bystrica	1979	M. Potfaj	AP6313	45201	
135	Nová Sedlica	1970	T.Koráb– J.Nemčok	AP4053	16150	
136	N.Ves nad Žitavou	1975	R. Halouzka	AP4851	27915	
137	N.Mesto nad Váhom	1977	J. Hanáček	AP5875	39691	
138	Nové Zámky	1971	I. Vaškovský	AP4690	31604	
139	Novosad	1978	V. Baňacký	AP6002	41963	
140	Nýrovce	1979	I. Vaškovský	AP6355	45413	
141	Ondrej n/Hronom	1966	P. Čepek	AP4119	17345	
142	Osobitá	1972	A. Gorek	AP4232	18917	
143	Ožďany	1979	D. Vass	AP6331	45411	
144	Papín	1979	T. Koráb	AP6211	16148	
145	Partizánska Lupča	1974	A.Bujnovský-P.Gross	AP5116	32143	
146	Pastovce	1968	R. Halouzka		31604	
147	Pavlovce n/Uhom	1978	V. Baňacký	AP6002	41943	
148	Pavlovský vrch	1972	J. Mello	AP4878	32461	
149	Plášťovce	1980	J. Pristaš	AP6512	48555	
150	Plavec, Podhradie	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
151	Plavecký Mikuláš	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
152	Plaveč	1973	J. Nemčok	AP4957	29799	
153	Plešivec	1970	J. Mello	AP4583	24092	
154	Plešivecká planina	1970	J. Mello	AP4583	24092	
155	Pohorelá	1960	A. Biely	AP3350	23005	
156	Poľana	1979	L. Dublan	AP6335	45414	
157	Polomka	1973	A. Klinec	AP4943	32457	
158	Považská Bystrica	1963	A. Began	AP3709	11454	

Porad. číslo	List	Rok	Redaktor	Archív GÚDŠ	Geofond	Poznámka
159	Prakovce	1972	A. Lamoš	AP4869	28493	
160	Prenčov	1977	J. Lexa	AP5873	42101	
161	Pribeta	1968	J. Harčár	AP4254	30995	
162	Pružina	1963	A. Began	AP4899	11454	
163	Púchov	1963	A. Began	AP3709	11454	
164	Pukanec	1970	K. Karolus	AP4416	22159	
165	Radnovce	1978	J. Pristaš	AP6117	43894	
166	Radvaň n/Dunajom	1971	I. Vaškovský	AP4690	31604	
167	Rajecká Lesná	1974	M. Rakús	AP5179	33063	
168	Ratkovská Suchá	1980	Ľ. Gaál	AP6412	47410	
169	Ratkovské Bystré	1979	P. Reichwalder	AP6303	45342	
170	Revúca	1961	A. Klinec	AP3556	8860	
171	Rimavská Seč	1976	D. Vass	AP5714	38503	
172	Rimavská Sobota	1979	D. Vass	AP6331	45411	
173	Roháčske plesá	1972	A. Gorek	AP4232	18917	
174	Rožňava	1972	J. Mello	AP4675	25305	
175	Rudňany	1970	J. Ivanička	AP4593	20960	
176	Ruské	1970	J.Nemčok–T.Koráb	AP4053	16150	
177	Rusovce	1969	R. Halouzka	AP5232	33242	
178	Ružomberok	1980	A. Bujnovský	AP6088	42252	
179	Rysy	1972	A. Gorek	AP4232	18917	
180	Sabinov	1980	J. Nemčok	AP6409	47411	
181	Sečovce	1979	A. Baňacký	AP6213	44166	
182	Sečovská Polianka	1979	V. Baňacký	AP6213	44166	
183	Selce	1966	J. Jaroš	AP4118	17346	
184	Selka	1970	K. Karolus	AP4359	31604	
185	Silica	1972	J. Mello	AP2078	25305	
186	Slavošovce	1972	L. Snopko	AP4432	11488	
187	Slovenská Ľupča	1966	P. Čepek	AP4119	17345	
188	Slovinky	1975	V. Baňacký	AP 5527	35535	
189	Sobrance	1972	V. Bajaník	AP4877	31018	
190	Sološnica	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
191	Spišská N. Ves	1972	L. Snopko	AP4432	20960	
192	Spišské Bystré	1969	I. Lehotský	AP4497	23005	
193	Spišský Hrušov	1972	L. Snopko	AP4432	20960	
194	Stakčín	1970	J. Nemčok	AP4054	16148	
195	Stará Kremnička	1978	J. Forgáč	AP6087	42253	
196	Starina	1970	T.Koráb-J.Nemčok	AP4053	16150	
197	Stratená	1972	L.Snopko-M.Maheľ	AP4432	12978	
198	Strekov	1968	J. Harčár	AP4254	30995	
199	Strelníky	1969	L. Dublan J. Kamenický	AP6455 AP4431	47919	

Porad. číslo	List	Rok	Redaktor	Archív GÚDŠ	Geofond	Poznámka
200	Studienka	1974	V.Baňacký	AP4433	23739	
201	Stupava	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
202	Svetlice	1975	T. Koráb	AP5359	33935	
203	Šafárikovo	1975	D.Vass-M.Elečko	AP5344	35006	
204	Sahy	1980	J. Pristaš	AP6512	48555	
205	Šajdíkové Humence	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
206	Šarišské Dravce	1972	J. Nemčok	AP4774	26758	
207	Šárovce	1970	R. Gabčo	AP4622	45413	
208	Šaštín	1979	I. Vaškovský	AP6355		
		1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
209	Štítnik	1970	J.Mello /O. Fusán/	AP4583	24092	
210	Štós	1972	J. Ivanička	AP4874	30987	
211	Štúrovo	1970	K. Karolus	AP4359	31604	
212	Švedlár	1974	J. Ivanička	AP5193	33238	
213	Švermovo	1972	L. Snopko	AP4432	23005	
214	Ťahanovce	1974	J. Janáček	AP5227	33531	
215	Tekovské Lužany	1979	I. Vaškovský	AP6355	45413	
216	Tekovské Trsťany	1980	E. Brestenská	AP6513		
217	Terchová	1978	M. Potfaj	AP6114	43211	
218	Tichý Potok	1972	A. Gorek	AP4232	18917	
219	Tisovec	1974	A. Klinec	AP4175	18297	
220	Torysky	1970	P. Gross	AP4243	19423	
221	Trebišov	1979	V. Baňacký	AP6213	44166	
222	Trenčianske Teplice	1970	M. Maheľ	AP6404	38314	
223	Trhovište	1971	V. Baňacký	AP4728	26012	
224	Turá Lúka	1960	J. Salaj	AP3352	15688	
225	Turna n/Bodvou	1979	J. Mello	AP6329	45410	
226	Tužina	1973	M. Maheľ	AP5050	31621	
227	Uhliská	1974	V. Konečný	AP5108	32145	
228	Uzovská Panica	1978	M. Elečko	AP6117	43894	
229	Veličná	1975	M. Polák	AP5508	35536	
230	Veľká Furkovská	1972	A. Gorek	AP4232	18917	
231	Veľká Lehota	1970	K. Karolus	AP4416	22159	
232	Veľká Maňa	1975	Z. Priechodská	AP5259	34001	
233	Veľká Poloma	1972	L. Snopko	AP4432	11488	
234	Veľké Leváre	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
235	Veľké Zlievce	1970	V.Konečný-J.Pristaš	AP4633	25855	
236	Veľký Blh	1978	D. Vass	AP6117	43894	
237	Veľký Lipník	1977	J. Nemčok	AP5825	38933	
238	Vlachovo	1972	L. Snopko	AP4432	11488	
239	Vojnice	1971	I. Vaškovský	AP4690	31604	

Porad. číslo	List	Rok	Redaktor	Archív GÚDŠ	Geofond	Poznámka
240	Vráble	1968	J. Harčár	AP4254	27915	
241	Vrbické Pleso	1979	I. Lehotský	AP6319	45199	
242	Vrbovka	1972	R.Gabčo-J.Pristaš	AP4784	29375	
243	Vyšná Radvaň	1972	T. Koráb	AP4787	26884	
244	Vyšné Nemecké	1972	V. Baňacký	AP4877	31018	
245	Záhorská Bystrica	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
246	Záhorská Ves	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	
247	Zázrivá	1976	J. Haško	AP5705	37739	
248	Zboj	1970	T. Koráb	AP4053	16150	
249	Zlatá Osada	1971	I. Vaškovský	AP4690	31604	
250	Zohor	1974	V. Baňacký	AP4433	23739	34426 ing.-geol.
251	Zubné	1970	J. Nemčok	AP4054	16148	
252	Zvolenská Slatina	1975	V.Konečný-L.Dublan	AP5605	35977	
253	Železovce	1970	R. Gabčo -	AP4622	45413	
			I. Vaškovský	AP6355		
254	Želovce	1972	R.Gabčo-J.Pristaš	AP4784	29375	

III. ABSTRAKTY OPONOVANÝCH SPRÁV

Štátne úlohy

REGIONÁLNY GEOLOGICKÝ VÝSKUM ČSSR, ČASŤ ZÁPADNÉ KARPATY, SLOVENSKO

Číslo: S-52-547-001

Vedúci úlohy: RNDr. J. MELLO, CSc.

Názov čiastkovej úlohy:
Regionálny geologický výskum kryštalinika Západných Karpát

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-001-01 – RNDr. A. KLINEC, CSc.

Názov oponovanej správy:

ZÁKLADNÝ GEOLOGICKÝ VÝSKUM A MAPOVANIE V TATRIDNEJ ČASTI NÍZKOTATRANSKÉHO KRYŠTALINIKA – LIST ĎUMBIER 1:25 000

Autor správy: RNDr. I. LEHOTSKÝ, CSc.

Spoluautori: RNDr. A. BIELY, CSc., RNDr. E. LUKÁČIK, RNDr. V. DOVINA, RNDr. J. STANKOVIČ

Dátum oponentúry: 13. november 1980

Oponent: RNDr. J. ZELMAN, CSc.

Abstrakt: Správa podáva výsledky geologického mapovania a výskumu na liste Ďumbier 1:25 000. Za najdôležitejšie výsledky možno považovať:

- novú charakteristiku ďumbierskeho granitoidného masívu ako celku
- vymedzenie skupiny Veľkého Boku v okolí Črchle
- nové poznatky o tektonickom charaktere štruktúr Trangošky a Konského grúňa
- zistenie, že „digitácia Bystrej" R. Kettnera je súčasťou hlavného telesa kríž-ňanského príkrovu
- potvrdenie, že dolomitový komplex Krakovej hole je súčasťou fatrika
- objasnenie zložitej vnútornej stavby chočského príkrovu, potvrdenie severo-gemeridného systému vrás a digitácií
- podrobná charakteristika hydrogeologických pomerov
- zhodnotenie nerastných surovín /rúd i nerúd/, ich prognózy.

Názov oponovanej správy:

ŠLICHOVANIE NA LISTE HORNÁ LEHOTA

Autor správy: RNDr. M. PULEC, CSc.

Dátum oponentúry: 18. november 1980

Oponent: RNDr. P. HVOŽĎARA, CSc.

Abstrakt: Šlichovou prospekciou sme získali obraz o rozmiestnení jednotlivých minerálov, ktorých bolo celkove určených 33. Bol konštatovaný zvýšený obsah scheelitu, menej zlata, čo môže zodpovedať genetickému typu kremeň-scheelit-Au formácii, ktorá bola zistená na susedných listoch /Mýto pod Ďumbierom, Vrbické pleso, Korytnica/ a najmä na liste Jasenie. Na území listu boli po prvýkrát identifikované nové minerály, a to: volframit, kassiterit, pyrotín, galenit a chalkopyrit.

Názov oponovanej správy:

VYSVETLIVKY KU GEOLOGICKEJ MAPE – LIST KOKAVA 1:25 000

Autor správy: RNDr. V. BEZÁK

Spoluautori: RNDr. J. STANKOVIČ, RNDr. V. DOVINA, RNDr. E. PLANDEROVÁ, J. GOREK

Dátum oponentúry: 30. október 1980

Oponent: RNDr. L. KAMENICKÝ, CSc.

Abstrakt: Kryštalinikum na území listu je budované piatimi základnými jednotkami:

komplex hybridných granitoidov a migmatitov, komplex svorov, komplex albitických rúl a svetlých bridlíc, komplex pravdepodobne mladopaleozoických metasedimentov a metavulkanitov, komplex leukokrátnych granitov.

Vzťahy medzi nimi sú tektonické, pričom najspodnejším elementom sú svory, ostatné sú na ne nasunuté.

Palinologicky bol prvýkrát doložený vek albitických rúl ako staropaleozoický a potvrdený staropaleozoický vek svorov. Taktiež na základe minerálnych asociácií a pomocou grafitového geotermometra bol stanovený maximálny stupeň metamorfózy týchto komplexov. Bola podaná nová interpretácia geologickej stavby, opísané sú výrazné štruktúry – kokavská antiforma a muránsky zlom.

V práci sú ďalej zhodnotené geofyzikálne výskumy, hydrogeologické pomery, životné prostredie a nerastné suroviny, pričom sa poukazuje na ekonomickú perspektívnosť tohto územia.

Názov oponovanej správy:

VYSVETLIVKY KU GEOLOGICKEJ MAPE – LIST HNÚŠŤA 1:25 000

Autor správy: RNDr. A. KLINEC, CSc.

Spoluautori: RNDr. V. BEZÁK, RNDr. J. STANKOVIČ, RNDr. V. DOVINA, RNDr. E. PLANDEROVÁ, CSc., L. HRAŠKO

Dátum oponentúry: 30. október 1980

Oponent: RNDr. L. KAMENICKÝ, CSc.

Abstrakt: Pre územie listu Hnúšťa z. od rieky Rimavy je charakteristická šupinovitá stavba, ktorú vyznačujú úzke pruhy rúl, metaarkóz, migmatitov a fylitov. Túto črtu stavby sa podarilo doložiť objavením početných výskytov mladopaleozoických metamorfitov. V rámci listu su hodnotené celkové geologické pomery vrátane nerastných surovín, hydrogeológie a životného prostredia.

Názov oponovanej správy:

GEOFYZIKÁLNY VÝSKUM ZÁPADNEJ ČASTI SLOVENSKÉHO RUDOHORIA A VÝCHODNEJ ČASTI NÍZKYCH TATIER

Autori správy: RNDr. D. OBERNAUER, RNDr. A. KLINEC, CSc.

Spoluautori: RNDr. M. FILO, RNDr. M. STRÁNSKA, Ing. D. GLOVA, M. PETRO

Dátum oponentúry: 13. november 1980

Oponent: Ing. J. PLANČÁR, CSc.

Abstrakt: Bola zostavená jednotná charakteristika tiažového a magnetického poľa v mapách 1:50 000 a 1:100 000 a stanovená fyzikálna charakteristika hornín. Boli zostavené schémy rozloženia hustotných nehomogenít a zdrojov magnetických anomálií a model hlbinnej stavby. Územie bolo rozčlenené na čiastkové štruktúry a bola objasnená geofyzikálna anomália pri Rochovciach.

Názov čiastkovej úlohy:
Regionálny geologický výskum paleozoika Západných Karpát

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-001-02 – RNDr. S. BAJANÍK, CSc.

Názov oponovanej správy:

VYHODNOTENIE ŠTRUKTÚRNEHO VRTU PsS-1 /PODSÚĽOVÁ/

Autori správy: RNDr. L. SNOPKO, CSc., RNDr. J. CHMELÍK, CSc.

Spoluautori: RNDr. V. HANZEL, CSc., RNDr. G. KUPČO, CSc.

Dátum oponentúry: 26. november 1980

Oponent: Doc. RNDr. D. HOVORKA, CSc.

A b s t r a k t : Vrt PsS-1 Podsúľová hlboký 1801 m, realizovaný v rokoch 1976 – 1978 bol situovaný na základe získaných výsledkov geofyzikálneho výskumu. Jeho cieľom bolo potvrdiť prítomnosť granitoidov v podloží metasedimentov gelnickej skupiny, overiť prípadné indície zrudnenia v granite, resp. v jeho exokontakte a litológiu granitového telesa v jeho vertikálnom profile.

Granitoidné teleso bolo zastihnuté v hĺbke 381 m. Petrografický a petrochemický rozbor umožnil nadložné metasedimenty i granitoidné horniny rozčleniť na päť čiastkových súborov. Podarilo sa zistiť narastanie obsahu alkálií smerom ku kontaktu. Smerom do hĺbky bolo overené stúpanie obsahov biotitu a súčasne klesanie fónového obsahu cínu. Petrografickými rozbormi granitov vrtu a jeho porovnávaním s cínonosnými granitmi z oblasti Hnilca a typovej lokality zo Sardínie sa ukázalo, že overený granit vrtom PsS-1 nie je typickým predstaviteľom Sn-granitov. To dokazuje, že greisinizačné procesy sa neuplatnili v celej kupole predpokladaného skrytého granitového telesa.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

LITOFACIÁLNE POMERY GELNICKEJ SKUPINY – SEVERNÁ ČASŤ

Autor správy: RNDr. J. IVANIČKA, CSc.

Dátum oponentúry: 9. jún 1980

Oponent: Ing. S. KONEČNÝ, CSc.

A b s t r a k t: Gelnickú skupinu reprezentuje flyšová formácia, ktorá je charakterizovaná pestrým polygenetickým a polycyklickým vývojom detritických, resp. detriticko-vulkanogénnych sedimentov. Vyznačuje sa rytmickým striedaním niekoľkých typov sedimentov v rámci hrubých mezorytmov, ktoré sa podieľajú na stavbe troch litostratigrafických komplexov, a to:
– súvrstvia vlachovského
– Bystrého potoka
– drnavského
V jednotlivých súvrstviach boli vyčlenené štyri litofácie: pieskovcová, pieskovcovo-ílovitá, ílovitá, litofácia tmavých bridlíc.

Jednotlivé litofácie sú charakterizované prítomnosťou určitých sedimentárnych textúr, ako aj percentuálnym zastúpením faneromerných a kryptomerných súčiastok, ako aj percentuálnym zastúpením faneromerných a kryptomerných súčiastok v zložení flyšových sedimentov. Ide o turbiditové fácie a sedimenty flyšu spojené s geosynklinálnou sedimentáciou v mobilných pásmach. Sedimenty gelnickej skupiny sú charakteristické pre periférny svah podmorských náplavových kužeľov turbiditov, ktoré v západnej časti reprezentujú faciálne pestrejšiu zdrojovú oblasť ako vo východnej časti.

Názov oponovanej správy:

DEVÓN ZÁPADNÝCH KARPÁT

Autor správy: RNDr. Š. BAJANÍK, CSc.

Spoluautor: RNDr. J. BEŇKA, CSc.

Dátum oponentúry: 30. september 1980

Oponent: Doc. RNDr. D. HOVORKA, CSc.

Abstrakt: V správe sú charakterizované komplexy preukázané ako devónske, resp. za také pokladané. Sú to: rakovecká skupina gemeríd, komplex Prednej hole a Janovho grúňa v Nízkych Tatrách, časť pezinsko-perneckého kryštalinika a harmónska séria v Malých Karpatoch i komplexy hornín zachytené vrtmi v podloží neogénu na j. Slovensku.

Všetky tieto komplexy možno označiť ako vulkanicko-sedimentárne formácie. Primárne sedimentárne fácie sú zastúpené prevažne ílovito-piesčitým faciesom, lokálne karbonatickým a psefitickým. Vulkanizmus z hľadiska formačnej analýzy je priradený k spilit-diabáz, resp. spilit /diabáz/-keratofýrovým formáciám. Z hľadiska genetického sa predpokladá primárne tholeitický charakter vulkanizmu. Uvedené formácie sú polymetamorfné, postihnuté vrásovo-metamorfnými hercýnskymi /progresívna metamorfóza vo fácii zelených bridlíc, lokálne spodný stupeň amfibolitovej fácie/ a alpínskymi pochodmi, lokálne kontaktnou metamorfózou. Mineralizácia /magnetit-hematit/ v rakoveckej skupine gemerika je doložená ako exhalačno-sedimentárny typ, vystupujúci v rakoveckej skupine v dvoch horizontoch. Metamorfné procesy spôsobili prepracovanie minerálnej asociácie a to najmä hematitu v magnetit.

Názov oponovanej správy:

GEOLOGICKÁ MAPA OBLASTI SMOLNÍKA /PRE POTREBY IGHP/

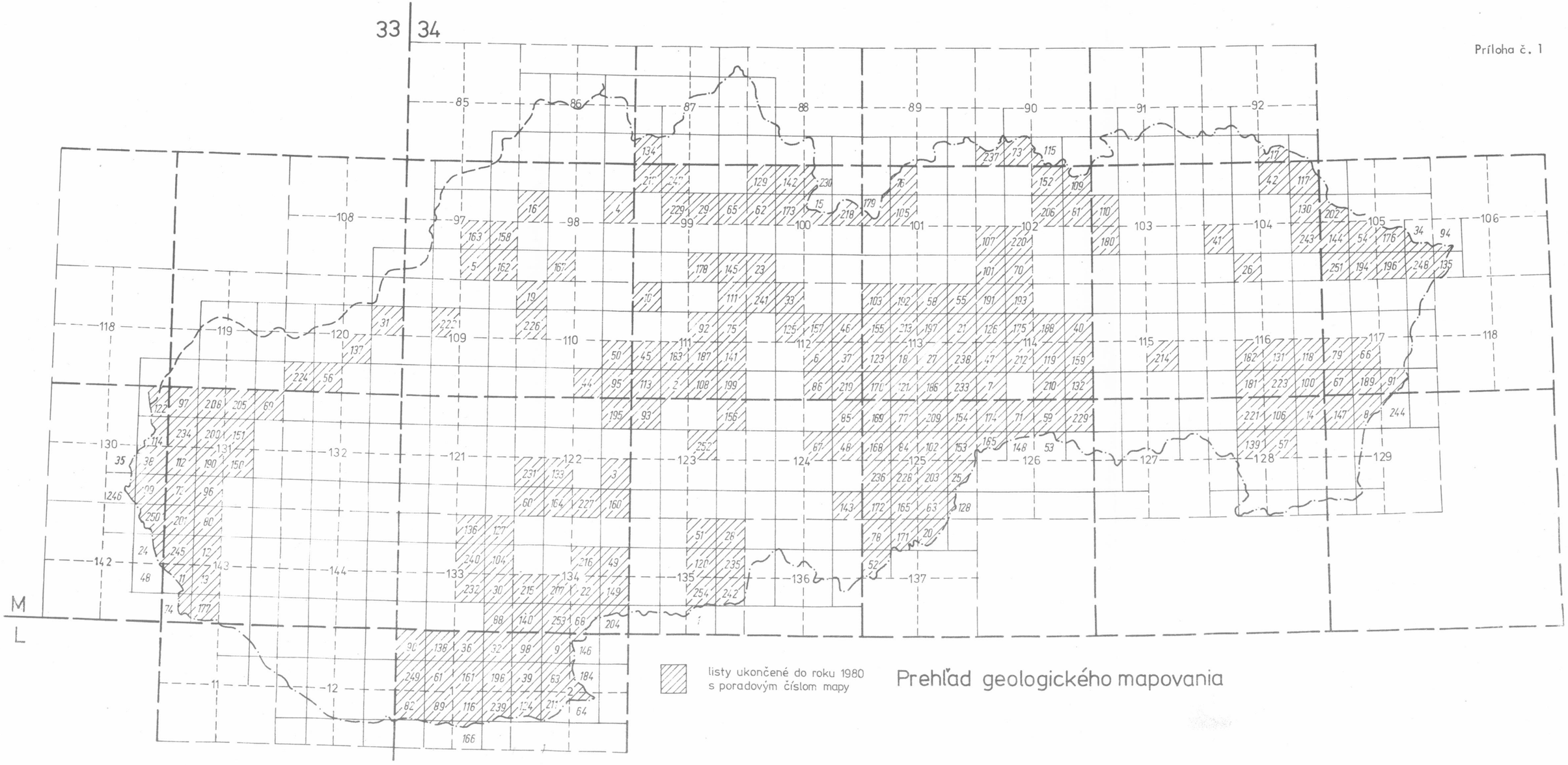
Autori správy: RNDr. L. SNOPKO, CSc., RNDr. P. SNOPKOVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 26. november 1980

Oponent: Doc. RNDr. D. HOVORKA, CSc.

Abstrakt: Na základe požiadaviek IGHP /plánované vodné dielo – štôlňa, cez mapované územie/ autor geologicky zmapoval 15 km^2 v oblasti Kotliska, j. od Smolníka. Zhodnotil staršiu literatúru a existujúce mapové podklady. Pri geologickom mapovaní podrobne zachytil horninové súbory, podal základnú charakteristiku úložných pomerov v mieste vodného diela a ilustroval ich geologickými profilmi. Klasifikoval sedimenty gelnickej a rakoveckej skupiny, znovu zmapoval ďalšie telesá porfyroidov a lyditov v území. Stratigrafická problematika bola riešená použitím palinológie. V drnavskom súvrství bol doložený vek sedimentov ako spodný devón.

Príloha č. 1

listy ukončené do roku 1980
s poradovým číslom mapy

Prehľad geologického mapovania

Názov oponovanej správy:

VÝSKUM MLADŠIEHO VEPORIKA A TATRIKA /S. A J. ČASŤ VEPORSKÉHO RUDOHORIA, MALÁ FATRA/

Autori správy: RNDr. A. VOZÁROVÁ, CSc., RNDr. J. VOZÁR, CSc.

Dátum oponentúry: 27. november 1980

Oponent: RNDr. I. ROJKOVIČ, CSc.

Abstrakt: V jz. časti Malej Fatry boli vymedzené a definované dve permské litostratigrafické jednotky. Stráňanské súvrstvie vystupuje medzi Túrskou dolinou a záverom Porubského potoka. Podieľa sa na stavbe antiklinály Kozla a je chápané ako autochtónny perm – spodný člen obalovej série, na ktorú je nasunuté kryštalinikum pozdĺž zlomu strmo ukloneného k JV.

Porubské súvrstvie je rozšírené j. od Kunerádu až po oba svahy porubského potoka. Je uložené monoklinálne s úklonom 10 – 15 ° k SZ. Jeho nadložím je spodný trias a vyššie členy mezozoika, ktoré tiež monoklinálne upadajú k SZ. Podložie porubského súvrstvia nie je známe /vrt KV-1 siahajúci do hĺbky 600 m podložie nezastihol/. Porubské súvrstvie, ktorého hrúbka sa dá predpokladať na viac ako 850 m, z litologického hľadiska možno dobre korelovať s malužinským súvrstvím, teda s permom hronika /klastické a chemogénne sedimenty, bázické vulkanoklastiká/. Vzhľadom na štruktúrnu pozíciu, celkový litologicko-petrografický charakter, výsledky paleomagnetizmu sa v správe uvažuje o zaradení porubského súvrstvia k hroniku.

Zo s. časti veporika sú zhrnuté poznatky z už oponovaných správ. Nové výsledky sú v korelácii novozistených výskytov permu na s. svahoch Nízkych Tatier. V nadloží kryštalinika veporika, v doline Malužiná, Chorupniansky potok, Studená dolina a i. boli nájdené súvrstvia podobné predajnianskemu a brusnianskemu súvrstviu. V j. časti veporika, medzi dolinou Muráňa a Poltarice, sú vymedzené dve litostratigrafické jednotky, a to: slatvinské súvrstvie stefanského veku a rimavské súvrstvie permského veku.

Slatvinské súvrstvie bolo v minulosti chápané ako súčasť hladomornej série /devón/. Nové výsledky z litológie a palinológie oprávňujú uvažovať o stefane v plnom rozsahu. Bol charakterizovaný styk s mladou alpínskou žulou, u ktorej J. Kantor opätovne preukázal vek 88 – 118 mil. rokov.

Názov oponovanej správy:

PETROGRAFICKO-LITOLOGICKÝ VÝSKUM VRCHNÉHO KARBÓNU CHOČSKEJ JEDNOTKY

Autor správy: RNDr. A. VOZÁROVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 28. november 1980

Oponent: RNDr. I. ROJKOVIČ, CSc.

A b s t r a k t: V správe sú výsledky litologickej a petrografickej analýzy nižnobocianskeho súvrstvia /stefan/, ktoré vystupuje v bazálnej časti veporika.

Nižnobocianske súvrstvie je charakterizované ako regresívna klastická formácia s výraznou tendenciou hrubnutia detritického materiálu smerom do vrchných častí. Charakteristickým znakom je šedé sfarbenie a cyklická stavby sedimentárnych sekvencií. Sedimentárne cykly prvého a druhého rádu sú v prevahe typu normálneho, teda so zjemňovaním smerom do vrchných častí, i keď celé súvrstvie naznačuje opačnú tendenciu.

Sedimentačné prostredie vzniku nižnobocianskeho súvrstvia je všeobecne deltové. Predpokladá sa existencia tzv. malých delt a plytkých, plošne rozsiahlych vodných bazénov. Prítomnosť morského planktónu zachovaného v sedimentoch členitej šelfovej zóny, alebo aspoň občasne s otvoreným morským pobrežím komunikovali.

Celý komplex prejavuje smerom do nadložia výraznú progradáciu do aluviálneho prostredia. Sprievodným javom vývoja pôvodného sedimentačného bazénu bol syngenetický vulkanizmus dacitového, v menšine andezitového zloženia. Vulkanizmus subaerického charakteru bol situovaný v okrajových častiach pôvodného sedimentačného bazénu.

Analýza petrografického zloženia klastického materiálu poukazuje na tri odlišné zdroje detritu:

a/ blok zložený z granitov a katametamorfovaných kryštalických bridlíc

b/ zóna zložená z epimetamorfne zmenených sedimentov a vulkanitov

c/ syngénne vulkanické centrá rozložené v okrajovej časti pôvodného sedimentačného bazénu.

Sedimenty nižnobocianskeho súvrstvia sú postihnuté anchimetamorfnou premenou /zeolitová a pumpellyt- prehnit-metadrobnová meramorfná fácia/.

Názov čiastkovej úlohy:
Regionálny geologický výskum mezozoika Západných Karpát

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-001-03 – RNDr. A. BIELY, CSc.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

VYSVETLIVKY K ZÁKLADNEJ GEOLOGICKEJ MAPE 1:25 000,
LIST DRIETOMA

Autor správy: RNDr. A. BEGAN, CSc.

Spoluautori: RNDr. A. KULLMANOVÁ, RNDr. M. ZAKOVIČ

Dátum oponentúry: 4. november 1980

Oponent: RNDr. K. BORZA, CSc.

A b s t r a k t: Na geologickej stavbe územia listu Drietoma sa podieľajú: magurský paleogén zastúpený stredno- a vrchnopaleogénnymi vrstvami, bradlové pásmo s čorštynskou a kysuckou sukcesiou, klapský príkrov zastúpený vrchnotriasovými až spodnokriedovými sedimentmi, krížňanský príkrov so spodnojurskými, spodno- a stred-

nokriedovými sedimentmi a chočský príkrov zastúpený strednotriasovými dolomitmi.

V práci je podaná litologická a stratigrafická charakteristika jednotlivých litostratigrafických jednotiek, tektonická interpretácia územia, prehľad geofyzikálnych výskumov, hydrogeologické pomery, geofyktory životného prostredia, zhodnotenie a prognózy nerastných surovín.

Názov oponovanej správy:

VYSVETLIVKY K ZÁKLADNEJ GEOLOGICKEJ MAPE ČSSR 1:25 000, LIST M-34-125-A-c /RATKOVSKÁ SUCHÁ/

Autor správy: RNDr. Ľ. GAÁL

Spoluautori: RNDr. T. GREGOR, CSc., RNDr. J. LEXA, CSc., RNDr. M. ELEČKO, J. PRISTAŠ, RNDr. A. VOZÁROVÁ, CSc., RNDr. V. DOVINA, RNDr. J. HANÁČEK

Dátum oponentúry: 5. november 1980

Oponent: RNDr. J. BYSTRICKÝ, DrSc.

Abstrakt: V práci sú riešené základné stratigrafické, litologické a tektonické otázky. Na stavbe územia listu sa podieľajú nasledovné tektonické jednotky: veporikum /slatvinské a rimavské súvrstvie permu/, gemerikum /gelnická a dobšinská skupina/, meliatska skupina a silický príkrov s mladšími pokryvnými útvarmi. V rámci silického príkrovu boli vymedzené dve čiastkové tektonické jednotky. Pozoruhodné je zistenie takmer všetkých vápencových typov vyskytujúcich sa v Slovenskom krase /gutensteinské, steinalmské, nádašské, reiflinské, wettersteinské, tisovecké, hallstattské a dachsteinské vápence/. V kapitole o nerastných surovinách je poukázané na využívateľnosť tunajších hallstattských vápencov v ušľachtilej kamenárskej výrobe.

Názov oponovanej správy:

STRATIGRAFIA A LITOLÓGIA MELIATSKEJ SKUPINY

Autor správy: RNDr. J. MELLO, CSc.

Spoluautori: RNDr. R. MOCK, RNDr. L. GAÁL, RNDr. E. PLANDEROVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 29. december 1980

Oponent: RNDr. J. BYSTRICKÝ, DrSc.

Abstrakt: Správa stručne charakterizuje jednotlivé doteraz známe výskyty meliatskej skupiny, podáva opis doteraz rozšifrovaných vrstevných sledov, poukazuje i na doteraz nevyriešené problémy.

Osobitne cenným príspevkom k biostratigrafii meliatskej skupiny je opis 23 paleontologicky doložených lokalít fosílií /konodontov, palinomorf, rádiolárií/.

Zo získaných poznatkov boli vyvodené paleogeografické a tektonické závery.

Názov oponovanej správy:

VYSVETLIVKY KU GEOLOGICKEJ MAPE 1:25 000, LIST KORYTNICA – KÚPELE

Autori správy: RNDr. A. BUJNOVSKÝ – RNDr. E. LUKAČIK

Spoluautori: RNDr. J. HANÁČEK, RNDr. V. DOVINA, RNDr. J. STANKOVIČ, RNDr. M. PULEC, CSc.

Dátum oponentúry: 6. jún 1980

Oponent: Prof. RNDr. M. MIŠÍK, DrSc.

Abstrakt: Na území listu Korytnica – kúpele boli vyčlenené litostratigrafické a tektonické jednotky prvého rádu: Tatrikum s tektonickou jednotkou druhého rádu – vnútornou dumbierskou zónou reprezentovanou kryštalinikom a paraautochtónnym mezozoickým obalom – donovalskou skupinou. Fatrikum je zastúpené na liste tektonickou jednotkou druhého rádu – krížňanským príkrovom. Litostratigrafický obsah príkrovu tvorí zliechovská skupina so stratigrafickým rozsahom od stredného triasu po stredný alb. Zaradenie kryštalických bridlíc ku krížňanskému príkrovu sa doposiaľ javí problematické. Hronikum na území listu zastupuje chočský príkrov. Litostratigrafický obsah chočského príkrovu tvorí bielovážska skupina so stratigrafickým rozsahom stredný trias.

Názov oponovanej správy:

BIOSTRATIGRAFIA REIFLINGSKÝCH VÁPENCOV POMOCOU KONODONTOV

Autor správy: RNDr. J. PAPŠOVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 29. september 1980

Oponent: RNDr. R. MOCK

Abstrakt: Správa podáva výsledky doterajších mikrobiostratigrafických výskumov reiflinských vápencov chočského príkrovu j. časti Nízkych Tatier na základe konodontov. Konodonty boli skúmané v piatich profiloch /Ráztoka, Zámostie, Jasenie, Lopej a Valaská/ a potvrdili anis-ladinský vek súvrstvia, pričom niektoré vrchné súvrstvia obsahujú konodonty až kordevolského veku. Práca má popisný charakter a je podopretá fotodokumentáciou. Asociácie je možné korelovať s austroalpínskou bioprovinciou.

Názov oponovanej správy:

GEOLOGICKÁ MAPA PRE UVAŽOVANÚ VODNÚ NÁDRŽ BREZOVÁ A GEO-

LOGICKÁ MAPA OKOLIA GRAVITAČNEJ ŠTÔLNE MEDZI IPOLTICOU A ČIERNYM VÁHOM

Autori správy: RNDr. A. BIELY, CSc., – RNDr. J. VOZÁR, CSc.

Dátum oponentúry: 23. december 1980

Oponent: RNDr. I. MOTLITBA

A b s t r a k t: Z oblasti horeuvedených uvažovaných diel bola zostavená geologická mapa 1:25 000. Na geologickej stavbe sa podieľajú klasické mladopaleozoické a triasové /čiernovážska skupina/ litostratigrafické jednotky hronika. V smere od juhu na sever sa vrstevné sledy dva razy opakujú. Tektonický kontakt medzi južným a severným vrstevným sledom prebieha v. – z. smeru zhruba v údolí Čierneho Váhu. Povrchový priemet dislokácie je priamočiary, čo indikuje jej subvertikálny úklon. Na geologických rezoch sú vyjadrené dve možné interpretácie poruchy. Podľa jednej ide o juhovergentný prešmyk, podľa druhej pokles severnej kryhy. Paralelná porucha prebieha asi 1 km severnejšie.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

MEZOZOIKUM VÝCHODNEJ ČASTI POVAŽSKÉHO INOVCA

Autor správy: Akademik M. MAHEĽ

Spoluautor: M. HAVRILA

Dátum oponentúry: 19. november 1980

Oponent: RNDr. M. KRIVÝ, CSc.

A b s t r a k t: Východnú časť Považského Inovca predstavuje predovšetkým podhradská synforma. V nadloží kryštalinika má miestami zachovanú inoveckú jednotku – obalovú, krížňanský príkrov je redukovaný v typickom zliechovskom vývoji, chočský príkrov buduje bielovážska a bebravská jednotka. V nadloží bielovážskej jednotky sú tmavošedé vápence prechádzajúce do wettersteinských. V stavbe majú dôležitú úlohu zlomy smeru ZJZ – VSV.

Podhradská synforma je paralelná s podhradským zlomovým systémom. Západnejšie je kompletnejší vývin obalovej jednotky – inoveckej a k juhu prechod k plytkovodnejším vývinom jury. U krížňanského príkrovu sú mohutné digitácie v triase.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

STRATIGRAFICKÁ KORELÁCIA BRACHIOPÓDOV, KONODONTOV A HOLOTÚRIÍ V STREDNOM A VRCHNOM TRIASE

Autor správy: RNDr. J. PEVNÝ, CSc.

Dátum oponentúry: 10. november 1980

Oponent: RNDr. J. BYSTRICKÝ, CSc.

A b s t r a k t : Fauna brachiopódov, konodontov a holotúrií pochádza z reiflinských vápencov , z korytnických vápencov longobardu až kordevolu, prípadne spodného julu, zo steinalmských vápencov, z wettersteinských vápencov fasanu až longobardu, schreyeralmských, tisovských vápencov tuvalu, dachsteinských vápencov nóru a kössenských vrstiev rétu v chočskom, strážovskom, silickom a havranickom príkrove Strážovskej hornatiny, Veľkej Fatry, Nízkych Tatier, Slovenského krasu a Malých Karpát.

V korytnických vápencoch na lokalite Liptovská Osada brachipódy poukazujú na odlišný vek ako konodonty a holotúrie /brachiopódy – spodný jul, konodonty – longobard až kordevol a holotúrie – kordevol/.

Tuval bol preukázaný na základe korelácie konodontov s brachiopódmi a bivalviami na lokalitách Ostré vŕšky a Silická Brezová v Slovenskom krase. V Malých Karpatoch, na lokalite Tesárka, v dachsteinských vápencoch noriku sú prítomné konodonty alaunu až sevatu, vedľa nich v kössenských vrstvách brachiopódy rétu.

Konodonty a holotúrie sa vyskytujú na takých brachiopódových lokalitách, kde brachiopódy sú zastúpené menším množstvom druhov, ale s hojnejším počtom jedincov. Holotúrie majú význam pre stratigrafiu, keď sa vyskytujú spolu s konodontmi.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

LITOLOGICKO-MIKROFACIÁLNY VÝSKUM KARBONATICKÝCH HORNÍN JURY A SPODNEJ KRIEDY BECKOVSKEJ A INOVECKEJ SÉRIE

Autor správy: RNDr. A. KULLMANOVÁ

Dátum oponentúry: 11. november 1980

Oponent: RNDr. K. BORZA, CSc.

A b s t r a k t: Správa podáva litologicko-petrografické zhodnotenie hornín jury a spodnej kriedy inoveckej a beckovskej série. Inovecká séria sa vyskytuje v južnej časti pohoria a vyznačuje sa hlbokovodnými fáciami. Beckovská séria – spodnejšia šupina krížňanského príkrovu, vystupuje v s. časti pohoria a vyznačuje sa plytkovodnými fáciami. V s. časti pohoria Považský Inovec uprostred kryštalinika vystupujúce súvrstvie vápnitých ílovcov, pieskovcov a zlepencov, považované za liasové, autorka na základe globotrunkánovej mikrofauny zaradila do vrchnej kriedy.

V „pribradlovom" pásme v oblasti Skala – Skalka vystupujú litostratigrafické jednotky jury a spodnej kriedy zhodné s litostratigrafickými jednotkami beckovskej série v Považskom Inovci a belianskej série v Strážovských vrchoch. Litostratigrafické jednotky jury a spodnej kriedy v oblasti Drietoma – Bošáca sú zaradené k dúbravskej sérii.

Názov oponovanej správy:

MIKROBIOSTRATIGRAFICKÉ ŠTÚDIUM KRIEDY MANÍNSKEJ SÉRIE NA ZÁKLADE VÁPNITÉHO NANOPLANKTÓNU

Autor správy: RNDr. V. GAŠPARIKOVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 11. november 1980

Oponent: RNDr. K. BORZA, CSc.

Abstrakt: Správa podáva mikrobiostratigrafickú charakteristiku kriedy manínskej série a koreláciu mikrospoločenstiev tejto série s mikrospoločenstvom susedných tektonických jednotiek, a to: krížňanského príkrovu /série zliechovskej, belianskej a beckovskej/, chočského príkrovu, obalovej – inoveckej série a manínskej série v zmysle A. Begana /1969/.

Spracované lokality patria k trom regiónom – Strážovskej hornatine, Považskému Inovcu a j. a jv. častiam Bielych Karpát.

Mikrobiostratigrafický výskum bol robený na základe troch skupín mikroorganizmov – vápnitého nanoplanktónu, foraminifer, v ojedinelých prípadoch ostrakód. Vyčlenené boli tieto chronostratigrafické jednotky: lias, ? dogger, titón, valangin, hoteriv, barém, apt, alb, cenoman a koňak.

Názov čiastkovej úlohy:
Regionálny geologický výskum paleogénu Západných Karpát

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-001-04 – RNDr. J. NEMČOK, CSc.

Názov oponovanej správy:

VYSVETLIVKY KU GEOLOGICKEJ MAPE 1:25 000, LIST SABINOV

Autor správy: RNDr. J. NEMČOK, CSc.

Spoluautori: RNDr. T. ĎURKOVIČ, CSc., RNDr. V. GAŠPARIKOVÁ, CSc., RNDr. M. VAŇOVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 19. september 1980

Oponent: Ing. R. MARSCHALKO, CSc.

Abstrakt: V správe je objasňovaný vzťah bradlového pásma k vonkajšiemu magurskému flyšu, ako aj k centrálnokarpatskému paleogénu. Kolízia dvoch veľkých blokov sa prejavuje aj v stavbe flyšového pásma tejto oblasti.

Názov oponovanej správy:

GEOLOGICKÁ MAPA A VYSVETLIVKY 1:25 000, LIST CHLEBNICE

Autor správy: RNDr. P. GROSS

Spoluautori: RNDr. J. MELLO, CSc., RNDr. J. HAŠKO, CSc., RNDr. V. DOVINA, RNDr. Z. PRIECHODSKÁ, CSc., RNDr. O. SAMUEL, DrSc., RNDr. E. KÖHLER, CSc.

Dátum oponentúry: 7. november 1980

Oponent: Ing. R. MARSCHALKO, CSc.

A b s t r a k t: Na liste Chlebnice 1:25 000 v Chočských vrchoch boli zistené: krížňanský a chočský príkrov. Krížňanský príkrov je reprezentovaný iba súvrstvím slienitých vápencov v neokómskej fácii /berias – barém/. Chočský príkrov je reprezentovaný gutensteinskými vápencami /spodný anis/; ramsauskými dolomitmi /vrchný anis – kordevol/; reiflinskými vápencami /najvyšší anis – ladin/; lunzskými vrstvami /jul/; a hlavnými dolomitmi /karn – norik/. Mezozoikum manínskeho príkrovu vystupuje v sz. rohu listu a je zastúpené flyšom s prevahou pieskovcov, lokálne so súvrstvím slieňovcov albského ? veku.

V sedimentoch vnútrokarpatského paleogénu boli rozlíšené: bazálna transgresívna litofácia /vrchný lutét, lokálne spodný priabón/; sedimenty podmorských náplavových kužeľov /pucovské zlepence – veku vrchný lutét – spodný priabón/; ílovcová litofácia, na báze s ílovcami menilitového typu /spodný priabón/; flyšová litofácia so subfáciami: typického flyšu, s flyšom s prevahou ílovcov, s flyšom s absolútnou prevahou pieskovcov – bielopotocké súvrstvie /vrchný priabón – spodný oligocén ?/. V kvartérnych sedimentoch boli rozlíšené eluviálno-deluviálne sedimenty vcelku, zosuvy a fluviálne sedimenty /würm – holocén/.

Chočské vrchy predstavujú monoklinálnu hrasť vyzdvihnutú pozdĺž chočsko-podtatranského zlomu s úklonom na juh. V chočskom príkrove boli zistené tri digitácie, resp. čiastkové príkrovy nad sebou. Územie celého listu bolo postihnuté popaleogénnou zlomovou tektonikou /germanotypného charakteru/ a rozbité na rad krýh. Mezozoikum manínskeho príkrovu je posunuté na sedimenty vnútrokarpatského paleogénu pozdĺž línie so strmým sklonom na sever.

Z hľadiska výskytu nerastných surovín, resp. podzemných vôd v súčasnosti nie sú predpoklady na overenie významnejších zásob.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

ANALÝZA ŠTRUKTÚRNYCH FORIEM BRADLOVÉHO PÁSMA NA VÝCHODNOM SLOVENSKU

Autor správy: RNDr. J. NEMČOK, CSc.

Spoluautori: RNDr. T. ĎURKOVIČ, CSc., RNDr. V. GAŠPARIKOVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 24. november 1980

Oponent: Prof. RNDr. M. MIŠÍK, DrSc.

A b s t r a k t: Správa sa zaoberá štruktúrnymi formami bradiel, ale aj ich obalom. Na základe štúdia vnútornej stavby bradiel autor rozdelil bradlá na päť foriem: blokové, doskovité, brekciovité, šupinovité a bradlá s disharmonickými

vrásami. V správe sú rozobraté zákonitosti bradiel, bradlového obalu a bradlového pásma vcelku. Bradlové postavenie púchovských slieňov naznačuje, že vrchnokriedové sedimenty možno zaradiť k bradlám, a nie k ich obalu. Za bradlový obal, v ktorom sú uložené bradlá, autor pokladá jarmutské, resp. pročské súvrstvie.

Tektonické pohyby v bradlovom pásme sa neobmedzili len na laramskú, ilýrsku a sávsku fázu, ale prebiehajú celým bradlovým pásmom až do dnešných čias.

Názov čiastkovej úlohy:
Regionálny geologický výskum neogénu Západných Karpát

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-001-05 – RNDr. D. VASS, CSc.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

HODNOTENIE VEĽKÝCH FORAMINIFER VO VALÚNOVOM MATERIÁLI A V SEDIMENTOCH NEOGÉNU

Autor správy: RNDr. M. VAŇOVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 31. marec 1980

Oponent: RNDr. E. KÖHLER, CSc.

A b s t r a k t: V práci hodnotené veľké foraminifery pochádzajú:

– z valúnov numulitových vápencov z tehelne v Slovenských Ďarmotách, z valúnov numulitových silicitov v Neninciach a z Ipeľského Predmostia a z jedného artefaku z Malej Čalomije. Valún č.1 z Neniniec autorka zaradila do priabónu, ostatné do vrchného lutétu. Ak by sa numulity vo valúnoch numulitových silicitov považovali za jedno spoločenstvo, mohli by sa valúny z Neniniec, Ipeľského Predmostia a artefakt z Malej Čalomije zaradiť do priabónu,

– z bazálnych zlepencov vrtov EVB-1 Papča, RK-2 Hostišovce, z povrchovej lokality Hostišovce a z organogénnych vápencov lokality Budikovany-2. Vrt EVB-1, hĺbka 144,60 – 144,80 m je na základe primitívnejších exemplárov druhu Miogypsina /miogypsinoides/ formosensis Yabe – Hanzeva zaradený do spodnej časti spodného egeru, spoločenstvá z vrtu RK-2 a lokality Budikovany-2 na základe ledopocyklín do spodného egeru a povrchovú lokalitu Hostišovce do egeru,

– z faciostratotypových lokalít spodného bádenu vo vrte ŠO-1 Chľaba a K-5 Salka. Amfistegíny z vrtu K-5 sa líšia od amfistegín z vrtu ŠO-1 menším priemerom a väčšou hrúbkou schránky. Natíska sa otázka, či rozdielne podmienky prostredia, v ktorom žili, sú príčinou rozdielov vo veľkosti schránok.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

GEOLOGICKÁ MAPA A VYSVETLIVKY 1:25 000 – LISTY TEKOVSKÉ TRSŤANY /M-34-134-B-c/ A HONTIANSKE TESÁRE /M-34-134-B-d/

Autori správy: RNDr. E. BRESTENSKÁ, RNDr. V. KONEČNÝ, CSc., RNDr. Z. PRIECHODSKÁ, CSc., RNDr. J. LEXA, CSc.,

Spoluautori: RNDr. R. HALOUZKA, J. PRISTAŠ, RNDr. A. ONDREJIČKOVÁ, CSc., A. REMŠÍK

Dátum oponentúry: 3. november 1980

Oponent: RNDr. R. GABČO, CSc.

A b s t r a k t: Uzemie na listoch máp Tekovské Trsteňany a Hontianske Tesáre je budované vulkanogénnymi a vulkanosedimentárnymi horninami bádenu, sarmatu a kvartérnym pokryvom.

Predvulkanické podložie /v rámci mapovaného územia nevychádza na povrch/ je podľa výsledkov vrtov v širšej oblasti tvorené horninami mezozoika a paleozoika.

Vulkanosedimentárne horniny spodného bádenu boli overené vrtmi GK-3 /Horné Rykynčice/ a K-4, K-6 /Plášťovce/. Spodnobádenské sedimenty vrtu GK-3 /hrubé 981 m/, pri východnom okraji územia majú znaky depozície v morskom prostredí v litorálnej, až sublitorálnej zóne. Bazálne súvrstvie je v spodnej časti /817 – 981 m/ reprezentované jemnozrnnými, peliticko-aleuritickými sedimentmi bez vulkanického materiálu, s valúnmi hornín predterciérneho podložia, vo vyššej časti /776 – 817 m/ tufitickými pieskami s amfibolom a biotitom.

Vyššie nasleduje komplex epiklastických brekcií a pieskovcov /677 – 776 m/ s materiálom amfibolicko-biotitických andezitov s granátom /datovaný metódou „fission track" na 16,3 a 16,6 mil. rokov – I. Repčok 1978/, ďalej komplex epiklastických brekcií a konglomerátov /618 – 677 m/, amfibolicko-pyroxenických andezitov + granát, ktorý je korelovaný s produktmi formácie Vinice – Príbeľce /južná periféria/. Vyššie v nadloží tufitických sedimentov /618,5 – 615,5 m/ nasleduje komplex epiklastických brekcií a pieskovcov /546,5 – 615,5 m/, ktorý predstavuje sz. okraj perifernej zóny formácie Čelovce – Opava, vyvinutej na južných okrajoch Krupinskej planiny.

Vrchná časť profilu spodnobádenského sedimentačného cyklu /0,0 – 546,5 m/ ktorý predstavuje produkty mladšieho obdobia vývoja štiavnického stratovulkánu I. etapy.

Východy týchto súvrství pokračujú v zárezoch údolí Krupinice a riečky Štiavnice.

Stredný báden reprezentuje vulkanosedimentárny komplex hrubý 150 – 200 m, ktorý predstavuje produkty mladšieho obdobia vývoja štiavnického stratovulkánu I. etapy.

Vulkanosedimentárne horniny, ktoré by mohli byť považované z vrchnobádenské, zistené neboli. V tomto období došlo k ústupu morského prostredia a k denudácii vynorených vulkanosedimentárnych komplexov.

Rozšírenie morskej transgresie v období spodného sarmatu zasiahlo z. časť územia /list Tekovské Trsťany/ a čiastočne sz. okraj listu Hontianske Tesáre. V spodnej časti faciálneho komplexu prevládajú uloženiny pyroklastického materiálu

/pemzové a vitrokryštálové tufy/, produkty pyroxenického andezitu s biotitom a amfibolom a produkty redepozície /epiklastické pieskovce, siltovce, tufity/. Vo vyššej časti sú zastúpené explozívne produkty pyroxenického andezitu /pemzové tufy/, polohy epiklastických konglomerátov a v závere lávový prúd pyroxenického andezitu so sklovitým vývojom základnej hmoty.

Sedimenty kvartéru variabilnej hrúbky zastupujú svahové hliny, aluviálne náplavy a zvyšky terás v doline riečky Štiavnice.

Názov oponovanej správy:

VYSVETLIVKY K ZÁKLADNEJ GEOLOGICKEJ MAPE 1:25 000 – LISTY: M-34-137-A-a /JESENSKÉ/, M-34-137-A-c /HOSTICE/, M-34-137-A-d /PUSTA EMBERTELEN/

Autori správy: RNDr. D. VASS, CSc., RNDr. M. ELEČKO, J. PRISTAŠ

Spoluautori: RNDr. V. KANTOROVÁ, RNDr. R. LEHOTAYOVÁ, RNDr. A. ONDREJIČKOVÁ, CSc., J. DANILLOVÁ, RNDr. M. ZAKOVIČ

Dátum oponentúry: 3. november 1980

Oponent: Doc. RNDr. I. KRYSTEK, CSc.

Abstrakt: Predkladaná práca sa týka geologickej stavby j. časti Rimavskej kotliny a východnej časti Cerovej vrchoviny.

Povrchovú časť územia budujú sedimenty terciéru a kvartéru, ležiace na predterciérnom podloží.

Predterciérne podložie v skúmanom území nevystupuje na povrch a nebol v ňom žiadny hlboký vrt, na základe ktorého by ho bolo možné bližšie charakterizovať. Na základe geofyzikálnych podkladov, ako aj zovšeobecnenia údajov z blízkeho vrtu FV-1 /Blhovce/ a vrtu S-1 /Susa/sa autori domnievajú, že podložie budujú horniny gemerika a silicika.

Na väčšej časti územia, t.j. v západnej a j. časti územia listu Jesenské /od rimavského zlomu na západ/ a na území listu Hostice sa v podloží terciéru predpokladajú paleozoické kremité fylity, kremito-sericitické a grafiticko-sericitické fylity a zelené bridlice, aké boli navŕtané vo vrte FV-1.

Vo východnej, resp. sv. časti územia listu Jesenské na základe geofyzikálnych údajov sa v podloží terciéru predpokladá mezozoikum silicika /synklinála Stránskej/. Prítomnosť karbonatických hornín v podloží terciéru v tomto priestore indikujú zvýšené hraničné rýchlosti na seizmickom reze.

Terciér budujú peliticko-aleuritické sedimenty kišcelu a egeru, piesčité sedimenty egenburgu a malé erózne zvyšky vulkanoklastík pliocénu, resp. až kvartéru.

Sedimenty egeru /lučenské súvrstvie/ – vystupujú na povrch iba v severnej a strednej časti územia listu Jesenské. V s. časti majú charakter peliticko-aleuritických sedimentov, smerom na juh pribúda piesčitej frakcie a prechádzajú až v piesky.

Sedimenty egenburgu /fiľakovské súvrstvie, vrstvy Jalovej samoty, birinské vrstvy/ budujú j. časť územia listu Jesenské a celé územie listu Hostice a pusty Emberlen. Sú to litické pieskovce /litické arenity/. Zastúpené sú piesky, rozpadavé pieskovce s pevnými lavicami, šikmozvrstvené pieskovce s glaukonitom a vulkanickými komponentmi.

V pliocéne, resp. až v kvartéri, hlavne na susednom území, prebieha vulkanická aktivita čadičového vulkanizmu. Reliktné zvyšky čadičových vulkanoklastík sú zachované na dvoch miestach na území listu Hostice.

V kvartéri – prebieha postupné zarezávanie tokov, prerušované sedimentáciou fluviálno-deluviálnych, eluviálnych a proluviálnych sedimentov, eolickou činnosťou a modeláciou územia.

Mapované územie porušujú zlomy štyroch smerov /SV-JZ, SZ – JV, S – J a V – Z/. Zlomami je dislokované na poklesnuté a vysoké kryhy.

Uzemie je zhodnotené z hľadiska hydrogeologického, geofyzikálneho a geofaktorov životného prostredia.

Z nerastných surovín sa tam nachádzajú hlavne stavebné piesky a štrkopiesky.

Názov oponovanej správy:

GEOLOGICKÉ VYHODNOTENIE JUŽNEJ ČASTI TURČIANSKEJ KOTLINY

Autor správy: RNDr. J. Gašparik, CSc.

Dátum oponentúry: 29. december 1980

Oponent: Doc. RNDr. F. ČECH, CSc.

Abstrakt: Správa obsahuje stratigrafické rozčlenenie hornín výplne kotliny s popisom podložia, v ďalšom je uvedený cyklus sedimentárnovulkanickej formácie s nálezom egenburgu, ktorý bol prvýkrát potvrdený nájdením makrofauny. Zvyšky vulkanických hornín boli nájdené v sedimentárnej výplni vysoko v severnej časti kotliny. Na základe týchto nálezov bolo súvrstvie zaradené do bádenu – sarmatu.

Na základe litologicko-stratigrafického štúdia sa uvažovalo o prítomnosti pevných palív. Uhoľné vrty boli pri geologickom mapovaní nádejné, avšak úložné pomery neprinášajú hospodársky významné polohy uhoľných slojov.

Názov oponovanej správy:

GEOLOGICKÁ MAPA A VYSVETLIVKY K REGIÓNU BÁNOVSKEJ KOTLINY /1:50 000/

Autor správy: RNDr. E. BRESTENSKÁ, CSc.

Spoluautori: RNDr. P. GROSS, M. HAVRILA, RNDr. A. KULLMANOVÁ, RNDr. I. LEHOTSKÝ, CSc., akademik M. MAHEL, A. REMŠÍK, RNDr. I. VAŠKOVSKÝ, DrSc.

Dátum oponentúry: 15. december 1980

Oponent: Doc. RNDr. J. SENEŠ, DrSc.

A b s t r a k t : Vo vysvetlivkách ku geologickej mape regiónu Bánovskej kotliny sú zhrnuté poznatky o geológii zastúpených útvarov, a to o predterciérnych len stručne, o kvartéri prehľadne. Paleogén má osobitný vývoj, odlišný od vnútrokarpatského paleogénu v iných oblastiach. Rozvedená je najmä geológia neogénu. Jeho vývoj v bánovskej depresii sa líši od vývoja rišňovskej depresie, od ktorej je oddelený závadsko-bielickou elevačiou podložia. V bánovskej depresii je zastúpený celý spodný miocén – egenburg až karpat, stredný a vrchný miocén vo vnútrokotlinovom sladkovodnom vývoji. V neogéne rišňovskej depresie začína sedimentácia stredným miocénom, ktorý má podobne ako pliocén celej skúmanej oblasti zhodný vývoj s Podunajskou nížinou. U kvartérnych sedimentov Bánovskej kotliny bolo riešené rozšírenie ich geneticko-stratigrafických typov.

V tektonickej stavbe popri okrajových zlomoch má význam hlavne jastrabiansky zlom. V regióne sa vyskytujú len nerudné nerastné suroviny upotrebiteľné hlavne v stavebníctve. Vo väčších hĺbkach nemožno vylúčiť uhoľné sloje handlovsko-novácke ho typu.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

MÄKKÝŠE BÁDENU PODUNAJSKEJ NÍŽINY A IPEĽSKEJ KOTLINY

Autor správy: RNDr. A. ONDREJIČKOVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 29. september 1980

Oponent: Doc. RNDr. J. SENEŠ, DrSc.

A b s t r a k t: Na území Podunajskej nížiny a Ipeľskej kotliny bola skúmaná makrofauna bádenu. Fauna mäkkýšov poskytla dôležité údaje, ktoré sa dajú aplikovať tak na vývoj sedimentačného priestoru z hľadiska batymetrie prostredia, ako i na zmeny, ktoré sa udiali v čase. Zloženie a zmeny v paleoasociáciách poukazujú na značnú počiatočnú osciláciu hladiny v spodnom bádene. Na ich základe sa dal zaznamenať vývoj sedimentačného priestoru od plytkého morského brakického prostredia cez postupné rozširovanie priestoru s pribúdaním salinity až po ustálenie normálneho slaného morského prostredia a postupné prehlbovanie panvy. Podobný faciálny a paleontologický obsah sedimentov Ipeľskej kotliny a Podunajskej nížiny poukazuje na to, že šahanská elevácia prestala plniť funkciu bariéry v spodnom bádene a vývoj oboch predtým čiastočne izolovaných panví prebiehal v podobných podmienkach

Bolo určených 350 druhov mäkkýšov, z čoho 146 druhov potvrdzuje bádenský vek sedimentov. Prevažnú väčšinu skúmaných sedimentov zaraďujeme k spodnému bádenu. Zistilo sa, že mäkkýše v strednom bádene nemali vhodné podmienky pre svoj rozvoj. Vrchný báden bol faunou mäkkýšov preukázaný v dvoch vrtoch.

Názov oponovanej správy:

SYSTEMATIKA A PALEOEKOLÓGIA LAMELLIBRANCHIÁT TRIASU ZÁPADNÝCH KARPÁT – SPODNÝ TRIAS

Autor správy: RNDr. M. KOCHANOVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 29. september 1980

Oponent: RNDr. J. MICHALÍK, CSc.

Abstrakt: Správa podáva obraz o makrofaune bivalvií a gastropód spodného triasu Západných Karpát v zmysle najnovších poznatkov v systematike, taxonómii a stratigrafii. Fauna pochádza z hronika Malých Karpát, Tríbečských vrchov, Štiavnických vrchov a Nízkych Tatier a zo silicika Muránskej plošiny, Slovenského krasu, Stratenskej pahorkatiny a Galmuského pohoria. Je to 27 druhov bivalvií patriacich 12 rodom a 7 čeľadiam a 4 druhy gastropód s 3 rodmi, ktoré patria 3 čeľadiam. Podľa najnovšie používanej chranostratigrafickej škály /E.T.Tozer 1978/ pôvodný stupeň spodného triasu – skýt, je nahradený stupňami: griesbach namal a spat. V Západných Karpatoch v analógii s touto škálou máme faunou doložený griesbach /jeho vrchnejšiu časť /. Je to hlavne Claraia claraia a Eumorphotis venetiana, ktoré, keďže amonity z tohto stupňa v Západných Karpatoch nie sú známe, preberajú pristanovovaní stratigrafie ich úlohu.

Spoločenstvo druhov Costatoria costata a Natiria costata ako najčastejšie a Eumorphotis telleri ako menej častá charakterizujú stupeň spat, čo dokazuje aj ich spoločný výskyt s amonitmi Tirolites cassianus a Tirolites carniolicus. Ostatné druhy známe zo spodného triasu sú v ňom priebežné.

Z paleogeografického hľadiska možno ešte uviesť, že sedimenty griesbachu, teda spodnej časti spodného triasu, sú v siliciku a hroniku morskými sedimentmi.

Názov oponovanej správy:

FOSÍLNE NEPÁRNOKOPYTNÍKY /PERISSODACTYLA/ SLOVENSKA – RHINOCEROTIDAE

Autor správy: RNDr. Z, SCHMIDT, CSc.

Dátum oponentúry: 29. september 1980

Oponent: RNDr. P. HOLEC

Abstrakt: Správa dáva prvú súbornú informáciu o existencii Rhinocerotidae na území slovenských Karpát a nížin, v celom rozsahu miocénu /vrchný otnang – pont/, pliocénu a pleistocénu. Poskytuje ich ekologickú interpretáciu a biostratigrafiu vrstiev. V zmysle nálezov vedúcich druhov stavovcov na Slovensku, akou je čeľaď nosorožcovitých, naznačuje možné stratigrafické interpretácie horizontov.

Prináša aj prvú, ucelenú fotodokumentáciu významnejšieho paleontologického materiálu.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

SYSTEMATIKA A TAXONÓMIA VEĽKÝCH FORAMINIFER TERCIÉRU A ŠTÚDIUM FAUNY NUMULITOV V CENTRÁLNOKARPATSKOM PALEOGÉNE A FLYSOVOM PÁSME

Autor správy: RNDr. M. VAŇOVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 6. november 1980

Oponent: RNDr. E. KÖHLER, CSc.

A b s t r a k t: V prvej časti správy sú uvedené výsledky hodnotenia veľkých foraminifer z lokalít východného svahu Považského Inovca, z Bánovskej pahorkatiny a zo Strážovských vrchov. Spoločenstvá bazálnej transgresívnej litofácie, ako i spoločenstvá marginálnej litofácie sú zaradené do vrchného lutétu. Vo vrte LX-5 a LU-2 sú preplavené spoločenstvá. Vo vrte LX-5 spoločenstvá z hĺbok 1433,5 m a 1443,5 m patria strednému priabónu, spoločenstvo z hĺbky 1427,0 m patrí vrchnej časti vrchného priabónu až rozhrania vrchného priabónu a spodného oligocénu, kde sú zaradené i spoločenstvá z vrtu LU-2. Vo vrte 597 Polomka zistené druhy nepoukazujú na preplavenie. Horniny, nachádzajúce sa v hĺbke 62,7 – 65,0 m zaraďujeme do spodného priabónu, z hĺbky 53,0 m a 60,5 – 62,5 m do priabónu bez presnejšieho vymedzenia. Vo vrte FGKr-1 je celý sled vrstiev /29,0 – 95,0 m/ zaradený do vrchného lutétu. Vo vrte FGO-1 Obid je celý sled vrstiev /360,0 až 641,0 m/ zaradený do spodného priabónu.

V druhej – paleontologickej časti je spodný opis druhu Nummulites variolarius /Lamarck/ z vrtu 597 Polomka, Nummulites incrassatus ramondiformis Harpe z vrtu FGKr-1 a Operculina schwageri Silvestri z vrtov FGKr-1 a FGO-1.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

ZONÁRNE ČLENENIE MIOCÉNU ZÁPADNÝCH KARPÁT NA ZÁKLADE VÁPNITEJ NANOFLÓRY

Autor správy: RNDr. R. LEHOTAYOVÁ

Dátum oponentúry: 6. november 1980

Oponent: Doc. RNDr. H. BYSTRICKÁ

A b s t r a k t: V správe sú zhrnuté výsledky štúdia vápnitej nanoflóry sedimentov miocénu Západných Karpát /metódou optickej a riadkovacej elektrónovej mikroskopie/. Tematicky je rozčlenená do 5 kapitol. V úvodnej časti autorka stručne zhŕňa význam vápnitej nanoflóry pre biostratigrafiu. Prvá kapitola podáva stručne históriu nanoflórovej zonácie, v druhej kapitole sú spracované nanoplanktónne biozóny spodného miocénu a to: NN-1 – Triquetrorhabdulus caninatus
NN-2 – Discoaster druggi
NN-3 – Sphenolithus belemnos
NN-4 – Helicosphaera ampliapenta

V každej biozóne uvádza pôvodnú alebo emendovanú definíciu biozóny a autora biozóny, typovú lokalitu a typickú asociáciu.

Ďalej sú uvedené analýzy spoločenstiev získaných zo skúmaných lokalít miocénu Západných Karpát a ich koreláciu s nanoasociáciami vápnitej nanoflóry s nanoflórou rovnakej biozóny mimo územia Slovenska.

Zistené biozóny sú dané do vzťahu s miocénnymi regionálnymi stupňami, z čoho sú odvodené poznatky o sedimentačných pomeroch skúmaných oblastí.

V strednom miocéne autorka vyčlenila 3 biozóny:

NN-5 – Sphenolithus heteromorphus

NN-6 – biozónu Discoaster exilis /– vekový ekvivalent biozóny

NN-7 – Discoaster Kugleri

V závere správy sú zhrnuté výsledky o biozónach a je uvedená ich aplikácia.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

MORFOLÓGIA A SYSTEMATIKA MLADOPALEOZOICKÝCH PALINOMORF

Autor správy: RNDr. E. PLANDEROVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 5. november 1980

Oponent: Doc. RNDr. V. SITÁR, CSc.

A b s t r a k t: V správe je zhrnuté morfologicko-systematické spracovanie spóromorf stefanu a permu. Je opísaných 205 druhov patriacich do 95 rodov, novo opísaných je 30 druhov.

Na základe podrobného morfologického štúdia spór a peľových zŕn karbónu a permu boli zistené možnosti podrobného zónovania v týchto útvaroch. Nové výsledky boli dosiahnuté hlavne v spodnom a vrchnom perme, pretože z týchto útvarov je mikrofloristická asociácia v rámci Európy len veľmi chudobne spracovaná.

Názov čiastkovej úlohy:
Regionálny geologický výskum neovulkanitov Západných Karpát

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-001-06 – RNDr. L. DUBLAN

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

VYSVETLIVKY KU GEOLOGICKEJ MAPE 1:25 000, LIST STRELNÍKY /36 – 233/

Autor správy: RNDr. L. DUBLAN

Spoluautori: RNDr. J. VOZÁR, CSc., O. MIKO, CSc., RNDr. A. BIELY, CSc., Ing. J. ŠTOHL, CSc., RNDr. R. HALOUZKA, RNDr. V. DOVINA

Dátum oponentúry: 17. november 1980

Oponent: Prof. RNDr. E. KRIST, CSc.

A b s t r a k t: Vo vysvetlivkách sú zhrnuté poznatky o litológii, petrografii, stratigrafii, hydrogeológii, geofyzike, prognózach nerastných surovín a geologickej stavbe územia.

Sú v ňom zastúpené dva základné celky – s. časť polygénneho stratovulkánu Poľany a sz. časť veporského kryštalinika s permským a mezozoickým obalom.

Na geologickej stavbe sa zúčastňujú nasledovné stratigrafické jednotky:

1. Pokryvný útvar kvartéru

2. Neogénne vulkanity veku vrchný báden – spodný sarmat, sarmat s vyčlenenými litostratigrafickými jednotkami, počnúc najstaršou:

– formácia Šutovka – prevažne epiklastiká s niekoľkými lávovými prúdmi – vulkanizmus andezitový

– strelnícka formácia – ryodacitové tufy – acidný vulkanizmus

– formácia Abčiná – prevažne epiklastiká lahárových prúdov s ojedinelými lávovými a pyroklastickými prúdmi – andezitový vulkanizmus

– formácia Veľká Detva – záverečné štúdium vývoja vulkanickej stavby – andezitové lávové prúdy – komplex Kopa.

Celková hrúbka neovulkanitov je asi 600 – 800 m.

3. Predvulkanický sedimentárny neogén – spodný stredný báden ?; tvorený je štrkmi s ojedinelými pieskami a ílmi.

4. Paleogén – vystupuje v ľubietovskej depresii, jeho vek je neistý.

5. Mezozoikum – je tvorené skupinou Veľkého Boku. Prevládajú kremence, menej dolomity, iné litologické typy – ílovce, pieskovce a pod. sú zriedkavé. Skupina Drienku predstavuje príkrovovú trosku na ploche menšej ako 1 km^2 v sz. okraji mapy. Tvorená je pieskovcami, kremencami a paleoryolitom. Stratigraficky náleží spodnému triasu.

6. Perm /saxón – turing/ je reprezentovaný dvoma súvrstviami.

– predajnianske je tvorené hlavne litickými drobami s piesčitými bridlicami a zlepencami

– brusnianske súvrstvie – sú to prevažne droby s polohou vulkanitov dacitového zloženia – vulkanogénny horizont harnobisu.

7. Kryštalinikum – má šupinovo-antiklinoriálnu stavbu. Litologicky je tvorené hlavne migmatitmi, niekedy ortorulového typu, hlavne sa však vyskytujú diaftoritizované migmatity.

Z hľadiska nerastných surovín územie s výnimkou okolia Ľubietovej nie je hodnotené ako veľmi nádejné.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

METODIKA IDENTIFIKÁCIE ZAKRYTÝCH INTRUZÍVNYCH TELIES AKO POTENCIONÁLNEHO NOSITEĽA MINERALIZÁCIE

Autori správy: RNDr. A. MIHALIKOVÁ, RNDr. V. KONEČNÝ, CSc.

Spoluautor: RNDr. J. LEXA, CSc.

Dátum oponentúry: 7. november 1980

Oponent: Prof. Ing. M. BÖHMER, CSc.

A b s t r a k t: Obsahom práce je metodika identifikácie intruzívnych zakrytých telies so zameraním na typy, ktoré sú potencionálnymi nositeľmi rudnej mineralizácie. V úvodnej časti sú diskutované faktory, ktoré podmieňujú úroveň vzniku a typ formy intruzívnych telies /hydrostatický tlak magmy, litostratigrafický tlak okolitého horninového prostredia, hustota a viskozita magmy/. Z hľadiska dynamiky tohto procesu sú klasifikované hlavné typy foriem intruzívnych telies /dajky, neky, ložné intrúzie, lakolity, štoky a pod./.

V samostatnej časti sú charakterizované ich kontaktno-metasomatické a hydrotermálne prejavy a ich zonalita.

V nadväznosti na teoretickú časť sú vymedzené a príkladmi dokumentované hlavné typy intruzívno-extruzívnych foriem v oblasti stredoslovenského neogénneho vulkanizmu. Z analýzy pestrej škály foriem vyplýva, že potenciálnymi nositeľmi mineralizácie sú niektoré formy intravulkanickej a subvulkanickej úrovne. Tieto typy intruzívnych telies sú systematicky opísané v samostatnej kapitole, pričom sú zhodnotené: typ formy a pozícia v rámci vulkanickej štruktúry, petrografický charakter, hydrotermálne premeny a ich zonalita a prejavy rudnej mineralizácie.

Ako najpriaznivejší typ z hľadiska potenciálneh mineralizácie sa javia štokové až nepravidelné intrúzie situované v intravulkanickej až subvulkanickej úrovni s charakteristickými znakmi násilnej intrúzie /forcible intrusion/, prípadne magma stoppingu. Z petrografického hľadiska vyplýva, že intrúzie s indíciami rozptýlenej mineralizácie sú vo v. časti územia reprezentované telesami kremito-dioritových porfýrov, dioritov až monzodioritov /Javorie, Poľana/. V z. časti územia prevažne s mineralizáciou skarnového typu sú spätá intrúzie typu granitových a granodioritových porfýrov /Zlatno, Rudno – vrty GK-15 a GK-9/. V oblasti Kremnického pohoria je skarnová mineralizácia spätá s intrúziou dioritu. Intrúzie malých rozmerov s indíciami rozptýlenej mineralizácie situované na vonkajšej periférii kalderového zlomu štiavnického stratovulkánu a v oblasti hrabičovského medzibloku /pri obci Prochoť/, sú zastúpené andezitovými až dioritovými porfýrmi ± kremeň.

Pri identifikácii intruzívnych telies sa efektívne uplatnili geofyzikálne metódy, najmä gravimetria, letecká a pozemná magnetometria, gamaspektrometria a geoelektrické metódy v rôznych modifikáciách. V menšej miere sa uplatnili ostatné metódy /seizmika a merkurometria/.

V záverečnej časti sú porovnania súčasných modelov navrhovaných pre porfýrové intrúzie s rozptýlenou mineralizáciou s príkladmi v oblasti Javoria a Zlatna.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

ŠTÚDIUM PETROGRAFIE NEOVULKANITOV STREDNÉHO SLOVENSKA

Autori správy: a/ RNDr. E. KAROLUSOVÁ, CSc.
b/ RNDr. E. KAROLUSOVÁ, CSc.
c/ RNDr. K. KAROLUS, CSc. a RNDr. E. JANÍČKOVÁ
d/ RNDr. J. LEXA, CSc. a V. HOJSTRIČOVÁ

Dátum oponentúry: 17. november 1980
Oponent: RNDr. M. ŠÍMOVÁ, CSc.

A b s t r a k t: Správa pozostáva zo štyroch samostatných častí:

a/ Štúdium leukokrátnych andezitov Pohronského Inovca a jz. časti Štiavnického pohoria.

Leukokrátne andezity Pohronského Inovca a na J Štiavnického pohoria vyčlenili K. Karolus – E. Karolusová /1964/ tzv. mladé pyroxenické andezity.

Leukokrátne andezity sú determinované špecifickými vulkanologickými a mineralogicko-petrografickými a petrochemickými vlastnosťami. Najčastejšie vystupujú vo forme rôzne hrubých a niekoľko km dlhých lávových prúdov, ktoré sa striedajú s polohami explozív ekvivalentného petrografického zloženia.

Cerstvé leukokrátne andezity majú tmavosivú až čiernu farbu, výrazné laminárne plochy, fluviálne textúry. Typické sú pre ne silne korodované fenokrysty a deficitný obsah mafických minerálov podľa modálnych analýz. 45 chemických analýz po prepočítaní na Rittmannove normatívne minerály udáva nové nálezy pre jednotlivé analýzované typy a definuje horniny ako „leuko-" /CI vykazuje deficitné hodnoty/.

b/ Štúdium mladých pyroxenických andezitov Pohronského Inovca

Popri leukokrátnych andezitoch na území Pohronského Inovca sa pyroxenické andezity vyskytujú najmä v tzv. vojšinskom bloku. Sú to andezity dvojpyroxenické s opacitizovaným amfibolom, dvojpyroxenické s egirinickým augitom, dvojpyroxenické s diopsidom s reliktmi amfibolu a dvojpyroxenické s reliktmi olivínu a amfibolu. Boli skúmané optické vlastnosti ich fenokrystov a kontrolované mikrosondovými analýzami. Chemické analýzy hornín boli prepočítané a vyhodnotené podľa Rittmanových stabilných minerálnych asociácií.

c/ Petrografické kritériá pre nomenklatúru a klasifikáciu vulkanických hornín

Na Rittmanove petrografické parametre boli prepočítané neovulkanity Slovenska, Maďarska, Zakarpatska a Rumunska, a tak bol urobený pokus o klasifikáciu a terminológiu karpatských neovulkanitov touto metódou.

d/ Litologické a petrografické štúdium turčockej formácie v Kremnickom pohorí

Turčockú formáciu pôvodne vyčlenil J. Lexa /1975/ v s. časti Kremnických vrchov. E. Planderová – V. Konečný – J. Lexa /1979/ ju definujú ako pestrú asociáciu leukokrátnych, pyroxenických a bazaltoidných andezitov a ich autochtónnych a redeponovaných pyroklastík vystupujúcich na denudovanom povrchu formácie Zlatej studne. Formácia o celkovej hrúbke 300 – 400 m predstavuje spodnú časť výplne kremnického grabenu, jej vek je stanovený na najspodnejší sarmat. Vývoj formácie v kremnickom grabene je sčasti subakválny so známym zastúpením redeponovaných tufov a sklovitých andezitov. Z petrografického hľadiska sa na stavbe Turčockej formácie podieľajú: bazaltoidné a leukokrátne andezity, rôzne pyroxenické andezity, amfibolicko-pyroxenický andezit a ojedinele i dacit. Charakteristickým znakom väčšiny hornín je trachytický či pilotaxitický vývoj základnej hmoty, v menšej miere sú prítomné andezity s mikrolitickou a sklovitou základnou hmotou. Turčocká formácia je prekrytá efuzívnym komplexom amfibolicko-pyroxenických andezitov formácie Kremnického Štítu.

Názov čiastkovej úlohy:
Regionálny geologický výskum kvartéru Západných Karpát
Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-001-07 – RNDr. I. VAŠKOVSKÝ, DrSc.

Názov oponovanej správy:

GEOLOGICKÁ MAPA A VYSVETLIVKY 1:50 000, LIST GALANTA

Autor správy: RNDr. I. VAŠKOVSKÝ, DrSc.

Spoluautori: RNDr. E. VAŠKOVSKÁ, CSc., RNDr. V. HANZEL, CSc.

Dátum oponentúry: 3. december 1980

Oponent: RNDr. T. REPKA, CSc.

Abstrakt: V rámci úlohy bola zostavená účelová geologická mapa 1:50 000, list Galanta a písomná správa, pozostávajúca zo 102 strán, 17, príloh a 7 tabuliek.

V správe je uvedený prehľad literatúry z územia listu a tiež jeho okolia, metodický postup a základná fyzicko-geografická charakteristika územia. V geologickej časti je podaný súhrnný opis zloženia a stavby predterciérneho podložia, základná charakteristika vyčlenených stratigrafických stupňov a zón neogénnych sedimentov: bádenu, sarmatu, panónu, pontu, dáku a rumanu. Podrobnejšie na základe litogeochemického, mikromorfologického, petrografického a faunistického obsahu sú vyčlenené faciálnogenetické typy kvartérnych sedimentov. Ich vek je doložený aj metódou C_{14}. Zvlášť sú charakterizované kvartérne sedimenty na Podunajskej rovine a Nitrianskej pahorkatine. Územie sa vyznačuje typickou kryhovou stavbou s časovou frekvenciou zlomov od bádenu prakticky doposiaľ. Smery zlomov sú S – J, Z – V, SZ – JV a SV – JZ z rôznymi odchýlkami. V časti venovanej nerastným surovinám sú opísané ložiská a prognózy štrkopieskov a pieskov hlavne pre stavebnú výrobu /panely, betónové zmesi pre náročnejšie stavby a ložiská tehliarskych surovín. V kapitole o geofaktoroch životného prostredia sa hodnotí vplyv abiotickej zložky a geologických procesov /zosuvy, plošný zmyv pôdnych horizontov, tvorba výmoľov, preliačivosť spraší ako rušivých činiteľov prírodného prostredia/. Taktiež je poukázané na možné zdroje znečisťovania podzemných vôd v časti Podunajskej roviny. V hydrogeologickej časti je podaná charakteristika podzemných vôd kvartérnych sedimentov, artézskych vôd nehlbokých vo vrchnom pliocéne, termálnych a minerálnych vôd.

Názov oponovanej správy:

LITOGEOCHEMICKÁ A MIKROMORFOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA SPRAŠOVÝCH SEDIMENTOV A FOSÍLNYCH PÔD REGIÓNOV BAJTAVSKO-KAMENICKEJ DEPRESIE DOLNÉHO POHRONIA A SZOBSKEJ KOTLINY DUNAJA

Autor správy: RNDr. E. VAŠKOVSKÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 3. december 1980

Oponent: Ing. Z. BEDRNA, DrSc.

A b s t r a k t: Na základe komplexného štúdia autorka uvádza novú typológiu väčšiny fosílnych pôd a ich nové stratigrafické zatriedenie, odlišné od zatriedenia iných autorov. Výsledky ukazujú, že vrchný pedokomplex /PK I/ je na danom území miestami zdvojený, väčšinou však reprezentovaný jednou slabšie vyvinutou hnedozemnou pôdou. Vek fosílnej pôdy PK I bol stanovený metódou C^{14} na 25 400 ± 1800 rokov /BA – 414/. Stredný pedokomplex PK II je taktiež tvorený zväčša dvoma fosílnymi pôdami. Spodná pôda je často zvetraná hnedozem, vrchná je taktiež hnedozemného typu, avšak slabšie vyvinutá. Dôležitým zistením je, že R/W /Eem/ interglaciálna pôda PK III /jej bazálna pôda/ sa formovala v rôznych automorfných a hydromorfných podmienkach. Odlišnosť uvedených podmienok vývoja viedla k vzniku rôznych skupín pôd. Sú to intenzívne hnedozeme – pôdy terestrickej skupiny a glejové pôdy – pôdy semiterestrickej skupiny. Prítomnosť jednej, resp. dvoch černozemí v R/W interglaciáli, uvádzaných R. Halouzkom /1979, 1980/ v stratigrafických korelačných schémach na danom území nebola potvrdená. Počas výskumu bol získaný tiež ďalší údaj o veku fosílnej černozeme metódou C^{14} 34 000±2100 rokov /BA – 413/. Medzi sprašovými sedimentmi sú vyčlenené spraše, sprašovité hliny, vnútri ktorých sú vyčlenené aj subtypy. Výsledky výskumu sú doložené grafmi a fotografiami. Získané úsaje majú platnosť pre širokú oblasť Podunajskej nížiny.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

VYSVETLIVKY K ZÁKLADNEJ GEOLOGICKEJ MAPE V MIERKE 1:25 000, LISTY: M-34-134-D-a /DEMANDICE/, M-34-134-D-d /PLÁŠŤOVCE/, M-34-134-D-c /IPEĽSKÝ SOKOLEC/ a M-34-134-D-b /ŠAHY/

Autor správy: J. PRISTAŠ

Spoluautori: RNDr. D. VASS, CSc., RNDr. V. KONEČNÝ, CSc., RNDr. J. LEXA, CSc., A. REMŠÍK

Dátum oponentúry: 3. december 1980

Oponent: RNDr. R. GABČO, CSc.

A b s t r a k t: Predkladaná správa sa týka s. časti Ipeľskej pahorkatiny a jz. okrajov Krupinskej planiny. Predložené sú kompletné vysvetlivky k štyrom listom mapy 1:25 000 – Demandice, Plášťovce, Ipeľský Sokolec a Šahy.

Územie budujú horniny veporika reprezentované kryštalickými bridlicami, mladopaleozoickými molasovými sedimentmi a spodnotriasovými horninami. V jeho z. časti sa predpokladá prítomnosť permských a hlavne triasových komplexov vyšších príkrovov.

Na paleoalpínsky zvrásnenom podloží sú diskordantne uložené sedimenty karpatu a neovulkanické komplexy bádenského a sarmatského veku.

Terciér je prekrytý eolickými, fluviálnymi, proluviálnymi, deluviálnymi a eluviálno-deluviálnymi /polygenetickými/ sedimentmi kvartéru. V období kvartéru, pri postupnom a nerovnomernom zdvihu územia a striedaní periglaciálnych a interglaciálnych podmienok, prebieha postupné zarezávanie tokov a modelácia reliéfu,

prerušovaná akumuláciou štrkov, pieskov a povodňových hlín. V dolinách rieky Ipeľ, Krupinica a Štiavnica bol sformovaný terasový systém, zložený z piatich terás. Terasy riek a Ipeľská pahorkatina sú zakryté sériami spraší a sprašových hlín. Sprašové a hlinité série sú rozčlenené fosílnymi pôdami, ktoré sú zastúpené rubifikovanými, červenohnedými až gaštanovými pôdami starého pleistocénu, černozemnými a hnedozemnými pôdami stredného a mladého pleistocénu.

Na stavbe územia mimo paleoalpínskych vrásnivých procesov, ktoré formovali stavbu predterciérneho podložia, sa významne podieľajú neoalpínske procesy, ktoré podmienili vznik zlomových štruktúr. Zlomy členia územie na hrasti a priekopové prepadliny a výrazne sa prejavujú v reliéfe.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA ZA ŠTÁTNU ÚLOHU: „REGIONÁLNY GEOLOGICKÝ VÝSKUM ČSSR, ČASŤ ZÁPADNÝCH KARPÁT, SLOVENSKO"

Autor správy: RNDr. J. MELLO, CSc.

Spoluautori: RNDr. Š. BAJANÍK, CSc. RNDr. A. BIELY, CSc., L. DUBLAN, RNDr. A. KLINEC, CSc., RNDr. J. NEMČOK, CSc., RNDr. D. VASS, CSc., RNDr. I. VAŠKOVSKÝ, DrSc. RNDr. J. VOZÁR, CSc., G. GABAUER, M. MAŠUROVÁ

Dátum oponentúry: 16. december 1980

Oponenti: Prof. RNDr. M. MIŠÍK, DrSc., Prof. Ing. L. ROZLOŽNÍK, DrSc.

A b s t r a k t: Správa hodnotí a uzatvára výskumnú činnosť na úlohe za celé obdobie trvania úlohy, t.j. za roky 1961 – 1980, najmä z hľadiska vynaložených nákladov vo vzťahu k dosiahnutým výsledkom. Podrobnejšie je zhodnotené obdobie 6. 5RP /1976 – 1980/, t.j. od poslednej priebežnej oponentúry. V úlohe sme nadviazali na obdobie zostavovania generálnych geologických máp. Jej cieľom bol geologický výskum a mapovanie v mierke 1:50 000 a 1:25 000 a s tým spojené riešenie naliehavých praktických i teoretických otázok. V 6. 5RP sa členila na 9 čiastkových úloh.

Za dobu riešenia úlohy bolo zostavených 254 listov geologických máp 1:25 000 a 14 geologických máp regiónov 1:50 000, z ktorých doteraz vyšlo 8 tlačou. Ročne bolo oponovaných priemerne 30 – 40 čiastkových záverečných správ, za poslednú päťročnicu spolu 193/.

Štátna úloha:

VÝSKUM SUBSTRÁTU A HLBINNEJ STAVBY ZÁPADNÝCH KARPÁT

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-002 – člen korešpondent SAV O. FUSÁN

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA ZA ŠTRUKTÚRNY VRT HV-3 VRBOV

Autor správy: RNDr. J. NEMČOK, CSc.

Spoluautori: RNDr. V. GAŠPARIKOVÁ, CSc., RNDr. P. GROSS, RNDr. V. HANZEL, CSc., RNDr. Z. PRIECHODSKÁ, CSc., RNDr. P. SNOPKOVA, CSc.

Dátum oponentúry: 7. november 1980

Oponent: Ing. R. MARSCHALKO, CSc.

A b s t r a k t: Vrt HV-3 Vrbov j. od Kežmarku prevŕtal centrálnokarpatský paleogén. V hĺbke 1594 m dosiahol mezozoikum, zastúpené rozpadavými dolomitmi, patriace pravdepodobne chočskému príkrovu. Paleogén je nezvrásnený, leží takmer horizontálne na svojom mezozoickom podloží. Jeho bazálna transgresívna fácia chýba, alebo je zastúpená jeden- až dvojmetrovou polohou drveného dolomitu, sekundárne spevneného dolomitickým tmelom. Stratigrafický centrálnokarpatský paleogén je vrchnoeocénneho veku, čiastočne zasahuje do stredného eocénu.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA ZA ŠTÁTNU ÚLOHU: „VÝSKUM SUBSTRÁTU A HLBINNEJ STAVBY ZÁPADNÝCH KARPÁT "

Autor správy: člen korešpondent SAV O. FUSÁN

Spoluautori: RNDr. K. KAROLUS, CSc., Ing. J. PLANČÁR, CSc., RNDr. O. SAMUEL, DrSc.

Dátum oponentúry: 9. december 1980

Oponenti: RNDr. B. BERÁNEK, DrSc., RNDr. Č. TOMEK, CSc.

A b s t r a k t: V správe je podaná stručná charakteristika predterciérneho reliéfu vo vnútorných Západných Karpatoch po stránke morfologickej a geologickej. Ďalej je opísaný priebeh mohodiskontinuity, ako aj vertikálne diskontinuity, ktoré zodpovedajú hlbinným zlomom a vymedzujú základné bloky Západných Karpát. Jednotlivé bloky boli charakterizované, pričom bolo poukázané na rozdielnosti medzi nimi. Z oblasti stredoslovenských neovulkanitov boli podané základné črty morfoštruktúr a charakterizované procesy a produkty neovulkanitov so zvláštnym zreteľom na litofaciálny a stratigrafický aspekt.

Štátna úloha:
ZÁKLADNÝ HYDROGEOLOGICKÝ VÝSKUM

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-003 – RNDr. V. HANZEL, CSc.

Názov čiastkovej úlohy:
Základný hydrogeologický výskum mezozoika a predmezozoických útvarov SSR

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S- 52-547-003-01 – RNDr. V. HANZEL, CSc.

Názov oponovanej správy:

ZHODNOTENIE REALIZOVANÝCH HYDROGEOLOGICKÝCH PRÁC V POHORÍ GALMUS A VO VÝCHODNEJ ČASTI VEĽKEJ FATRY

Autor správy: Ing. E. KULLMAN, CSc.

Spoluautor: Ing. S. GAZDA, CSc.

Dátum oponentúry: 30. máj 1980

Oponent: RNDr. A. PORUBSKÝ, CSc.

Abstrakt: Predložená správa pozostáva z dvoch častí a podáva výsledky hydrogeologického výskumu mezozoika do roku 1980:

a/ v pohorí Galmus

b/ vo vymedzenej oblasti v. časti Veľkej Fatry.

Z Galmusu je podané komplexné hydrogeologické zhodnotenie vychádzajúce z poznatkov o geologickej stavbe, z hydrogeologického mapovania, hydrometrických prác, geofyzikálnych prác a z výsledkov realizovaných geologických a hydrogeologických vrtov.

V správe je podané orientačné hodnotenie podzemných vôd v štyroch čiastkových hydrogeologických štruktúrach. Z doterajšieho hodnotenia vyplýva, že sa odvodňuje získania väčších množstiev nových využiteľných zdrojov podzemných vôd je v pohorí Galmus iba pri jeho s. okraji, o ktorých predpokladáme, že sa odvodňujú do Hornádu. V dôsleku predčasného ukončenia výskumu neboli doriešené otázky spresnenia lokalít predpokladaného prestupu krasových vôd do Hornádu.

Z východnej časti Veľkej Fatry je podané hydrogeologické hodnotenie pramennej oblasti v Teplej doline, kde vystupujú krasové pramene zo strednotriasových dolomitov na bariére nepriepustných lunzských vrstiev. Vodorovnými vrtnými prácami na prameni „Teplô – Biele vody" bola dokumentovaná možnosť trvalého zvýšenia výdatnosti prameňa o 20 $l.s^{-1}$, čo predstavuje významný vodohospodársky efekt. Okrem toho výsledky týchto prác bude možné aplikovať na celom rade ďalších lokalít.

Názov oponovanej správy:

HYDROGEOLOGICKÝ VÝSKUM MURÁNSKEJ PLANINY

Autor správy: Ing. E. KULLMAN, CSc.

Spoluautor: Ing. S. GAZDA, CSc.

Dátum oponentúry: 11. november 1980

Oponent: Ing. P. BUJALKA

Abstrakt: V predloženej správe sú zhrnuté výsledky základného hydrogeolo-

gického a hydrochemického výskumu mezozoika Muránskej planiny. Hlavná pozornosť bola zameraná na zvodnené karbonatické súvrstvia stredného triasu až jury muránskeho príkrovu, ležiace na nepriepustných spodnotriasových súvrstviach vlastného príkrovu a na juhu voči kryštaliniku pásma Kohúta tektonicky obmedzených okrajovým muránskym zlomom.

Táto významná hydrogeologická štruktúra krasových vôd o rozlohe 126,125 km^2 bola na základe výsledkov rozsiahlych sústavných meraní odtoku a hodnotenia zrážok a výparov bilančne hodnotená za 9 hydrologických rokov obdobia 1971 – 1979. Podľa bilančného hodnotenia tvorí v jednotlivých rokoch podzemný odtok 25,15 – 50,84 % podiel zo zrážok, povrchový odtok 4,82 – 9,25 % podiel zo zrážok a úhrnný výpar 39,54 – 70,03 % podiel z ročného úhrnu zrážok. Bilančne stanovený výpar a výpar stanovený metódou Budyho-Zubenokovej vykazuje vo väčšine rokov veľmi dobrú zhodu.

Špecifický odtok vôd z tejto hydrogeologickej štruktúry v priemerných hodnotách za jednotlivé hydrologické roky obdobia 1971 – 1979 kolíše od 6,63 $l.s^{-1}.km^{-2}$ do 20,73 $l.s^{-1}.km^2$. Z toho špecifický odtok podzemných krasových vôd kolíše od 5,56 $l.s^{-1}.km^{-2}$ do 17,43 $l.s^{-1}.km^{-2}$.

Boli vyčíslené prírodné zdroje a prognózne zásoby hydrogeologickej štruktúry Muránskej planiny. Prírodné zdroje podzemných vôd v priemerných ročných hodnotách /za hodnotené obdobie 1971 – 1979/ kolísali od 701 $l.s^{-1}$ do 2198 $l.s^{-1}$. Prognózne zásoby boli dokumentované a zaradené podľa stupňa preskúmanosti do dvoch skupín. Prvú skupinu tvoria prognózne zásoby zahŕňajúce zásoby overené dlhodobými sústavnými meraniami. V priemerných hodnotách za jednotlivé hydrologické roky 1971 – 1979 predstavujú 629,2 $l.s^{-1}$ – 1786,9 $l.s^{-1}$. Ich minimálne hodnoty v jednotlivých hydrologických rokoch kolísali od 218,9 $l.s^{-1}$ do 370,4 $l.s^{-1}$ a maximálne hodnoty od 7729,1 $l.s^{-1}$ do 20 678,9 $l.s^{-1}$. Druhú skupinu tvoria prognózne zásoby s čiastočnou možnosťou využitia a reprezentujú sumár podzemných vôd prestupujúcich do povrchových tokov narezávajúcich hodnotenú hydrogeologickú štruktúru. Tieto zásoby v priemerných hodnotách za jednotlivé hydrologické roky 1971 – 1979 predstavujú množstvo 72,1 $l.s^{-1}$ – 412,7 $l.s^{-1}$ podzemných krasových vôd.

Okrem týchto výsledkov doterajšie poznatky hydrogeologického výskumu poukazujú na reálnu možnosť podzemných akumulácií krasových vôd v priekopovej prepadline medzi okrajovým muránskym zlomom a súbežným zlomom v oblasti Veľkej Lúky vo vnútri hydrogeologickej štruktúry /priekopová prepadlina medzi Muráňom a Červenou Skalou/. Možnosť využitia týchto podzemných akumulácií krasových vôd by s ohľadom na rozkyv výdatností krasových prameňov mala veľký vodohospodársky význam.

Názov čiastkovej úlohy:
Základný hydrogeologický výskum paleogénu, neovulkanitov a kvartéru SSR

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-003-02 – RNDr. V. DOVINA

Názov oponovanej správy:

ZHODNOTENIE REALIZOVANÝCH HYDROGEOLOGICKÝCH PRÁC V SKORUŠINSKÝCH VRCHOCH

Autor správy: RNDr. V. DOVINA

Spoluautor: RNDr. S. RAPANT

Dátum oponentúry: 21. november 1980

Oponent: RNDr. R. POLÁK

Abstrakt: V čiastkovej záverečnej správe sú zhodnotené základné hydrogeologické a hydrogeochemické pomery Skorušinských vrchov s vymedzením vodohospodársky porgnóznych oblastí.

Z hľadiska zvodnenia a možnosti získania nových zdrojov podzemnej vody vo vnútrokarpatskom paleogéne Skorušinských vrchov sú vymedzené oblasti budované bazálnou transgresívnou litofáciou a oblasti budované flyšovou litofáciou s absolútnou prevahou pieskovcov. Hydrogeologickým vrtom HR-3 v Zábiedove bola vo flyšovej litofácii s absolútnou prevahou pieskovcov dokumentovaná výdatnosť podzemnej vody 20 $l.s^{-1}$ pri znížení hladiny o 20 m a zároveň bola preukázaná bariérová funkcia vztýčenej flyšovej litofácie s významnou prevahou ílovcov.

Hydrogeochemický výsledok pôsobenia viacerých mineralizačných procesov je formovanie v podstatnej miere výrazného kalcium-/magnézium/-bikarbonátového chemického zloženia.

Z vodohospodárskeho hľadiska je dôležitá skutpčnosť, že podstatná väčšina podzemných vôd vnútrokarpatského paleogénu vyhovuje základným fyzikálno-chemickým charakteristikám ČSN 830 11 pre pitné vody.

Názov oponovanej správy:

ZHODNOTENIE REALIZOVANÝCH HYDROGEOLOGICKÝCH PRÁC V ŠTIAVNICKÝCH VRCHOCH

Autor správy: RNDr. V. DOVINA

Spoluautori: RNDr. L. ŠKVARKA, CSc., RNDr. S. RAPANT, Ing. S. GAZDA, CSc.

Dátum oponentúry: 21. november 1980

Oponent: RNDr. A. PORUBSKÝ, CSc.

Abstrakt: V čiastkovej záverečnej správe sú zhodnotené základné hydrogeologické a hydrogeochemické pomery Štiavnických vrchov .

Z hľadiska zvodnenia a možnosti získania nových zdrojov podzemných vôd v oblasti Štiavnických vrchov sú perspektívne a najnádejnejšie oblasti viazané na okrajové zlomové časti pohoria a na niektoré tektonické zóny vo vnútri pohoria. Ako hydrogeologicky najnádejnejšie bola označená „považanská" zlomová línia /vyh-

niansko-ihráčska vulkanotektonická zóna/. Na overenie predpokladaných tektonických línií boli zamerané i geofyzikálne práce v oblasti Pukanec – Vyhne, Banská Štiavnica – Močiar a Sklené Teplice. Projektované hydrogeologické vrty na overenie hydrogeologickej funkcie predpokladaných tektonických línií neboli realizované.

Na základe hydrogeochemického výskumu podzemných vôd bol v území Štiavnických vrchov vymedzený ako základný mineralizačný proces hydrolytický rozklad silikátov. V závislosti na mineralogicko-petrografickom zložení horninového prostredia, hĺbke obehu a uplatňovanie sa ďalších primárnych a sekundárnych genetických faktorov, sa rôzne výrazne uplatňujú i ďalšie mineralizačné procesy, ako oxidácia sulfidov, rozpúšťanie karbonátov, sulfátov a v obmedzenej miere aj iónovovýmenné procesy. Ďalej boli vymedzené priemerné a extrémne hodnoty mineralizácie a jej komponentov pre jednotlivé typy vulkanických hornín.

Hydrogeochemická problematika bola riešená v súčasnosti používanými hydrogeochemickými metódami, vrátane termodynamickej a matematicko-štatistickej analýzy, ktoré boli spracované na stolnom programovateľnom kalkulátore Wang 2200 B.

Názov čiastkovej úlohy:
Základný hydrogeologický výskum minerálnych vôd SSR

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-003-05 – RNDr. M. ZAKOVIČ

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

REKOGNOSKÁCIA MINERÁLNYCH PRAMEŇOV V SSR

Autori správy: RNDr. O. FRANKO, CSc., RNDr. M. ZAKOVIČ

Dátum oponentúry: 30. máj 1980

Oponent: RNDr. A. PORUBSKÝ, CSc.

A b s t r a k t: V predkladanej správe je uvedená metodika výskumu minerálnych vôd a komplexné rozbory /makrokomponenty, stopové prvky, spektrochemické rozbory, plyny a rádioaktivita/ zo zdrojov vybraných pri rekognoskácii minerálnych vôd. Spolu je analyzovaných 614 zdrojov.

Súčasťou predkladanej správy je čiastková správa: Komplexné vyhodnotenie hydrogeologického vrtu OZ-1 Oravice. Vrtom do hĺbky 21,0 m boli navŕtané vápence liasu, od 21,0 – 278,0 m dolomity /norik/, 278,0–292,5 m súvrstvie karpatského keuperu a do konečnej hĺbky 600,0 m sú ramsauské dolomity /ladin – karn/. Navŕtaný komplex hornín patrí krížňanskému príkrovu. V ramsauských dolomitoch bola v hĺbkach 412,0 – 436,0 m, 528,0 – 545,0 m a 580,0 – 589,0 m navŕtaná termálna voda o celkovej výdatnosti 35,0 $l.s^{-1}$ a teplote vody 28,5 °C na prelive. Voda je Ca-Mg-SO_4 typu s celkovou mineralizáciou 0,77 $g.l^{-1}$. Tlak v ústí vrtu je 0,445 MPa.

Názov oponovanej správy:

ZHODNOTENIE DOSIAĽ REALIZOVANÝCH PRÁC PRE VÝSKUM MINERÁLNYCH VÔD V RIMAVSKEJ KOTLINE /ZA ROKY 1977 – 1980/

Autor správy: RNDr. M. ZAKOVIČ

Spoluautor: RNDr. D. BODIŠ

Dátum oponentúry: 30. máj 1980

Oponent: RNDr. A. PORUBSKÝ, CSc.

Abstrakt: V predkladanej správe sú zhodnotené hydrogeologické a hydrogeochemické pomery Rimavskej kotliny, v. časti Lučenskej kotliny a Cerovej vrchoviny z hľadiska výskytu minerálnych vôd.

Minerálne vody sa vyskytujú na 23-och lokalitách, kde sa sumárne nachádza 70 zdrojov. Sú viazané na piesky, pieskovce, piesčité sliene egeru, na štrky, piesky a piesčité íly pliocénu, resp. bazalty a podložné mezozoické horniny.

Sú to prevažne vody studené, slabo mineralizované, stredne až silno uhličité, výrazne, resp. nevýrazného kalcium-magnézium-bikarbonátového typu. Vyznačujú sa plytkým obehom, sú preplyňované CO_2, ktorý migruje z bázy terciéru prostredníctvom zlomov. Výnimku tvorí minerálna voda na lokalite Číž. Je to jódo-brómová voda Cl-Na typu.

Súčasťou tejto správy je aj čiastková správa: Geofyzikálny výskum minerálnych vôd v Rimavskej kotline. Autor: Ing. R. Bárta, CSc. a kol. Sú v nej zhodnotené geofyzikálne merania /VES, plynometria, termometria/ v oblasti medzi obcami Šíd, Hajnačka, Hodejov.

Názov oponovanej správy:

HYDROGEOLOGICKÉ VYHODNOTENIE ZVOLENSKEJ KOTLINY Z HĽADISKA VÝSKYTU MINERÁLNYCH VÔD

Autor správy: RNDr. M. ZAKOVIČ

Spoluautori: RNDr. O. FRANKO, CSc., RNDr. D. BODIŠ, Ing. M. MICHALÍČEK, CSc., V. PROCHÁZKOVÁ

Dátum oponentúry: 11. november 1980

Oponent: RNDr. K. MALATINSKÝ, CSc.

Abstrakt: V správe sú zhrnuté výsledky hydrogeologického výskumu minerálnych vôd vo Zvolenskej kotline.

V predmetnom území sa vyskytuje 14 lokalít minerálnych vôd s cca 35 zdrojmi. Teplota vôd je v rozsahu 7,0 – 48,5 °C, výdatnosť jednotlivých zdrojov v rozsahu 0,001 – 50 $l.s^{-1}$.

Na základe výsledkov hydrogeologického výskumu spoznali sa hydrogeologické

podmienky výverov minerálnych vôd, pričom vo Zvolene, Čačíne a čiastočne v Ceríne sa za pomoci vrtov získali konkrétne údaje o výverových oblastiach. Boli vyčlenené 4 hydrogeologicky samostatné oblasti /štruktúry/, na ktoré sú viazané minerálne vody. Diskutovaný je vplyv erupcie vrtu ČEM-1 na okolité pramene. Boli identifikované chemické a genetické typy minerálnych vôd, chemické zloženie plynov, pričom sú diskutované zákonitosti ich tvorby a priestorového rozšírenia. Zastúpenie majú hlavne sulfatogénne, karbonátogénne a silikátogénne vody. Podľa chemického zloženia plynov majú prevahu vody uhličité.

Ekonomickým výsledkom je overenie 19,6 $l.s^{-1}$ vody teplej 27 °C vrtom ZVM-1 Zvolen, 3,7 $l.s^{-1}$ pri znížení hladiny 7,0 m, teplej 15,6 °C vrtom ČAM-1 v Čačíne. Vody je možné využiť na rekreáciu, na pitie ako stolové minerálne vody a tiež ako zdroj geotermálnej energie.

Názov oponovanej správy:

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA ZA ŠTÁTNU ÚLOHU: „ZÁKLADNÝ HYDROGEOLOGICKÝ VÝSKUM" /ZA ROKY 1976 – 1980/

Autor správy: RNDr. V. HANZEL, CSc.

Spoluautori: RNDr. V. DOVINA, Ing. E. KULLMAN, CSc., RNDr. M. ZAKOVIČ

Dátum oponentúry: 2. december 1980

Oponenti: Doc. RNDr. L. MELIORIS, CSc., RNDr. V. STRUŇÁK

A b s t r a k t: V predloženej správe je podaná stručná charakteristika projektovaných zámerov na štátnej úlohe v rokoch 1976 – 1980, postup riešenia úlohy, dosiahnuté výsledky, prehľad realizačných výstupov, zabezpečenie realizácie riešenia, celkové zhodnotenie spoločenskej efektívnosti získaných výsledkov a rozbor nákladov na riešenie úlohy.

V rokoch 1976 – 1978 boli zostavené základné hydrogeologické mapy 1:200 000, listy Nitra, Žilina, Michalovce, Svidník, Gottwaldov – časť SSR a list Banská Bystrica, čím bola ukončená edícia základných hydrogeologických máp z celého územia SSR.

V rokoch 1976 – 1980 bol ukončený základný hydrogeologický výskum v pohorí Galmus, v Muránskej planine, vo Vysokých Tatrách a ich predpolí, vo v. časti Veľkej Fatry, v Skorušinských vrchoch, v Štiavnických vrchoch a hydrogeologický výskum minerálnych vôd v Liptovskej a Zvolenskej kotline. V týchto pohoriach boli vymedzené vodohospodársky prognózne oblasti. Vrtmi bolo overené 380,0 $l.s^{-1}$ obačajných podzemných vôd, 140,0 $l.s^{-1}$ minerálnych vôd a ďalších niekoľko $m^3.s^{-1}$ prognóznych zdrojov podzemných vôd.

Súčasťou úlohy bolo i synstetické spracovanie hydrogeologických poznatkov z územia SSR vo forme hydrogeologických podkladov pre hydrogeologickú mapu KBO pre hydrogeologickú mapu Európy, pre mapu minerálnych vôd Európy a mapu odtoku podzemných vôd strednej a východnej Európy.

Štátna úloha:

VÝSKUM HLBINNÝCH ŠTRUKTÚR S OHĽADOM NA VÝSKYT ŽIVÍC

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-004 – RNDr. B. LEŠKO,

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA ZA ŠTÁTNU ÚLOHU: „VÝSKUM HLBOKÝCH ŠTRUKTÚR ZÁPADNÝCH KARPÁT S OHLADOM NA VÝSKYT ŽIVÍC

Autor správy: RNDr. B. LEŠKO, DrSc.

Dátum oponentúry: 17. december 1980

Oponenti: RNDr. F. CHMELÍK, CSc., Ing. R. RUDINEC, CSc.

A b s t r a k t: Správa obsahuje výsledky sedaťročnej výskumnej činnosti /1971 – 1980/ aplikovaného geologického výskumu na ropu a zemný plyn. Na základe genézy a finálneho geotermického obrazu Západných Karpát správa dokladá, že Západné Karpaty poskytujú na území SSR relatívne dobrú perspektívu vo výskyte a akumulácii prírodných uhľovodíkov, predovšetkým vo forme zemného plynu.

Štátna úloha:

GEOLOGICKÝ VÝSKUM NERASTNÝCH SUROVÍN

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-005 – RNDr. J. ILAVSKÝ, DrSc.

Názov čiastkovej úlohy:
Geologický výskum nerastných surovín centrálnych Západných Karpát

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-005-01 – RNDr. J. PECHO, CSc.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA O METALOMETRICKOM VÝSKUME Cu-LOŽÍSK V PERME

Autor správy: RNDr. J. VÁCLAV, CSc.

Spoluautori: RNDr. A. VOZÁROVÁ, CSc., RNDr. E. PLANDEROVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 9. jún 1980

Oponent: RNDr. I. ROJKOVIČ, CSc.

A b s t r a k t: Autor podáva výsledky štúdia koncentrácie a rozptylu Cu, Pb, Sn, Mo, Co, Zr v rôznych typoch permských hornín B-horizontu pôd a charakterizuje vzťahy medzi obsahmi uvedených prvkov v B-horizonte pôd a v primárnych hor-

nách. Ďalej podáva litostratigrafikú schému delenia permu v uvedenej oblasti. Boli vyčlenené tri základné formácie – terigénna, vulkanicko-sedimentárna a lagunárna s podrobnejším vnútroným členením. Boli vymedzené anomálne zóny Cu/Pb, Mo/, z. od ložiska Vodná baňa a anomálne zóny Pb, Mo, Cu v j. časti územia, kde doteraz nebolo známe zrudnenie. Na základe plytkých vrtov bola zistená lagunárna formácia s výskytom evaporitov i vo v. časti Spišsko-gemerského rudohoria.

Názov oponovanej správy:

GEOLOGICKO-LOŽISKOVÁ CHARAKTERISTIKA A PROGNÓZY W-ZRUDNENIA V OBLASTI JASENIE – KYSLÁ, NÍZKE TATRY – I. ETAPA

Autori správy: RNDr. J. PECHO, CSc., RNDr. M. PULEC, CSc.

Spoluautori: RNDr. A. KLINEC, CSc., RNDr. V. BEZÁK, RNDr. E. LUKÁČIK, O. MIKO, CSc., RNDr. Ing. J. KANTOR, CSc., RNDr. K. ELIÁŠ, CSc., RNDr. J. ILAVSKÝ, DrSc., RNDr. J. BEŇKA, CSc., RNDr. S. SUCHÝ, RNDr. J. STANKOVIC, RNDr. J. GUBAC, CSc., RNDr. A. VOZÁROVÁ, CSc., RNDr. E. PLANDEROVÁ, CSc., RNDr. V. DOVINA, RNDr. G. KUPČO, CSc., Ing. M. KLINČEKOVÁ

Dátum oponentúry: 12. apríl 1980

Oponenti: Ing. I. ČILLÍK, CSc., Ing. J. BALÁŽ, Ing. J. MALJKOVIČ

Abstrakt: V správe sú zhodnotené dosiahnuté výsledky štruktúrno-geologického mapovania, mineralógie, petrografie, geochémie, izotopického, paleotermometrického výskumu a geofyzikálnych meraní. Je urobené komplexné zhodnotenie vrtných prác a výpočet prognóznych zásob volfrámových a zlatonosných rúd.

Názov čiastkovej úlohy:
Metalogenetický výskum stredoslovenských neovulkanitov

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-005-02 – Ing. J. ŠTOHL, CSc.

Názov oponovanej správy:

ŠTRUKTÚRNY VRT MEB-1 /PROCHOŤ/, /ZÁVEREČNÁ SPRÁVA/

Autori správy: A. BRLAY, RNDr. J. FORGÁČ, CSc.

Spoluautori: RNDr. A. MIHALIKOVÁ, RNDr. V. DOVINA

Dátum oponentúry: 6. máj 1980

Oponent: Prof. Ing. M. BÖHMER, CSc.

A b s t r a k t: Vrt MEB-1 /Prochoť/, projektovaný do hĺbky 1200 m s cieľom objasniť geologické, tektonické a mineralogicko-geochemické pomery v málo preskúmanej oblasti Vtáčnika. V roku 1978 bol situovaný do zóny premenených andezitov–dioritových porfýrov intenzívne vybielených a porušených v priestore historicky známych pokusov o objavenie zrudnenia a v poslednom čase aj geologicko-prieskumných prác zameraných hlavne na vyhľadávanie uhlia.

Vrt MEB-1 v celom profile prevŕtal neovulkanický komplex, ktorý je celý zasiahnutý hydrotermálnymi a hypergénnymi premenami. Vo vrtnom profile sa rozlišujú: andezity, dioritové porfýry, vulkanoklastiká a epiklastiká. Premeny do značnej miery ovplyvnili presnú petrografickú charakteristiku hornín.

Najväčšiu pozornosť autori venovali geochemickým a mineralogickým pozorovaniam. V súlade s nimi sa pokúsili o rekonštrukciu petrografických pomerov, ako aj geologických a tektonických podmienok priaznivých pre vývoj zrudnenia, prípadne jeho možnosti prognóz pre dané územie.

Podľa geologického profilu predpokladajú, že ide o výraznú, tektonicky porušenú zónu v staršom vulkanickom komplexe andezitov a ich klastík, do ktorých vniklo štokovité teleso dioritu – dioritového porfýru hlavne svojimi apikálnymi výbežkami, s ktorými je priestorove i časove spojená rudná mineralizácia a hydrotermálne procesy.

Boli vyčlenené tri hlavné etapy rudnej mineralizácie:

1. kremeň-pyritová
2. pyrit-pyrotínová
3. kremeň-kalcitová so sfaleritom, galenitom a sporadickým chalkopyritom.

Tieto tri etapy sa podarilo potvrdiť i geochemickým rozborom a v rámci neho urobiť tabelárnu a grafickú charakteristiku distribúcie a korelácie sledovaných rudných prvkov i v zónach bez viditeľného zrudnenia.

Názov čiastkovej úlohy:
Regionálny výskum nerudných surovín

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-005-04 – RNDr. J. HANÁČEK

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

GEOCHEMICKO-SUROVINOVÁ CHARAKTERISTIKA TRIASOVÝCH VÁPENCOV SLOVENSKA

Autor správy: RNDr. J. HANÁČEK

Dátum oponentúry: 8. december 1980

Oponent: Doc. RNDr. J. TURAN, CSc.

A b s t r a k t: V správe sú zhrnuté poznatky o vápencoch gutensteinského a wettersteinského typu, predovšetkým v centrálnych Západných Karpatoch, ale zmienka je i o vrchnotriasových vápencoch vysokej komárňanskej kryhy.

Stručne je zhrnutá problematika litológie, stratigrafie, chemizmu, predovšet-

kým makrochemizmu, v menšej miere i stopových elementov. Na základe získaných poznatkov autor konštatuje, že z hľadiska chemického zloženia, najpriaznivejšie parametre pre získanie čistých vysokopercentných vápencov vykazujú vápence wettersteinského typu hlavne silického príkrovu a vyšších príkrovov v Malých Karpatoch a Strážovských vrchoch, hlavne ich riasová fácia.

Názov čiastkovej úlohy:
Regionálny mineralogicko-geochemický výskum

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-005-05 – RNDr. J. BEŇKA, CSc.

Názov oponovanej správy:

PETROGRAFIA, MINERALÓGIA A GEOCHÉMIA Sb-LOŽÍSK NÍZKYCH TATIER

Autor správy: RNDr. J. GUBAČ, CSc.

Dátum oponentúry: 26. november 1980

Oponent: RNDr. J. FORGÁČ, CSc.

Abstrakt: V granitoidnom masíve dumbierskej zóny sú prítomné hlavne granodiority a granity. S petrogénnym vývojom od granodioritov ku granitom, ako aj so samotnými granitmi bolo geneticky spojené uplatnenie rudných roztokov. Pre premeny granitoidov späté s touto petrogenézou je charakteristické najmä uplatnenie ľahkoprechodných zložiek. Premeny, ktoré sprevádzajú zrudnenie, charakterizuje najmä karbonatizácia a sericitizácia. Mineralogicky charakter týchto premien v granitoidných i v metamorfovaných horninách je zhodný. Faciálne boli rozlíšené premeny vyššie a nižšie termálne. V metamorfovanom súvrství sú vyššie termálne premeny priestorovo dosť späté s prejavmi migmatitizácie viazanej na granity. Tie sú mladšie ako migmatity viazané na granodiority. Obe skupiny týchto migmatitov však predstavujú len malú časť komplexu, ktorý bol doteraz označovaný za migmatity. V skutočnosti je to komplex vulkanicko-sedimentárneho súvrstvia.

Metalometriou Au, W, As, Sn, Mo, Bi, Pb, Zn, Cu, Sb bola zistená nádväznosť jednotlivých zrudnení, ohraničené najvýznamnejšie rudné polia a preukázaná zonálnosť vo vývoji zrudnenia.

Ako pôvodné geochemické riešenie boli aplikované metódy pomeru početnosti obsahu rudných prvkov v primárnej aureole podľa dĺžkových intervalov banského diela a metóda relatívnej anomálnosti rudných prvkov v sedundárnej aureole rozptylu. Prvou metódou sa vyšetruje nádejnosť hľadaného zrudnenia a druhou sa vyjadrujú vzájomné vzťahy medzi anomálnymi obsahmi rudných prvkov v sekundárnej aureole rozptylu.

Názov oponovanej správy:

MINERALOGICKO-PETROGRAFICKÝ A GEOCHEMICKÝ VÝSKUM TERCIÉRNYCH SEDIMENTOV LUČENSKEJ KOTLINY

Autor správy: RNDr. M. MARKOVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 27. november 1980

Oponent: Doc. RNDr. I. KRYSTEK, CSc.

A b s t r a k t: Sedimentárnou výplňou Lučenskej kotliny sú terciérne sedimenty rupelu, egeru, morského a kontinentálneho egenburgu, produktívne súvrstvie otnangu, sedimenty poltárskej formácie a vulkanosedimentárne súvrstvie od Pincinnej. Laboratórnemu výskumu boli podrobené vzorky z vrtov FV-1 Blhovce, vrty uránového prieskumu situované s. od Lučenca a z vrtu ČI-2 pri Čakanovciach. Najrozšírenejšie sedimenty treťohornej výplne sú egerské. Vo vrte FV-1, kde majú hrúbku 900 m, sa v nich na základe zrnitostných analýz vydelilo 6 faciálnych typov, z toho 1 patrí fiľakovskej sérii a 5 rimavskosobotskému súvrstviu. Vo vrtoch uránového prieskumu boli opísané dva faciálne typy, z ktorých jeden je korelavateľný s vrtom FV-1. Komplex egeru vo vrte ČI-2 má tri faciálne typy korelovateľné s vrtom FV-1, najvyšší s pieskovcami fiľakovskej série. Na základe ťažkých minerálov sa sedimenty egeru členia na 5 mineralogických zón, vcelku veľmi monotónnych s karbonátmi /dolomit, siderit/, sírnikmi a sľudami, iba v piesčitých fáciách pribúdajú anizotropné minerály granitoidných hornín, ktoré v morských sedimentoch egenburgu prevládajú nad minerálmi z karbónskych fylitov a karbonátových hornín zo znosovej oblasti rozprestierajúcej sa na S a SV od egerskej panvy.

Sedimenty morského egenburgu sú charakteristické zmenou asociácie ŤM na pestrú asociáciu granitoidných minerálov, obohatenú minerálmi z ryodacytových extrúzií, najmä vulkanickým sklom, sanidínom a beta kremeňom v ľahkej a hrubej frakcii. Pestré íly kontinentálneho egenburgu majú rovnakú asociáciu ŤM s vyšším podielom sľúd.

Sedimenty poltárskej formácie majú veľmi pestrú zrnitosť a asociáciu ŤM charakteristickú vysokým podielom turmalínu, ktorý pochádza zo sericitických kvarcitov vystupujúcich v okolí Kalinova.

Ílové frakcie skúmaných sedimentov majú v morskom egeri a egenburgu prevahu montmorillonitu nad illitom a kaolinitom. V pestrých íloch egenburgu illit prevláda nad montmorillonitom a v poltárskej formácii kaolinit prevláda nad illitom. Horniny vulkanogénno-sedimentárneho súvrstvia od Pincinnej sú späté s čadičovými extrúziami, majú pestré zloženie zlepencových polôh /karbónske fylity, pórovité bomby a lapily efuzív, úlomky kremeňa, pemzy/ a piesčitú základnú hmotu s kyslým a bázickým vulkanickým sklom. Nadložné pelity považované za poltársku formáciu obsahujú veľa rozsievok a montmorillonit v ílovej frakcii, čím sa výrazne odlišujú od sedimentov poltárskej formácie.

Chemické parametre na určovanie sedimentačného prostredia sú súhlasné s údajmi v literatúre v hodnotách Pb, Ga, Sr, B a upr. B, Ca/Sr a Na/Sr.

Z ekonomického hľadiska sú významné íly poltárskej formácie a glaukonit morských sedimentov egeru a egenburgu, ktorý má najvyššie koncentrácie v zrnitostnej frakcii – 0,3 až 1 mm.

Názov čiastkovej úlohy:

Geochémia izotopov v západokarpatskej sústave

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-005-07 – RNDr. Ing. J. KANTOR, CSc.

Názov oponovanej správy:

DATOVANIE STREDOSLOVENSKÝCH NEOVULKANITOV METÓDOU „FISSION TRACK" /III. ETAPA/

Autor správy: RNDr. I. REPČOK

Dátum oponentúry: 14. november 1980

Oponent: RNDr. J. FORGÁČ, CSc.

Abstrakt: Metódou „fission track" bolo datovaných 59 vzoriek minerálov zo 45 hornín stredoslovenských neovulkanitov vrátane dajky andezitu z Börzsönyi v s. Maďarsku /všetky údaje sú v mil. rokoch/.
Štiavnické vrchy /vrátane Pohronskéjo Inovca/:
produkty spodnej stratovulkanickej stavby 16,0 – 16,4 /4 dáta/
formácia Červenej studne 15,6 ± 0,5
studenecká formácia 15,3 – 15,6 /8 dát/
typ Sitno 14,4 a 14,5
ryolity s. od Novej Bane 13,8 a 14,4
ignimbrity formácie Drastvica 13,3 ± 0,5 /10 dát/
Kremnické vrchy:
andezity formácie Kremnického štítu 15,1 – 15,9 /5 dát/
andezit krahuľskej formácie 15,2 ± 0,2
andezit formácie Medvedej doliny 14,5 a 14,5
Javorie:
monzonodiorit z vrtu KON-1 /pri Kalinke/ 13,6 – 14,7
pravdepodobne vek premeny /4 dáta/
Poľana:
andezit z formácie Rohy 15,45 ± 0,4
horniny podložia strelníckej formácie 13,6 – 13,7 /4 dáta/
horniny strelníckej formácie 12,8 – 13,2 /8 dát/
Vulkanity severovýchodne od Rimavskej Soboty:
valún andezitu /Višňové/ 16,4 ± 0,6
prúd andezitu /Chvalová/ 16,2 ± 0,8
Börzsöny /s. Maďarsko/:
dajka pyroxenicko-amfibolického andezitu 16,2 ± 0,2
Cerová vrchovina:
nefelinický bazanit Hajnačka 7,5 ± 0,3
nefelinický bazanit Surice 7,8 ± 0,3.
FT datovanie produktov formácie Červenej studne, studeneckej formácie a andezitov typu Sitno v Štiavnických vrchoch, andezitov formácie Kremnického ští-

tu, krahuľskej formácie a formácie Medvedej doliny v Kremnických vrchoch, napriek značnému rozdielu s palinologicky doloženým sarmatským vekom vo väčšine prípadov potvrdzujú stanovenú sukcesiu oboch vulkanických aparátov.

Názov oponovanej správy:

RÁDIOMETRICKÉ VEKY VYBRANÝCH ERUPTÍVNYCH HORNÍN ZÁPADNÝCH KARPÁT

Autori správy: RNDr. Ing. J. KANTOR, CSc., RNDr. J. ĎURKOVIČOVÁ, CSc.

Spoluautori: Ing. M. RYBÁR, Ing. M. SLÁDKOVÁ, V. WIEGEROVÁ

Dátum oponentúry: 12. december 1980

Oponent: Prof. RNDr. J. KAMENICKÝ,

Abstrakt: Argónovou metódou boli datované vybrané typy eruptívnych hornín. Pre gemeridné granity boli okrem alpínskych /krieda, rozhranie jura – spodná krieda/ zistené i podstatné vyššie veky – okolo 240 mil. rokov. Bazalty Slovenska vykázali veky v dvoch skupinách – okolo 7,5 a 2,5 mil. rokov. Metamorfóza hornín rakoveckej skupiny od Klátova – Košickej Belej do amfibolitovej fácie sa odohrala v spodnom karbóne – devóne. Amfibolity z Rudnian boli datované ako karbónske. V oboch prípadoch datovania vylučujú alpínsky vek metamorfózy, predpokladaný niektorými geológmi. Gabroidné horniny od Jelšavy poskytli karbónsky vek. Nemôže ísť o metamorfované mezozoikum. Amfibolity od Kováčoviec boli naproti tomu alpínsky metamorfované. Pre augity z triasových dolomitov Nízkych Tatier bolo preukázané, že sú spodnokriedového veku a súčasne s barém-albskými efuzívnymi typmi.

Výsledky sú dôležité pre celkovú interpretáciu geologického a tektonického vývoja Západných Karpát v prípade granitoidov i pre metalogenézu /Sn-mineralizácie/.

Názov oponovanej správy:

IZOTOPOVÉ ZLOŽENIE SÍRY VYBRANÝCH MINERALIZÁCIÍ SPÄTÝCH S NEOVULKANITMI /HODRUŠA – ŽILA ROZÁLIA/

Autori správy: RNDr. Ing. J. KANTOR, CSc., RNDr. K. ELIÁŠ, CSc.

Spoluautori: RNDr. J. ĎURKOVIČKOVÁ, CSc., M. GARAJ

Dátum oponentúry: 19. december 1980

Oponent: RNDr. M. HÁBER, CSc.

Abstrakt: Mineralizácia žily Rozália v Hodruši patrí vo vrchných častiach do Pb-Zn-, v hlbších do Cu- zóny. Izotopy S boli skúmané do hĺbky cca 500 m. Výskumom sa malo zistiť, či dochádza ku zmenám v izotopovom zložení a v akom zmysle.

Voči meteoritovému štandardu sa odchýlky sulfidickej S pohybujú v rozpätí od -4 do + 9. V chalkopyritoch je koncentrované najviac ťažkej S, v sfaleritoch o niečo menej, v galenitoch najmenej.

V distribúcii izotopov S je dvojaká zonálnosť:

1. Priestorová zonálnosť spočíva v trende k väčšej akumulácii ľahkého izotopu v podpovrchových častiach

2. Časová zonálnosť – v obohacovaní S ľahkým izotopom v priebehu mineralizácie. Najmladšia /6./ perióda je výrazne obohatená S^{32}.

Zmeny sú závislé od primárneho charakteru roztokov, kolísania pH, oxidačných a PT-podmienok. Zdroj S je hlbinný, bez vplyvu biogénnych procesov.

Termoelektromotorická sila chalkopyritov je záporná. Vykazuje určitú zonálnosť podobne ako termalita /podľa uzavrenín/ a izotopové zloženie síry.

Názov oponovanej správy:

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA ZA ŠTÁTNU ÚLOHU: „GEOLOGICKÝ VÝSKUM NERASTNÝCH SUROVÍN ZA ROKY 1976 – 1980"

Autor správy: RNDr. J. ILAVSKÝ, DrSc.

Spoluautori: RNDr. J. PECHO, CSc., Ing. J. ŠTOHL, CSc., RNDr. J. HANÁČEK, RNDr. J. BEŇKA, CSc., RNDr. Ing. J. KANTOR, CSc.

Dátum oponentúry: 10. december 1980

Oponenti: Prof. RNDr. C. VARČEK, CSc., RNDr. M. SLAVKAY

Abstrakt: Geologický výskum nerastných surovín Západných Karpát bol robený na piatich čiastkových úlohách s nasledovným zameraním:

Čiastková úloha 501 – V centrálnych zónach Západných Karpát boli skúmané v Spišsko-gemerskom rudnom rajóne Sb rudy v poliach Betliar – Čučma – Volovec. Tiež Sb rudy v Nízkych Tatrách /metodiky: geologické mapy, metalometria, vrty/. Ďalej boli skúmané stratiformné pyrit-medňaté rudy v Smolníku /vrty/.

V Nízkych Tatrách bola podrobne spracovaná oblasť Jasenia s ohľadom na rudy scheelitu a zlata, ako i rad ďalších objektov /Ľubietová, Bacúch, listy geologickej mapy 1:25 000/, zlatonosnosť Rimava, vzácne zeminy a podobne./Metodiky mapy, metalometria, vrty/.

Na čiastkovej úlohe 502 bola riešená metalogenéza stredoslovenských neovulkanitov v rudných rajónoch Vtáčnik – Nová Baňa, Brehy – Rudno – Pukanec, Javorie a Poľana /mapy, metalometria, geofyzika, vrty/.

Na čiastkovej úlohe 504 boli skúmané nerudné suroviny, najmä vápence a dolomity stredného triasu, a to v Malých Karpatoch, Strážovských vrchov, Veľkej Fatre a Slovenskom krase. Bola sledovaná vhodnosť pre náročné odvetvia priemyslu a na ušľachtilú kamenársku výrobu /geologické mapy, chemické analýzy/.

Čiastková úloha 505 – Regionálny mineralogicko-geochemický výskum študoval objekty, kde sa zhodnocovali prognózne zásoby surovín /volfrám Nízke Tatry, Sb-rudy Betliar, Čučma, Sb- Nízke Tatry, listy mapy 1:25 000 – Lučenská kotlina/.

Čiastková úloha 507 – Izotopový výskum ložísk nerastných surovín Západných Karpát, v ktorej boli riešené najmä genetické problémy s cieľom spresniť vyhľadávacie kritériá, a to výskumom izotopov S /baryty, evapority, Sb rudy/, izotopov O a H, prípadne C /zatiaľ prvé metodické práce/, argónkáliovou metódou /valúny eruptív bradlového pásma, gemeridných žúl/ a metódou „fission-track" /neovulkanity/. Bola skúmaná tiež paleotermometria /Pb, Zn rudy, scheelity/ a termoelektrické vlastnosti /pyrity/minerálov.

Pozoruhodné výsledky boli dosiahnuté pri výskume volfrámového zrudnenia v Nízkych Tatrách /Jasenie/ antimónového zrudnenia v Spišsko-gemerskom rudohorí /Betliar/. Sú prvé informácie o mineralizácii nikel-kobaltového charakteru /Rochovce/. Boli dosiahnuté nové výsledky pri výskume zrudnenia Pb-Zn-Cu-Au-Ag v oblasti stredoslovenských neovulkanitov /Rudno, Pukanec/.

Štátna úloha:

TEKTONICKÝ VÝSKUM ZÁPADNÝCH KARPÁT

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-006 – akademik M. MAHEĽ

Názov oponovanej správy:

TEKTONICKÝ VÝSKUM ZÁPADNÝCH KARPÁT

Autor správy: akademik M. MAHEĽ

Spoluautori: RNDr. A. KLINEC, CSc., RNDr. V. KONEČNÝ, CSc., RNDr. P. REICHWALDER, CSc., RNDr. J. NEMČOK, CSc., RNDr. D.VASS, CSc., RNDr. J. LEXA, CSc.

Dátum oponentúry: 19. december 1980

Oponenti: Prof. RNDr. L. ROZLOŽNÍK, DrSc., Doc. RNDr. Z. ROTH, DrSc.

Abstrakt:

I. Prehĺbenie štúdia predmezozoických komplexov a magmatitov Karpát, Balkánu, Dinarid a Álp, dopracovanie tektonogrup použitých pri Tektonickej mape KBO 1:1 000 000 vedie k niektorým veľmi závažným záverom, týkajúcich sa vývinového trendu alpíd. Pri celkovom trende stabilizácie kôry mala zvlášť významnú úlohu nerovnomerná granitizácia a rozdielna intenzita hercýnskeho vrásnenia. Jej dôsledkom bola členitosť v type kôry, ktorá ovplyvnila formovanie mezozoickej geosynklinály. V obdobiach globálnej riftogenézy /trias/ a oceanizácie /jura – spodná krieda sa v zónach s tenšou kôrou tvorili trógy, v zónach s hrubšou kôrou prahy.

II. Zostavenie Tektonickej mapy ČSSR 1:500 000 viedlo k niekoľkým záverom širšieho významu:

1. Flyšové jednotky bradlového pásma, ako je klapská, sú príkrovmi presunutými z pribradlovej zóny, ktorej podklad vytvára penninikum
2. Tatridy sú súborom celého radu menších čiastkových príkrovov. V podstate kaž-

dý vývin obalovej série predstavuje obal jedného čiastkového príkrovu.

3. Vo veporidách sú dva výrazné príkrovy – krakľovský a príkrov Kráľovej hole. Významnú úlohu v ich stavbe však mali i prešmyky k juhu. Krížňanský príkrov je zakorenený v krakľovskej zóne.

4. Severogeoeridná jednotka je osobitná tektonická jednotka.

Štátna úloha:
ZÁKLADNÝ VÝSKUM PRIESTOROVÉHO ROZLOŽENIA ZEMSKÉHO TEPLA A GEOTERMÁLNYCH ZDROJOV ZÁPADNÝCH KARPÁT

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-010 – RNDr. O. FRANKO, CSc.

Názov čiastkovej úlohy:
Základný výskum priestorového rozloženia zemského tepla v Západných Karpatoch

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-010-01 – RNDr. I. LIZOŇ

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

ZÁKLADNÝ VÝSKUM PRIESTOROVÉHO ROZLOŽENIA ZEMSKÉHO TEPLA V ZÁPADNÝCH KARPATOCH /ČIASTKOVÁ ZÁVEREČNÁ SPRÁVA ZA ROKY 1975 – 1980/

Autor správy: RNDr. I. LIZOŇ

Spoluautori: Ing. J. JANČÍ, RNDr. M. KRÁL

Dátum oponentúry: 24. november 1980

Oponent: RNDr. V. ČERMÁK, CSc.

A b s t r a k t: Hlavným cieľom úlohy bolo poznať priestorové rozloženie zemského tepla v Západných Karpatoch a na jeho základe zhodnotiť geotermickú aktivitu v skúmaných oblastiach na území SSR. Rozsah prác, ktoré boli vykonané, je možné rozdeliť do nasledujúcich bodov:

– získavanie a spracovanie teplotných údajov z vrtov /79/ spolu s vývojom zodpovedajúceho teplomeru
– súborné spracovanie geotermických údajov vo forme rôznych máp
– upresnenie regionálneho rozloženia geotermálneho poľa Západných Karpát
– štúdium a príprava podkladov pre konštrukciu geotermických modelov
– vypracovanie metodiky termometrických meraní
– vývoj programov pre spracovanie a archiváciu údajov na samočinných počítačoch
– meranie koeficientu tepelnej vodivosti hornín s vývojom zodpovedajúceho laboratórneho zariadenia.

Teplotné údaje z oblasti Západných Karpát boli použité pre konštrukciu rôznych geotermických máp v mierke 1:1 000 000 /mapy geoizoterm v hĺbke 0,500, 1000 a

1500 m od úrovne terénu, mapy geoizoterm v hĺbke 0,500, 1000 a 1500 m od úrovne mora, mapa termoizohyps teploty 50 °C, súborná geotermálna mapa Západných Karpát a mapa bodových údajov tepelného toku/.

V správe sú štatisticky spracované údaje o tepelnej vodivosti niektorých hornín a horninových komplexov Západných Karpát. Stredné tepelné vodivosti jednotlivých petrografických typov a horninových komplexov je možné využiť pri orientačných výpočtoch tepelného toku a teplôt v hlbších častiach zemskej kôry.

Tarmokarotážne merania spolu s meraním koeficientu tepelnej vodivosti hornín boli použité pri výpočte tepelných tokov na území Západných Karpát. Tepelný tok bol doteraz určený v 66 vrtoch. Stredná hodnota vypočítaná ako aritmetický priemer vo všetkých vrtoch je 71,8 ± 20,1 mWm^{-2}.

Práca obsahuje opis základných tektonických štruktúr z hľadiska geotermiky a súborné poznatky o geotermickom poli Západných Karpát. Výsledkom je určenie regionálneho rozloženia geotermického poľa na území Západných Karpát v SSR a vzťah tepelného poľa k stavbe zemskej kôry.

Názov čiastkovej úlohy:
Základný výskum geotermálnych zdrojov podunajskej panvy

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-010-02 – RNDr. O. FRANKO, CSc.

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

SPRÁVA O VÝSKUMNOM GEOTERMÁLNOM VRTE FGO-1 V OBIDE

Autor správy: A. REMŠÍK

Spoluautori: RNDr. O. FRANKO, CSc., RNDr. P. GROSS, RNDr. J. HANÁČEK, RNDr. J. PAPŠOVÁ, CSc., RNDr. O. SAMUEL, DrSc., RNDr. M. VAŇOVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 30. jún 1980

Oponent: RNDr. M. KLAGO

A b s t r a k t: V správe sú zhrnuté poznatky získané výskumným geotermálnym vrtom FGO-1 v Obide.

Vrtom hlbokým 1000,2 m boli prevŕtané sedimenty kvartéru /0,0 – 9,0 m/, paleogénu /9,0 – 691,0 m/ a triasu /691,0 – 1000,2 m/. Kolektory termálnych vôd sú triasové dolomity a vápence s puklinovou, resp. krasovo-puklinovou priepustnosťou. Počas vŕtania bola termálna voda v množstve 5,8 l/s a teplote 22,0 až 22,4 °C zistená v intervale 828,0 – 864,0 m. Po ukončení vŕtania vystupovala voda voľne z vrtu z úseku 850 – 885 m, 890 – 900 m a 910 – 915 m, a to v množstve 1,8 – 2,0 l/s a teplote 21,5 °C. Ide o Ca-Mg-HCO_3 typ vody s minerlizáciou 0,71 – 0,75 g/l.

Geotermický stupeň predstavuje 69,3 m/°C, geotermický gradient 0,044 °C/m.

Vrt bol zlikvidovaný cementovou tamponážou.

Názov oponovanej správy:

SPRÁVA O VÝSKUMNOM GEOTERMÁLNOM VRTE FGHP-1 HORNÁ POTÔŇ

Autor správy: RNDr. O. FRANKO, CSc.

Spoluautori: RNDr. D. BODIŠ, RNDr. E. BRESTENSKÁ , RNDr. Z. PRIECHODSKÁ, CSc., A. REMŠÍK

Dátum oponentúry: 26. november 1980

Oponent: RNDr. K. MALATINSKÝ, CSc.

A b s t r a k t: V správe sú zhrnuté výsledky získané výskumným geotermálnym vrtom FGHP-1 v Hornej Potôni.

Vrtom hlbokým 2500 m boli prevŕtané sedimenty kvartéru do hĺbky 280 m /hlina, štrky, piesčité štrky/, rumanu do hĺbky 601 m /striedanie ílov a pieskov/, dáku do hĺbky 989 m /striedanie slieňov a pieskov/, pontu do hĺbky 1936 m /sliene s vrstvami pieskovcov a pieskov/ a panónu do hĺbky 2500 m /striedanie slieňov a pieskovcov/.

Geotermický gradient z 2500 m hlbokého vrtu má hodnotu 40 °C . 1000 m^{-1} a tepelný tok 79 mW . m^{-2}.

Koeficient transmisivity T v ponte s hĺbkou narastá z 24,2 na 53,2 – 253 m^2 . deň$^{-1}$ a v panóne má hodnotu 15,18 m^2 . deň$^{-1}$.

V pieskovcoch panónu v úseku 2072 – 2000 m sú zistené vody chemického typu Cl-Na s výdatnosťou voľného prelivu 10,6 l.s^{-1}, povrchovou teplotou 79 °C.

V pieskovcoch pontu z exploatačného úseku 1804,3 – 1394 m sú overené vody s výdatnosťou voľného prelivu cca 20 l.s^{-1}, povrchovou teplotou 68 °C, mineralizáciou 4,5 g.l^{-1} a chemického typu HCO_3-Cl-Na.

V pieskovcoch a pieskoch pontu v úseku 1372 – 1194 m sú zistené vody s výdatnosťou voľného prelivu 4,0 l.s^{-1}, povrchovou teplotou 50 °C, mineralizáciou 1,8 g-l^{-1} a chemického typu HCO_3-Na.

Tepelný výkon 20 l.s^{-1} vody teplej 68 °C pri využití teploty v rozmedzí 68 až 20 °C predstavuje cca 4 MW. V marci 1979 sa vodou začali vykurovať fóliové kryty.

Názov oponovanej správy:

SPRÁVA O VÝSKUMNOM GEOTERMÁLNOM VRTE FGTv-1 TVRDOŠOVCE

Autor správy: RNDr. O. FRANKO, CSc.

Spoluautori: RNDr. D. BODIŠ, RNDr. E. BRESTENSKÁ, RNDr. Z. PRIECHODSKÁ, CSc., A. REMŠÍK

Dátum oponentúry: 26. november 1980

Oponent: RNDr. M. KLAGO

A b s t r a k t: V správe sú zhrnuté výsledky získané výskumným geotermálnym vrtom FGTv-1 v Tvrdošovciach.

Vrtom hlbokým 2406 m boli prevŕtané sedimenty kvartéru do hĺbky 11 m /hlina, piesčité štrky, hlinité štrky/, rumanu do hĺbky 315 m /íly, piesky, aleurity a ich prechody/, dáku do hĺbky 605 m /ílovitoslienité aleurolity, ílovité sliene, jemnozrnné piesky/, pontu do hĺbky 1772 m /aleuriticko-ílovité sliene, slienité aleurolity, piesky zhora jemno až strednozrnné, nadol hrubozrnné/ a panónu do hĺbky 2406 m /ílovité aleorolity, vápnité a aleurito-ílovité sliene, aleurity, pieskovce/.

Geotermický gradient z 2406 m hlbokého vrtu má hodnotu 44,4 °C . 1000 m^{-1} a tepelný tok 80 m W . m^{-2}.

Koeficient transmisivity T s hĺbkou klesá, pričom sa v ponte pohybuje od 67,8 do 20,34 m^2/deň a v panóne dosahuje hodnotu 4,72 m^2/deň.

V pieskovcoch panónu v úseku 2388 – 2034 m sú zistené vody s výdatnosťou voľného prelivu 10 $l.s^{-1}$, povrchovou teplotou 85 °C, mineralizáciou 20,2 $g.l^{-1}$ a chemického typu Cl-Na.

V pieskovcoch pontu v úseku 1772 –1625 m sú zistené vody s výdatnosťou voľného prelivu 13,5 $l.s^{-1}$, s povrchvou teplotou 74 °C, mineralizáciou 4,3 $g.l^{-1}$ a chemického typu HCO_3-Cl-Na.

V pieskoch pontu z exploatačného úseku 1587 – 1362 m sú overené vody s výdatnosťou voľného prelivu 20 $l.s^{-1}$ a povrchovou teplotou 70 °C, mineralizáciou 2,5 $g.l^{-1}$ a chemického typu HCO_3-Na.

Tepelný výkon 20 $l.s^{-1}$ vody teplej 70 °C predstavuje pri využití teploty v rozmedzí 70 – 20 °C, cca 4,2 MW. V roku 1980 sa začali vodou vykurovať fóliové kryty.

Názov čiastkovej úlohy:
Čistenie a úprava termálnych vôd

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-010-07 – Ing. J. PÔBIŠ, CSc./VÚVH Bratislava/

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

ČISTENIE A ÚPRAVA TERMÁLNYCH VÔD

Autori správy: Ing. J. PÔBIŠ, CSc., Ing. K. VIKA

Spoluautori: Ing. B. ŠIMKOVIC, Ing. V. KLUGEOVÁ

Dátum oponentúry: 27 november 1980

Oponenti: Doc. Ing. L. HYÁNEK, CSc., Ing. J. HÉTHARŠI, Ing. J. UHLIARIK, Ing. F. BISKUPIČ, CSc.

A b s t r a k t:

Problém 01: Vplyv termálnych vôd na čistenie mestských odpadových vôd metódou aktivovaného kalu.

Z experimentálneho výskumu otázky Vplyv termálnych vôd po ich tepelnom využití na biologické čistenie mestských odpadových vôd metódou aktivovaného kalu vyplynulo, že:

– Privádzanie termálnych vôd z vrtu Kráľová pri Senci typu HCO_3-Cl-Na o celkovej mineralizácii v priemere 5,4 $g.l^{-1}$ po ich tepelnom využití má na čistiacu schopnosť aktivovaného kalu až do pomeru miešania s odpadovými mestskými vodami 1:3, čiže až do obsahu minerálnych látok v prítoku na aktiváciu 1,9 $g.l^{-1}$, mierne inhibičné účinky. Nad tento pomer až do obsahu minerálnych látok v prítoku 3,0 $g-l^{-1}$, má stimulačné účinky. Miera účinnosti pri pomere miešania vôd 1:1 a látkovom zaťažení 207 g BSK_5 . m^{-3} . d^{-1}, dosiahla podľa BSK_5 81 % /BSK_5 vo vyčistenej vode 9,35 mg O_2 . l^{-1}/ a 91 % podľa CHSK-$KMnO_4$ /CHSK vo vyčistenej vode 5,72 mg O_2 . l^{-1}/. Biologické oživovanie kalu si pritom zachováva úroveň dobre pracujúceho aktivovaného kalu mestských čistiarní. Závadou priameho privádzania termálnych vôd so splaškami na aktiváciu je tvorba inkrustu v aktivačnej nádrži. Je preto potrebné zaviesť prevzdušňovanie termálnych vôd pre zabezpečenie ich rovnovážneho stavu.

– Privádzanie termálnych vôd z vrtu Podhájska, typu Cl-Na o celkovej mineralizácii 16 – 18 $g.l^{-1}$ po ich tepelnom využití má na čistiacu schopnosť aktivovaného kalu v rozsahu miešania s odpadovými mestskými vodami 1:3 až 2:1, čiže pri obsahu rozpustených minerálnych látok v prítoku 6,1 až 11,8 $g.l^{-1}$, inhibičný účinok. Počiatočná účinnosť klesá z 89 na 41 % podľa BSK_5 a zo 73 na 26 % podľa CHSK. Treba však konštatovať, že na aktivitu kalu vplýva nepriaznivo nielen celková mineralizácia termálnej vody, ale tiež obsah solí Li^+, Sr^{2+}, Cu^{2+}a Zn^{2+}ktoré sa v nej v menších množstvách nachádzajú. Takéto termálne vody nie sú vhodné na vypúšťanie do mestskej kanalizácie.

Ďalšie technické parametre sa nachádzajú v záverečnej správe v tabelárnom spracovaní.

Problém 02: Čiastočná demineralizácia termálnych vôd obrátenou osmózou

Z experimentálneho výskumu aplikácie procesu obrátenej osmózy pre čiastočnú demineralizáciu termálnej vody z vrtu Kráľová pri Senci /13 $l.s^{-1}$, typ HCO_3-Cl-Na, 7,4 $g.l^{-1}$/ a termálnej vody z vrtu Podhájska /53 $l.s^{-1}$, typ Cl-Na, 19,6 $g.l^{-1}$/ vyplynula potreba predupravovať tieto vody za účelom zníženia obsahu solí vápnika a horčíka, ktoré inkrustáciou znižujú životnosť a funkciu zariadenia obrátenej osmózy. Predúprava prevzdušňovaním, prípadne čiastočné zmäkčovanie vápnom a sódou, sa ukázala na základe chemických rozborov dostatočnou.

Vlastné pokusy na laboratórnom zariadení obrátenej osmózy typu DSS-20-0 36-LAB, za použitia polopriepustných membrán z acetátu celulózy, výrobného typu 999 a 995 a z polyakrylnitritu, výrobného typu Solcon-P, ukázali, že:

– Je možné dvojstupňovým zariadením pre úpravu termálnej vody z vrtu Kráľová pri Senci pri tlaku 5,0 MPa, teplote 25 °C, konverzii 92,31 % dosiahnúť zadržiavaciu schopnosť solí 88,83 % na 65 ks moduloch B 10 /o jednotlivom výkone 0,2315 $l.s^{-1}$/. Objem koncentrátu by pritom robil 1,0 $l.s^{-1}$ o celkovej mineralizácii 10,8 $g.l^{-1}$ a objem permeátu 12 $l.s^{-1}$ o celkovej mineralizácii 0,65 $g.l^{-1}$, pri spotrebe elektrickej energie 26 $kWh.m^3$ upravenej vody.

– Trojstupňovým zariadením /na úpravu termálnej vody v Podhájskej/ pre zahustenie permeátu so spätnou cirkuláciou koncentrátu na 675 kusoch modulov B-10 pri tlaku 5,0 MPa, teplote 25 °C, konverzii 95 % a zadržiavacej schoponosti solí 97,82 % možno získať 2,79 $l.s^{-1}$ koncentrátu o celkovej mineralizácii 49,48 $g.l^{-1}$ a 50,21 $l.s^{-1}$ upravenej vody ako permeátu o celkovej mineralizácii 0,58 $g.l^{-1}$ pri spotrebe 66,3 $kWh.m^3$ upravenej vody.

Minerálne soli z presýtených roztokov v upravovaných termálnych vodách prechádzajú do nerozpustnej formy a vylučujú sa vo forme kalu v koncentráte.

Pre vznikajúci koncentrát je potrebné nájsť vhodné využitie v priemysle, resp. ho likvidovať transportom do tokov o vyššej vodnosti. Ďalšie technické parametre sa nachádzajú v záverečnej správe v tabelárnom spracovaní.

Názov čiastkovej úlohy:
Výskum technicko-technologických problémov ťažby a využívania tepelnej energie z geotermálnych zdrojov Západných Karpát na území SSR.

Číslo a zodpovedný riešiteľ: S-52-547-010-08 – Ing. J. JURÁNEK, CSc./VÚGI, Brno/

Názov oponovanej správy:

VÝZKUM TECHNICKO-TECHNOLOGICKÝCH PROBLÉMŮ TĚŽBY A VYUŽÍVÁNÍ TEPELNÉ ENERGIE Z GEOTERMÁLNÍCH ZDROJŮ ZÁPADNÍCH KARPAT NA ÚZEMÍ SSR

Autor správy: Ing. J. JURÁNEK, CSc.

Spoluautori: Ing. Z. ŠKOLLOVÁ, K. ŠTĚPANKOVÁ, A. HEBELKA, J. HARNOVÁ, J. KUČERA, Z. PULKRABKOVÁ

Dátum oponentúry: 25 november 1980, VÚGI, Brno

Oponenti: Doc. RNDr. I. MUCHA, CSc., RNDr. T. PAČES, CSc.

A b s t r a k t: Zpráva shrnuje výsledky výzkumných prací, kterými jsou řešeny problémy těžby, využívání a reinjektáže termálních vod hlubinnými vrty v oblasti Podunajské nížiny.

Obecné řešení problémů rovnováh chemických systémů termálních vod, porušovaných změnami tlakových a teplotních vlivů bylo ověřeno rozborem chemicko-technologických úprav energeticky využívaných vod vrtu Podhájska P-1 a Dunajská Streda SD-1. Ověřenými programy byly pak modelovány technologické úpravy vod vrtu Podhájska P-1, aby nedocházelo k usazování inkrustací v technických využivatelských zařízeních. Získané výpočty poskytli podklady pro ideový projekt uzavřeného tlakového systému. Řešení problému inkrustací z vody vrtu Dunajská Streda DS-1 je rozpracováno. Předběžný ideový projekt technologické úpravy vody před využitím počíta s využitím plynů rozpuštěných ve vodě.

Souběžně ve spolupráci se specializovanými výzkumnými organizacemi je experimentálně zkoumána inhibice inkrustací úpravou povrchu technických zaříze-

ní, také pomocí plastických hmot magnetickou úpravou vody, účinkem ultrazvukové techniky, zkoumána je také možnost detekce inkrustu uvnitř potrubí pomocí ultrazvuku.

Pomocí fyzikálně-matematického modelu zásobníku, který dovoluje zkoumat dynamický vývoj ložiskových poměrů v čase, je zkoumána reinjektáž využité vody z vrtu Podhájska P-1. Práce vedly k lokalizaci reinjektážního vrtu a k zahrnutí reinjektáže do ideového projektu využivatelského zařízení.

Názov oponovanej správy:

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA ZA ŠTÁTNU ÚLOHU: „ZÁKLADNÝ VÝSKUM PRIESTOROVÉHO ROZLOŽENIA ZEMSKÉHO TEPLA A GEOTERMÁLNYCH ZDROJOV ZÁPADNÝCH KARPÁT /SSR/" ZA ROKY 1975 – 1980

Autor správy: RNDr. O. FRANKO, CSc.

Spoluautori: RNDr. I. LIZOŇ, A. REMŠÍK, Ing. J. PÔBIŠ, CSc., Ing. J. JURÁNEK, CSc.

Dátum oponentúry: 2. december 1980

Oponenti: RNDr. A. PORUBSKÝ, CSc., RNDr. P. TKÁČIK

Abstrakt: V rámci štátnej úlohy č. S-52-547-010 bolo riešených 5 čiastkových úloh. V rokoch 1975 – 1980 to boli úlohy:

č. 010-01 – základný výskum priestorového rozloženia zemského tepla v Západných Karaptoch

č. 010-02 – základný výskum geotermálnych zdrojov podunajskej panvy

č. 010-03 – základný výskum geotermálnych zdrojov vnútorných kotlín

V rokoch 1979 – 1980:

č. 010-07 – čistenie a úprava termálnych vôd

č. 010-08 – výskum technicko-technologických problémov ťažby a využívania tepelnej energie z geotermálnych zdrojov Západných Karpát na území SSR.

V rámci čiastkovej úlohy č. 010-01 sú na základe nameraných údajov o teplotách vo vrtoch a údajov o tepelnom toku zostavené mapy teplotného a tepelného poľa Západných Karpát v mierke 1:1 000 000. Pre Podunajskú panvu je zostavená mapa geoizoterm 1:500 000 a pre komárňanskú vysokú kryhu 1:200 000.

V rámci čiastkovej úlohy č. 010-02 sú zhodnotené geotermálne zdroje komárňanskej vysokej kryhy a so stavom poznatkov ku koncu roka 1980 aj centrálnej depresie podunajskej panvy. V oboch štruktúrach bolo overené cca 200 $l.s^{-1}$ vôd s priemernou teplotou 53,5 °C. Tepelný výkon týchto zdrojov pri znížení teploty do 20 °C je cca 31 MW. Vody sa využívajú v poľnohospodárstve na vykurovanie sklenníkov a fóliovníkov a v cestovnom ruchu v rekreačných a plaveckých bazénoch.

V rámci čiastkovej úlohy č. 010-03 je zhodnotená Liptovská kotlina pre výskum geotermálnych zdrojov. Možno ich overiť v 5-tich depresiách vrtmi hlbokými cca 2800 – 3300 m, v ktorých možno očakávať rezervoárové teploty vôd do 100 °C. Geofyzikálne je rozpracovaná Turčianska, Trenčianska, Bánovská a Zilinská kotlina.

V rámci čiastkovej úlohy č. 010-07 je overené, že tepla zbavené termálne vody /20 – 25 °C/ možno vypúšťať do vôd mestskej kanalizácie až do pomeru 1:2. Až do tohto pomeru nebudú mať termálne vody škodlivý vplyv na čistenie mestských odpadových vôd metódou aktivovaného kalu. Taktiež bolo overené, že pri viacstupňovom zahusťovaní termálnych vôd pomocou reverznej osmózy možno dosiahnuť ich demineralizáciu pod 0,5 $g.l^{-1}$, pričom by vzniklo cca 5 – 10 % kalu /koncentrátu/.

V rámci čiastkovej úlohy č. 010-08 bol vypracovaný fyzikálno-matematický model vertikálnej dopravy termálnych vôd hlbokými vrtmi. Boli skúmané zmeny chemizmu vôd v zmenených podmienkach ich existencie vo vzťahu k inkrustácii na lokalitách Kráľová pri Senci, Dunajská Streda a Podhájska. Na príklade lokality Podhájska /M 19,6 $g.l^{-1}$/ sa začal riešiť problém reinjektáže vypracovaním 1 variantu fyzikálno-matematického modelu hydrotermálneho zásobníka.

Celkovým prínosom čiastkových úloh č. 010-01, 010-02 a 010-03 je upresnenie perspektívnych oblastí a zásob tepelnej energie z geotermálnych vôd. Plošne je vymedzených 24 oblastí, ktoré sú hodnotené s ohľadom na teplotu vyššiu ako 35 – 40 °C, špecifickú výdatnosť vrtov s voľným prelivom nad 0,1 $l.s^{-1}.m^{-1}$, mineralizáciou do 5, 10, 35 a nad 35 $g.l^{-1}$ a zloženie chemizmu vôd a plynov. Tepelný výkon perspektívnych zásob geotermálnych vôd s mineralizáciou do 10 $g.l^{-1}$ v 14 oblastiach je hodnotený na cca 570 MW /je to cca 3,5 $m^3.s^{-1}$ vôd s priemernou teplotou 61 °C/.

Celkovým prínosom čiastkových úloh č. 010-07 a 010-08 sú prvé výsledky z riešenia problémov čistenia a úpravy tepla zbavených geotermálnych vôd, korózie, inkrustácie a reinjektáže. Tieto výsledky ukazujú, že bude možné využiť aj tepelnú energiu geotermálnych vôd s mineralizáciou nad 10 $g.l^{-1}$, resp. pod 10 $g.l^{-1}$ pri nevhodnom zložení chemizmu a obsahu plynov.

Ú s t a v n é ú l o h y

Úloha č. 810 – úlohy RVHP

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA ZA ÚSTAVNÚ ÚLOHU: „ÚLOHY RVHP – VO SFÉRE NERASTNÝCH SUROVÍN A ENERGETICKÝCH ZDROJOV"

Autor správy: RNDr. J. ILAVSKÝ, DrSc.

Spoluautori: RNDr. T. KORÁB, CSc., RNDr. O. FRANKO, CSc.

Dátum oponentúry: 29. december 1980

Oponent: RNDr. I. ROJKOVIČ, CSc.

A b s t r a k t: V rámci úloh RVHP boli riešené tri sféry problémov:
A. Metodika prognózovania vybraných typov nerudných a rudných surovín, hlavne
a/ Cu, Pb, Zn, Fe rúd geosynklinálnych, stratiformných typov

b/ Sb rúd gesynklinálnych typov /najmä v gemeriku/

c/ Pb, Zn, Cu, Au, Ag rúd vo vulkanoplutonických komplexoch neovulkanitov stredného Slovenska.

B. Nafto- a plynonosnosť bazénov zvrásnených oblastí a bazénov na styku platforiem a zvrásnených oblastí.

C. Výskum rozloženia zemského tepla a geotermálnych zdrojov na území SSR /Západných Karpát/.

O všetkých troch sférach boli vypracované príslušné správy, ktoré boli oponované a prostredníctvom SGÚ a ČGÚ postúpené do Stálej komisie pre geológiu v Moskve.

Úloha č. 820 – Korelačné programy

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y :

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA ZA ÚSTAVNÚ ÚLOHU: „MEDZINÁRODNÉ KORELAČNÉ PROGRAMY"

Editor správy: RNDr. O. SAMUEL, DrSc.

Spoluautor : RNDr. J. VOZÁR, CSc.a kol.

Dátum oponentúry: 21. december 1980

Oponent : Ing. R. MARSCHALKO, CSc.

A b s t r a k t: V správe sú uvedené hlavné zámery čiastkových problémov vyplývajúcich z účasti na ôsmich medzinárodných korelačných programoch:

4 – Triassic of the Tethys Realm /4 – číslo projektu IGCP/
5 – Correlation of Prevariscan and Variscan events of the Alpine-Mediterranean mountain belts
24 – Quaternary glaciations in the Northern Hemisphere
25 – Stratigraphic correlation of the Tethys – Paratethys Neogene
58 – Mid-Cretaceous events
107 – Global correlation of epochs of tectogenesis
169 – Metalogenesis of Eastern Mediterranean and Middle Asia – "Geodynamic project".

Úloha č. 830 – Rozpracovanie metód ochrany podzemných vôd pred znečistením

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y :

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA ZA ÚSTAVNÚ ÚLOHU: „ROZPRACOVANIE METÓD OCHRANY PODZEMNÝCH VÔD PRED ZNEČISTENÍM"

Autor správy: Ing. S. GAZDA, CSc.

Spoluautor: RNDr. D. BODIŠ, RNDr. S. RAPANT, RNDr. K. VRÁNA, Ing. K. KOVAŘÍK, RNDr. M. DRAHOŠ

Dátum oponentúry: 22. december 1980

Oponent: RNDr. A. PORUBSKÝ, CSc.

A b s t r a k t: Bol zostavený funkčne spôsobilý model priestorovej hydrodynamickej disperzie dusičňanov, pomocu ktorého sa dokázalo, že kvalita vôd veľkozdroja s kapacitou 1 m^3/s, situovaného vo vzdialenosti 50 – 100 m od Dunaja, bude negatívne ovplyvnená hnojením poľnohospodárskej pôdy, nachádzajúcej sa za ochrannou hrádzou. Front zvýšených koncentrácií dusičňanov zasiahne bezprostredné okolie zdroja cca 10 dní po aplikácii minerálneho hnojiva /12 kg N/ha, z toho 70 % vo forme NO_3/. Ako vstupné údaje boli použité výstupy hydrodynamického modelu hydrouzla Dobrohošť a modelu prenosu dusičňanov cez prevzdušnenú zónu /modelový mesiac – apríl 1977/.

Experimentálne bolo dokázané, že pri interakcii vodných roztokov /so zložením približne zodpovedajúcim zloženiu zimných zrážok/ s pôdou dochádza k vytesňovaniu výmenných báz /hlavne Ca^{+2}/ iónmi H^+ a menej i NH_4^+. Tento poznatok má závažný teoretický i praktický význam a to tak pre interpretáciu zákonitostí tvorby chemického zloženia podzemných vôd, ako aj pre hodnotenie ochrannej funkcie pôdneho odkryvu vo vzťahu k pôsobiacej antropogénnej kontaminácii.

Z výsledkov päťročného pozorovania vyplýva, že zimné zrážky na území SSR sú nositeľmi významnej, v čase a menej i v priestore, značne variabilnej mineralizácie s charakteristicky výrazným zastúpením zložiek odrážajúcich antropogénne znečistenie atmosféry. Zimné zrážky majú komplikované chemické zloženie /prevažne NH_4-Ca-Cl-SO_4 typ/, výrazne kyslú reakciu /pH prevažne v rozmedzí 4,0 – 5,0/ a celkovú mineralizáciu 8 – 160 mg/l. Pozornosť si zasluhujú aj zvýšené až vysoký obsah rôznych kovov, medzi nimi hlavne Fe, Mn, Al, Zn. Celkový atmosferický spád solí, podmienený zimnými zrážkami, sa na území SSR prevažne pohybuje v intervale 2 – 4 t/km^2.

Úloha č. 840 – Korelácia a syntéza geologických procesov

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y :

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA ZA ÚLOHU: KORELÁCIA A SYNTÉZA GEOLOGICKÝCH PROCESOV

Autor správy: RNDr. P. REICHWALDER, CSc.

Spoluautori: RNDr. E. BRESTENSKÁ, RNDr. T. ĎURKOVIČ, CSc., RNDr. V. GAŠPARIKOVÁ, CSc., RNDr. P. GROSS, RNDr. M. KOCHANOVÁ, CSc., RNDr. T. KORÁB, CSc., RNDr. J. KYSELA, RNDr. J. NEMČOK, CSc., RNDr. E. PLANDEROVÁ, CSc., RNDr. M. POTFAJ, RNDr. O. SAMUEL, DrSc., RNDr. D. VASS, CSc., RNDr. J. VOZÁR, CSc., RNDr. A. VOZÁROVÁ, CSc.

Dátum oponentúry: 22. december 1980

Oponent: Ing. R. MARSCHALKO, CSc.

A b s t r a k t: V správe sú uvedené najdôležitejšie výsledky riešenia vybraných tém hlavnej úlohy ŠPZV II 4-5 „Tektonika, paleogeografia a interregionálna stratigrafická korelácia alpíd", ktoré boli riešené v rokoch 1976 – 1980 vyššie uvedeným kolektívom pracovníkov GÚDŠ. V správe sú uvedené aj hlavné výsledky účasti pracovníkov GÚDŠ na práci jednotlivých skupín PK-IX „Geosynklinálny proces a vznik zemskej kôry" v rámci mnohostrannej spolupráce akadémií vied socialistických krajín, predovšetkým na problémoch tektogenézy a vulkanizmu molasových epoch, morfológie a genézy tektonických štruktúr, blokovej stavby a interregionálnej geologickej korelácie Karpát, Balkánu, Kaukazu a Ťan-Šanu.

Riešením úlohy boli získané nové údaje o štruktúrnej rajonizácii gemerika z hľadiska prejavov alpínskej tektoniky a o štruktúrnych vzťahoch metamorfovaných mezozoických sekvencií /meliatska skupina/ k silickému príkrovu a paleozoickým horninám. Vo východnom úseku flyšového pásma bol preukázaný násun bradlového pásma a flyšu magurskej jednotky na centrálne Karpaty.

V rámci štúdia procesov vzniku flyšu alpínskeho pásma pomocou sedimentologických metód bola preukázaná existencia spoločného sedimentačného bazénu magurskej a dukelskej jednotky. V Liptovskej kotline boli zistené dve zdrojové zóny klastického materiálu počas sedimentácie centrálnokarpatského paleogénu. V oblasti Oravskej Magury bolo preukázané zošupinovatenie vnútorného okraja magurskej jednotky, ktoré kopíruje stavbu bradlového pásma. V oblasti stredného Považia boli zistené nové poznatky pre rekonštrukciu flyšových bazénov kysuckej, klapskej, manínskej a kosteleckej jednotky.

Nové poznatky prinieslo štúdium genézy a tektonického režimu alpínskych molás. Bolo urobené nové členenie molasových bazénov v karpatsko-panónskej oblasti a spracované štandardné litologicko-tektonické profily hlavných alpínskych molasových panví. Vypracované bolo štruktúrno-tektonické členenie a charakteristika vývoja mladopaleozoických sedimentačných bazénov Západných Karpát v závislosti na uplatnení jednotlivých fáz variského orogénu. Bola urobená podrobná charakteristika variských molás Západných Karpát so spracovaním štandardných litologicko-tektonických profilov hlavných mladopaleozoických bazénov.

Biostratigrafickými metódami bolo spresnené stratigrafické členenie metamorfovaných paleozoických sekvencií vo veporiku a gemeriku. Nové poznatky boli získané o stratigrafickom rozsahu niektorých litostratigrafických jednotiek stredného a vrchného triasu chočského príkrovu a gemerika na základe štúdia lamelibranchiátov.

Biostratigrafické štúdium v oblasti medzi Žilinou a Zázrivou preukázalo prítomnosť dvoch odlišných vývojov paleogénu /pribradlový a centrálnokarpatský/. Nové výsledky boli získané pre stratigrafické zaradenie kriedových vrstiev kysuckej a manínskej jednotky, paleogénu bystrej a oravskomagurskej jednotky a vnútrokarpatského paleogénu na základe štúdia foraminifer. Spresnenie biostratigrafie kriedových a paleogénnych sedimentov prinieslo štúdium vápnitého nanoplanktónu. Boli získané nové výsledky pre spresnenie biozonácie kriedy. Biostratigrafické štúdium neogénu pomocou ostrakód a nanoflóry prinieslo spresnenie stratigrafie neogénnych stupňov bádenu a panónu.

Pre riešenie tém základného výskumu v rámci ústavnej úlohy boli v značnom roz-

sahu použité podkladové materiály, získané v rámci výskumných úloh RVT, predovšetkým regionálneho geologického výskumu.

Úloha č. 850 – Geologická prospekcia pevných nerastných surovín morí a oceánov

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

ZÁVEREČNÁ SPRÁVA O PLNENÍ ÚLOHY: „GEOLOGICKÁ PROSPEKCIA PEVNÝCH NERASTNÝCH SUROVÍN MORÍ A OCEÁNOV"

Autor správy: J. HORNIŠ

Dátum oponentúry: 23. december 1980

Oponent: RNDr. P. MALÍK, CSc.

A b s t r a k t: Správa hodnotí podiel GÚDŠ na riešení štátnej úlohy RVT „Výskum morí a oceánov za účelom využitia ich nerastných surovín". V rokoch 1976 – 1977 sa ústav zúčastnil na výskume úžitkových minerálov zo šelfových a plážových sedimentov Bulharskej ľudovej republiky a čiastočne sa podieľal na vyhodnotení pieskov z pobrežia Kuby. Po roku 1978 sa predmetom záujmu stávajú hlbokomorské sedimenty – mangánové konkrécie. Výskum týchto sedimentov je viazaný na účasť na expedíciách, ktorá by sa mala realizovať v nasledujúcej päťročnici.

R e z o r t n é ú l o h y

Úloha č. 860 – Vývoj progresívnych laboratórnych metód

N á z o v o p o n o v a n e j s p r á v y:

STANOVENIE NEKARBONÁTOVÉHO UHLÍKA VO VZORKÁCH SO ZVÝŠENÝM OBSAHOM UHLIČITANOV

Autor správy: RNDr. V. HARČA

Dátum oponentúry: 23. december 1980

Oponent: RNDr. G. KUPČO, CSc.

A b s t r a k t: Nekarbonátový uhlík vo vápencoch možno stanoviť dvoma spôsobmi založenými na tom istom princípe, t. j. konduktometrickom stanovení CO_2. Oba spôsoby, stanovenie z rozdielu karbonátového a celkového uhlíka, ako i priame stanovenie po dekalcinácii, boli prakticky vyskúšané, štatisticky vyhodnotené a v závere porovnané. Z tohoto porovnania jednoznačne vyplýva, že priama metóda stanovenia poskytuje rad výhod oproti nepriamej.

Navážka vzorky sa spáli v spaľovacej peci pri 1000 °C v prúde kyslíka. Spálené plyny po odstránení nežiadúcich zložiek prichádzajú do meracej vodivostnej

cely aparatúry, kde sa z nich odsorbuje CO_2 v roztoku 0,01 N NaOH, čím sa zmení vodivosť v meracej cele. Vodivosť roztoku v porovnávacej cele počas celého merania zostáva konštantná. Signály z vodivosti čidiel oboch ciel sú merané Wheastonovým mostíkom a zaznamenané konpenzačným zapisovačom.

Citlivosť uvedenej metódy je 5 µg C, medza dôkazu 0,05 % uhlíka, reprodukovateľnosť vyjadrená relatívnou smerodajnou odchýlkou menšia ako 10 % pre 0,5 % Cu priamej metódy, a pre 1 % Cu nepriamej metódy.

IV. PREHĽAD ČINNOSTI LABORATÓRNEHO SEKTORA

Vedeckovýskumná činnosť pracovníkov sektora v roku 1980 sa sústreďovala na geochemický výskum stabilných izotópov, rádiometrické datovanie vybraných eruptívnych a metamorfovaných hornín, mineralogicko-geochemický výskum nerastných surovín a terciérnych sedimentov a geochemický výskum podzemných vôd.

Objektom izotopového výskumu síry boli hlavne sulfidy Sb-ložísk, baryty a sadrovce, resp. anhydrity paleozoických a mezozoických formácií. Rádiometrické datovanie bolo zamerané na gemeridné granity, neovulkanické magmatity a valúny eruptívnych hornín bradlového pásma. Termometrický výskum bol orientovaný na Pb-Zn rudy paleozoika, kremeň a scheelity z Jasenia. Výsledky izotopového a geochronologického výskumu prispeli k riešeniu celého radu závažných problémov geologickej stavby a metalogenézy Západných Karpát.

Mineralogicko-geochemickým výskumom rudnej výplne antimonitových žíl z oblasti Čučma – Betliar – Volovec bol objasnený celkový geochemický vývoj hydrotermálneho procesu, priniesol nové poznatky o ich priestorovom rozšírení, zmenách chemizmu a distribúcie stopových prvkov v niektorých hlavných mineráloch /antimonit, sfalerit, karbonáty/. Veľká pozornosť bola venovaná mineralógii W-zrudnenia z oblasti Jasenie – Kyslá, ktoré má na základe doterajších poznatkov charakter hydrotermálno-impregnačného genetického typu. Boli identifikované nové minerály tetradymit a telurobizmutit, čím bol objasnený zvýšený obsah Bi v celej oblasti. Boli skúmané i premeny okolných hornín a urobená metalometria z. časti Nízkych Tatier, ktorá slúžila za podklad pre celkové prognózne zhodnotenie scheelitového zrudnenia. V oblasti sulfatárovej formácie Kalinka – Stožek – Skalka boli podrobne skúmané silicity, pričom bol zistený celý rad minerálov priemyselného významu /pyrofylit – diaspórová asociácia/. V oblasti Lučenskej kotliny bol urobený detailný sedimentárno-petrografický a geochemický výskum ílov poltárskej formácie.

Geochemický výskum podzemných vôd bol realizovaný hlavne v oblasti Galmusu, Muránskej planiny, Štiavnických vrchov a Skorušinských vrchov, v ktorých bola komplexne zhodnotená ich genéza a celkové hydrogeochemické pomery a ďalej v oblasti j. svahov Nízkych a Belianskych Tatier. V Rimavskej a Zvolenskej kotline boli objasnené základné zákonitosti formovania chemického zloženia minerálnych vôd. V rámci výskumu geotermálnych zdrojov Západných Karpát boli geochemicky zhodnotené termálne vody, odkryté vrtmi FGO-1, FGTv-1 a FGHP-1. Úspešne bola ukončená druhá etapa riešenia ústavnej úlohy 830 /Rozpracovania metód ochrany podzemných vôd pred znečistením/, ktorá sa zameriavala hlavne na modelové riešenie prognóz šírenia kontaminácie v pririečnej zóne povrchového toku a na výskum chemického zloženia zimných zrážok, ktoré majú z hľadiska doplňania zásob podzemných vôd určujúcu úlohu.

Výsledky vedecko-výskumnej činnosti pracovníkov sektora v roku 1980 sú zhrnuté v 26 oponovaných čiastkových a záverečných správach a sú bližšie komentova-

né v II. časti. Na požiadanie ÚVR boli navyše plánu komplexne zhodnotené hydrogeochemické pomery štiavnicko-hodrušského rudného revíru, prognózne spracovaný predpokladaný vývoj chemického zloženia banských vôd, ktoré budú v priebehu plánovanej exploatácie jednotlivých banských polí revíru odvádzané novou odvodňovacou štôlňou vo Voznici.

Významné úspechy boli dosiahnuté aj vo sfére rozvoja nových metód laboratórneho výskumu. Boli rozpracované a do praxe zavedené tieto nové metódy: spektrografická metóda stanovenia W s nosičom CuCl a porovnávacím prvkom V, bezplameňové AAS-stanovenie niektorých prvkov, konduktometrické stanovenie nekarbonátového uhlíka vo vzorkách s vysokým obsahom uhličitanov a hydrostatická metóda stanovenia mernej hmotnosti minerálov /scheelit, karbonáty, kremeň, sfalerit atď./. Využitím digitálu UDR-2 sa významne rozšíril meraný rozsah v atómovoabsorbčnej spektrometrii. Metodicky boli overované možnosti výskumu izotopov S, O a C na hmotnostnom spektrometri Varian MAT-250 pri etapovitej prevádzke. Súčasne boli riešené rôzne problémy extrakcie uvedených izotopov z niektorých geologických materiálov, ako aj problémy spojené s vyhodnocovaním a geologickou interpretáciou nameraných hodnôt. Bol začatý experimentálny výskum interakcií pôda – voda, dôležitých tak z hľadiska interpretácie zákonitosti tvorby chemického zloženia podzemných vôd, ako aj z hľadiska riešenia niektorých problémov tvorby a ochrany prírodného geologického prostredia ako celku. Významne pokročil aj rozvoj identifikácie minerálov pomocou infračervenej spektrometrie.

V priebehu roku 1980 bola postupne realizovaná dodávka elektrónového mikroanalyzátora Jeol Super Probe 733 v celkovej cene 5,72 mil. Kčs. Bola uzatvorená dohoda s PFUK, potvrdená Rektorátom UK, o umiestnení laboratória elektrónovej mikroanalýzy vo vyhradených miestnostiach pavilónu CH-2 v Mlynskej doline. Bol vypracovaný a nadriadenými orgánmi schválený a vydaný štatút tohto laboratória a urobené všetky predinštalačné úpravy miestností, požadované výrobcom. Bola ukončená /4.12. 1980/ prvá etapa inštalačných prác /kompletizácia a funkčné overenie hlavného prístroja/. V priebehu druhej etapy /február 1981/ inštalačných prác*, v ktorej bol namontovaný riadiaci počítač, čisticový mikroanalyzátor, pokovovačka, klimatizácia a celková kompletizácia mikrosondy a funkčné overovanie parametrov, vznikli problémy s vadnými súčiastkami, ktoré značne oddialili ukončenie montáže na nasledujúci mesiac. Bolo zabezpečené kádrové obsadenie laboratória /v súčasnosti 2 VS a 1 USO/, i jeho materiálno-technické vybavenie. Pokračovala príprava štandardov, ako aj celková metodická príprava prevádzky.

Všetky hlavné úlohy, vyplývajúce pre sektor laboratórneho výskumu z prijatých opatrení na zabezpečenie výskumného plánu ústavu na rok 1980, boli splnené. Dodávateľským spôsobom bolo v ústavných laboratóriách zabezpečené laboratórne spracovanie všetkých vzoriek, potrebných pre termínované splnenie realizačných výstupov štátnych úloh RVT 6 5RP. V tejto súvislosti je potrebné osobitne spomenúť zabezpečenie urýchleného laboratórneho spracovania veľkého objemu vzoriek /vrátane rozsiahleho súboru kontrolných analýz W a Au/ pre potreby spracovania záverečnej správy W-zrudnenia v oblasti Jasenie.

---

* Vzhľadom na to, že Ročenka bola spracovávaná v roku 1981, je komentovaný aj stav prác z februára t.r.

Do centrálnej evidencie sektora bolo v roku 1980 dodané celkove 15 623 vzoriek, z toho 4351 vzoriek na nábrusy a výbrusy, 8792 vzoriek na chemické analýzy, resp. kvantitatívne stanovenie rôznych asociácií prvkov, 1111 vzoriek na mikropaleontologickú a palinologickú preparáciu a 1369 vzoriek na sedimentárno-petrografické a mineralogické spracovanie. V tomto súčte nie sú zahrnuté vzorky na kompletné analýzy vôd a na izotopový a geochronologický výskum, ktoré sú oddelene evidované v príslušných oddeleniach sektora. Prehľad spracovaných vzoriek a jednotlivých druhov laboratórnych prác, urobených v laboratóriách ústavu, je sumarizovaný v tab. 1. Do laboratórií GP Sp. N. Ves /Turč. Teplice/, Geoindustria Praha, GP Brno a IGHP Bratislava /Žilina/ bolo v roku 1980 zadané na laboratórne spracovanie celkove 6587 vzoriek, z toho 4880 metalometrických a litogeochemických vzoriek, 683 voriek na chemické analýzy, 820 vzoriek na granulometrické a rtg. analýzy a 181 vzoriek na kompletné analýzy vôd. Celkový finančný objem subdodávok laboratórnych prác dosiahol 2,99 mil. Kčs. Rozčlenenie tejto sumy podľa jednotlivých dodávateľov je uvedené v tab. 2. Plnenie subdodávok laboratórnych prác bolo plynulé, rýchle a kvalitné.

Prehľad laboratórnych prác v roku 1980 Tab. 1

Druh laboratórnej práce	Počet výkonov
malé, veľké a špeciálne výbrusy	4545
malé, veľké a špeciálne nábrusy	613
rezanie hornín /plocha v cm^2/	46159
diferenciálna termická analýza	354
rtg-analýza	559
separácia ílov	232
odstraňovanie organických látok	60
ťažké minerály	559
ľahké minerály	588
mikroskopické vyhodnotenie ťažkých minerálov	47
granulometrické rozbory	49
špecifická váha	52
separácia monominerálnych frakcií	696
kompletná chemická analýza hornín	109 /1313/
humus	178 /389/
výmenné katióny	33 /132/
frakcionácia humusu	70 /490/
extrakty pre C^{14}	8
chemické stanovenie jednotlivých zložiek	76 /76/
kompletná chemická analýza vôd	263 /6049/
odpar vody pre kvalitatívnu spektrálnu analýzu	144
atómová absorbcia	3043 /7006/
semikvantitatívna spektrálna analýza /s rádovým odhadom koncentrácií/	1066
kvantitatívna spektrálna analýza	1040 /3099/

pokračovanie tab.

infračervená spektrometria /identifikácia minerálov/	20	
mikropaleontologická preparácia	903	
palinologická preparácia	722	
vápnitá nonofl6ra /celkový počet preparátov/	719	
pokovovanie	670	
elektrónový riadkovací mikroskop	9014	/15475/
rádiometrické datovanie argónovou metódou	50	
rádiometrické datovanie metódou „fission track"	44	
izotopové analýzy S	274	
izotopové analýzy O	290	
izotopové analýzy C	242	
dekripitačné analýzy	18	
špeciálne chemické analýzy pre potreby izotopového výskumu	119	
extrakcia O, resp. S	290	
stanovenie nekarbonátového C	25	/40/
stanovenie uhlovodíkov	35	
stanovenie mastných kyselín	20	
homogenizácia hornín	2289	
hrubé mletie hornín /pre paleontológiu a sedimentárnu petrografiu/	1566	

Poznámka:V zátvorke je uvedený počet stanovení. V prípade elektrónového mikroskopu je vo výkaze uvedený počet urobených negatívov a v zátvorke počet urobených pozitívov.

Subdodávky laboratórnych prác
podľa jednotlivých dodávateľov za rok 1980 Tab. 2

GP, Spišská Nová Ves	1 780 145.- Kčs
IGHP, Žilina, Bratislava	325 347.- Kčs
Geofyzika, Brno	18 498.- Kčs
SVaK, Banská Bystrica	23 375.- Kčs
Stavebná geológia, Praha	103 090.- Kčs
GP, Ostrava – Hrabová	346 963.- Kčs
MND, Hodonín	71 866.- Kčs
Geoindustria, Praha	260 669.- Kčs
ÚNS, Kutná Hora	60 548.- Kčs
spolu	2 990 441.- Kčs

V. EDIČNÁ A PUBLIKAČNÁ ČINNOSŤ

EDIČNÁ ČINNOSŤ

Geologický ústav Dionýza Štúra v rámci Vedy, vydavateľstva Slovenskej akadémie vied vydáva publikácie v nasledovných sériách:

Geologické práce – Správy
Západné Karpaty – Geológia
Západné Karpaty – Mineralógia, petrografia, geochémia, metalogenéza
Západné Karpaty – Paleontológia
Západné Karpaty – Hydrogeológia a inžinierska geológia
Regionálna geológia Západných Karpát
Konferencie, sympóziá, semináre
Vysvetlivky k mapám
Monografie

V rámci uvedených sérií bolo v roku 1980 vydaných 13 titulov:

Geologické práce – Správy 74
Západné Karpaty – Geológia 6
Západné Karpaty – Mineralógia, petrografia, geochémia, metalogenéza 7
Západné Karpaty – Hydrogeológia a inžinierska geológia 2,3
Konferencie, sympóziá, semináre:
Antimónové rudy Československa /Ed. J. Ilavský/
Materiály XXIII. celoštátnej geologickej konferencie Slovenskej geologickej spoločnosti /Ed. O. Fusán – O. Samuel/
Monografie:
J. Salaj: Microbiostratigraphie du Crétacé et du Paléogène de la Tunisie septentrionale et orientale /Hypostratotypes tunisiens/.
P. Gross – E. Köhler a kol.: Geológia Liptovskej kotliny
Regionálna geológia Západných Karpát 12 – 13
Vysvetlivky ku geologickým mapám:
J. Ilavský – V. Sattran: Metallogenic map of Czechoslovakia 1:500 000. Explanatory Text and Legend.
Ročenka Geologického ústavu D. Štúra za rok 1979.

ČINNOSŤ KARTOGRAFICKÉHO ODDELENIA

S geologickým výskumom a vydávaním geologických publikácií úzko súvisí aj kartografická činnosť, ktorá je v určitom zmysle finalizujúcim článkom nielen pre zostavovanie geologických máp, ale je nedeliteľnou súčasťou pri spracovaní rôznych grafických podkladov pre záverečné správy z výskumných úloh.

Geologický ústav Dionýza Štúra vydáva v spolupráci so Slovenskou kartografiou geologické mapy v týchto sériách:

Regionálne geologické mapy Slovenska v mierke 1:50 000
Regionálne geologické mapy v mierke 1:500 000
Paleogeografické mapy Slovenska
Hydrogeologické a hydrogeochemické mapy ČSSR v mierke 1:200 000

V uplynulom roku vyšli tlačou tieto mapy:

J. Haško – M. Polák: Geologická mapa Kysuckých vrchov a krivánskej časti Malej Fatry v mierke 1:50 000
P. Gross a kol.: Geologická mapa Liptovskej kotliny v mierke 1:50 000
Chronostratigrafická a synoptická tabuľka Západných Karpát

Pre tlač bola kompletne pripravená mapa Strážovských vrchov v mierke 1:50 000

V štádiu prípravy pre tlač boli tieto mapy:

Hydrogeologické a hydrochemické mapy ČSSR v mierke 1:200 000
– List Bratislava /2 mapy/
– List Nitra /2 mapy/
Geologická mapa Slovenského rudohoria – východná časť v mierke 1:50 000
Geologická mapa stredoslovenských neovulkanitov v mierke 1:100 000
Mapa minerálnych vôd ČSSR v mierke 1:500 000
Tektonická mapa ČSSR v mierke 1:500 000
Geologická mapa Myjavskej pahorkatiny v mierke 1:50 000

Okrem toho sa kartografia veľkou mierou podieľala na vyhotovení rôznych druhov grafických príloh pre záverečné správy.

PUBLIKAČNÁ ČINNOSŤ PRACOVNÍKOV ÚSTAVU

1. ABESADZE, M. – CIMAKURIDZE, G. – PLANDEROVÁ, E. 1980: Novyje dadannyje o vozraste metamorfičeskich slancev Dziruľskogo massiva /Gruzia/. Geol. práce, Správy 74 . Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 137 – 143.
2. BAJANÍK, Š. 1980: Position of the early Paleozoic in the Geotectonic history of the West Carpathians. Newsletter, 2, IGCP 5. Edit. F.P. Sassi, University of Padova, 88 – 91.
3. BAJANÍK, Š. 1980: V. terénna konferencia projektu č. 39 IUGS /UNESCO – Ophiolites/ na Cypre v apríli 1979. Mineralia slov., 12,2, Bratislava, 130.
4. BAJANÍK, Š. – REICHWALDER, P. 1979: Outline of the paleotectonic development of the Gemeric and its relation to adjacent tectonic units. In: Czechoslovak geology and global tectonics. Veda, Bratislava, 141 – 154.
BAJANÍK, Š. viď č. 39
5. BAŇACKÝ, V. 1980: New data on Young /Quaternary/ tectonics in east Slowakian lowland. Geol. zborn. – Geologica carpathica, 31, 4. Veda, Bratislava, 603 – 608.

BEGAN, A. viď č. 11, 101
6. BEŇKA, J. 1980: Mineralógia rudných ložísk východne od Hnilca. Západné Karpaty, sér. mineral., petrogr., geochem., metalogen. 7. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 133 – 151.
7. BEŇKA, J. 1980: Niekoľko poznámok k mineralogickým a paragenetickým pomerom na Sb ložiskách Betliar – Čučma. Zborn. Konferencie, sympoziá, semináre – Antimónové rudy Československa . Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 127 – 131.
8. BEZÁK, V. 1980: Priebeh muránskeho zlomu juhozápadne od Tisovca. Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 207 – 208.
9. BEZÁK, V. – KLINEC, A. 1980: The New Interpretation of Tectonic Development of the Nízke Tatry Mts. – West Part. Geol. zborn. Geologica carpathica, 31, 4. Veda, Bratislava, 569 – 575.
10. BORZA, K. – GAŠPARIKOVÁ, V. – MICHALÍK, J. – VAŠÍČEK, Z. 1980: Upper Jurassic-Lower Cretaceous sequence of the Krížná – nappe /Fatric/ in the Strážovce section, Strážovské vrchy Mts. /Western Carpathians/. Geol. zborn. Geologica carpathica, 31, 4. Veda, Bratislava, 541 – 562.
11. BORZA, K. – KÖHLER, E. – BEGAN, A. – SAMUEL, O. 1980: Výskyt belianskej skupiny západne od Bošáce. Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 57 – 63.
12. BIELY, A. – BYSTRICKÝ, J. – MELLO, J. et al. /BEGAN, A. – HANÁČEK, J. – KULLMANOVÁ, A. – SAMUEL, O./ 1980: Exkurzný sprievodca po Malých Karpatoch a slovenskej časti viedenskej panvy. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Materiály XXIII. geologickej konferencie Slovenskej geologickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 31 – 45.
13. BIELY, A. – BYSTRICKÝ, J. – MELLO, J. 1980: Problematika hronika a „gemerika" v Malých Karpatoch a vo viedenskej panve. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Materiály XXIII. geologickej konferencie Slovenskej geologickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 15 – 30.
14. BIELY, A. in E. GROSS, P. – KÖHLER, E. et al. 1980: Geológia Liptovskej kotliny. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 242.
BRESTENSKÁ, E. viď č. 113
15. CVETKOVA-GOLEVA, V. – GEORGIEV, V. – PULEC, M. – PRIECHODSKÁ, Z. 1980: Sostav i razpredelenie ťaželych mineralov v osadkach plaža i akvatorii Burgaskovo zaliva. Vyd. Bulh. akad. nauk. 11, Sofia.
16. DOVINA, V. 1980: Niekoľko hydrogeologických poznatkov z kryštalinika Nízkych Tatier. Mineralia slov., 12, 6. Bratislava, 505 – 506.
ĎURKOVIČ, T. viď č. 57
17. FORGÁČ, J. – PULEC, M. 1980: Štruktúrny vrt FŽB-1, Železná Breznica. Reg. geol. Záp. Karpát, 12 – 13. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 79 – 131.
18. FRANKO, O. 1979: Mapa minerálnych vôd ČSSR 1:500 000. Sborník 7. hydrogeologické konference ČSMG. Geoindustria, Praha, 157 – 169.
19. FRANKO, O. 1980: Geothermal Energy Resources in Slovakia /Condistions,

methods and results of research/. Západné Karpaty, sér. hydrogeol. a inž. geol. 3. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 61 – 120.

20. FRANKO, O. 1980: Rozšírenie zdrojov geotermálnej energie na Slovensku. Zborník z konferencie „Racionalizácia spotreby energie v poľnohospodárstve. ČSVTS, Bratislava, 51 – 58.
21. FRANKO, O. – HANZEL, V. 1980: Hydrogeologické pomery Liptovskej kotliny – in GROSS, P. – KÖHLER, E. et al.: Geológia Liptovskej kotliny. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 126 – 137.
22. FRANKO, O. – KULLMAN, E. a kol. /TAKÁČOVÁ, J. – REBRO, A. – BÍM, M. – MOJŽIŠ, J./ 1980: Exkurzný sprievodca po obyčajných, minerálnych a termálnych vodách západného Slovenska. Zborn. Konferencie, sympoziá, semináre – Materiály XXIII. celoštátnej geologickej konferencie Slovenskej geologickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 217 – 235.
23. FRANKO, O. – PORUBSKÝ, A. – TKÁČIK, P. 1980: Doterajší národohospodársky prínos výskumu a prieskumu minerálnych a termálnych vôd na Slovensku. Geologický průzkum. Ústř. Úst. Geol., Praha, 5 – 7.

FRANKO, O. viď č. 77

24. FUSÁN, O. 1980: Jubileum akademika Michala Maheľa. Mineralia slovaca, 12, 3, Bratislava, 285 – 286.
25. FUSÁN, O. – SAMUEL, O. 1980: XXIII. celoštátna geologická konferencia /historický prehľad/. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Materiály XXIII. geologickej konferencie Slovenskej geologickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 7 – 14.
26. FUSÁN, O. – SAMUEL, O. 1980: Životné jubileum RNDr. Edity Brestenskej Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 11 – 13.
27. GAŠPARIK, J. – PULEC, M. 1980: Štruktúrny vrt JP-1, Jastrabá. Reg. geol. Západné Karpaty, 12 – 13. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 78.
28. GAŠPARIK, J. – REICHWALDER, P. 1980: Akademik Michal Maheľ – šesťdesiatročný. Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 7 – 10.
29. GAŠPARIK, J. – REICHWALDER, P. 1980: Štyridsať rokov Geologického ústavu Dionýza Štúra. Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 17 – 31.
30. GAŠPARIKOVÁ, V. 1980: Doplnenie mikrofauny z pestrých slieňov vo vrte SBM-1 Soblahov. Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 205 – 206.

GAŠPARIKOVÁ, V. viď č. 10

31. GAZDA, S. 1980: Hydrogeochemické pomery Záhorskej nížiny. Západné Karpaty, sér. hydrogeol. a inž. geol., 2. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 127 – 192.
32. GAZDA, S. – HANZEL, V. 1980: Influence of natural factors on chemical properties of ground waters in the West Carpathians Mesozoic. Západné Karpaty, sér. hydrogeol. a inž. geol., 3. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 121 – 141.

GAZDA, S. viď č. 38
33. GRECULA, P. – VARGA, I. – VOZÁR, J. 1980: The Czechoslovak part of Geotraverse "C". Newsletter, 2, IGCP 5, Edit. F.P. Sassi, University of Padova, 67 – 78.
34. GROSS, P. – KÖHLER, E. et al. 1980: Geológia Liptovskej kotliny. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 242.
35. GUBAČ, J. 1980: O geochemickej prospekcii antimónu v dumbierskom pásme Nízkych Tatier. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Antimónové rudy Československa. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 89 – 101.
36. HANÁČEK, J. et al. /JABLONSKÝ, E. – MRÁKAVA, F. – NOVOTNÝ, L. – ROJKOVIČ, I. – VOZÁR, J. – ŽABKA, A. – VAVRO, J./ 1980: Exkurzný sprievodca po niektorých ložiskách nerastných surovín západného Slovenska. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Materiály XXIII. geologickej konferencie Slovenskej geologickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 187 – 204.
37. HANÁČEK, J. – POLÁK, S. – VOZÁR, J. 1980: Niektoré významné suroviny Západného Slovenska. Sprievodca ku geol. exkurzii. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Materiály XXIII. geologickej konferencie Slovenskej geologickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 177 – 204.
38. HANZEL, V. – GAZDA, S. 1980: Geotermálne zdroje Islandu a ich využívanie. Hydrogeologická ročenka 1979. IGHP n.p. Žilina, 125 – 147.
HANZEL, V. viď č. 21, 32.
39. HOLUB, V.M. – TÁSLER, R. – VOZÁR, J. – VOZÁROVÁ, A. – BAJANÍK, Š. 1980: Geologická mapa karbónu a permu ČSSR, 1:1 000 000. Ústř. Úst. geol., Praha.
40. ILAVSKÝ, J. 1979: Problems of metallogenesis from the viewpoint of global tectonics in the Czechoslovak part of the alpine geosincline. Czechoslovak geology and global tectonics. Veda, Bratislava, 199 – 214.
41. ILAVSKÝ, J. 1980: Ložiská scheelit-zlatonosnej formácie pri Jasení /Nízke Tatry/. Hornícka Příbram. Zpravodaj Příbram, 165 – 178.
42. ILAVSKÝ, J. 1980: Paleozoic Copper deposits in the West Carpathians, Czechoslovakia. European Copper deposits, Belgrade, 237 – 243.
43. ILAVSKÝ, J. 1980: Regularities of spatial distribution of antimony ore mineralization in West Carpathians. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Antimónové rudy Československa. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 31 – 46.
44. ILAVSKÝ, J. 1980: Permische Metallogenese der Westkarpathen. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Perm Západných Karpát. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 113 – 136.
45. ILAVSKÝ, J. – KANTOR, J. – KOUKOUZAS, C. 1980: Stratiform barites in the devonian of the Nízke Tatry Mts. West Carpathians. Czechoslovakia. Geol. zborn. Geologica Carpathica, 31. Veda, Bratislava, 1 – 2, 75 – 90.
46. ILAVSKÝ, J. – MALJKOVIČ, J. 1980: Úvod /Zborn ref. zo seminára o antimón. rudách/. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Antimónové rudy Československa. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 7–9.

47. ILAVSKÝ, J. – SATTRAN, V. 1980: Explanations to Metallogenic map of Czechoslovakia 1:500 000. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 144.
48. ILAVSKÝ, J. – SATTRAN, V. 1980: Metalogenetická mapa Československa 1:500 000. Ústř. Úst. Geol., Praha, 1 – 48.
49. ILAVSKÝ, J. – SLAVKAY, M. 1980: Súčasná metalogenetická terminológia. Mineralia slov., 12, 2, Bratislava, 131 – 148.
IVANIČKA, J. viď č. 102.
50. JENDREJÁKOVÁ, O. – KOCHANOVÁ, M. – PAPŠOVÁ, J. – MICHALÍK, J. 1980: Biostratigrafické a litostratigrafické výskumy v strednotriasovom karbonátovom súvrství chočského príkrovu Horehronia. Mineralia slov.,12, 5, Bratislava, 468.
51. KANTOR, J. 1980: Sulphur isotopes from several antimony deposits of Western Carpathians.Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Antimónové rudy Československa. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 53 – 57.
52. KANTOR, J. 1980: To the Problem of the Metamorphism Age of Amphibolites in the Rakovec Group of the Gemeric from Klátov – Košická Belá. Geol. zborn., Geologica carpathica, 31, 4. Veda, Bratislava, 451 – 456.
KANTOR, J. viď č. 45
53. KAROLUS, K. – KAROLUSOVÁ, E. 1980: Geologická stavba neovulkanitov a morfologický plán ich podložia v pohorí Pohronský Inovec. Geofyzikálny výskum neovulkanitov Západných Karpát. Zborn. referátov z odborného seminára 7. – 9. októbra 1980 vo Zvolene, Bratislava, 33 – 36.
KAROLUSOVÁ, E. viď č. 53
54. KLINEC, A. 1980: Contiguous Zone of Gemerides and Veporides Emlightened by Well Near Rochovce. Geol. zborn. Geologica carpathica, 31, 4. Veda, Bratislava, 537 – 540.
55. KLINEC, A. – MACEK, J. – DAVIDOVÁ, Š. – KAMENICKÝ, L. 1980: Rochovský granit v styčnej zóne gemeríd s veporidmi. Geol. práce, Správy 74 . Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 103 – 112.
KOCHANOVÁ, M. viď č. 50
KONEČNÝ, V. viď č. 112
56. KORÁB, T. 1980: Dipl. Ing. Róbert Marschalko 50-jährig. Geol. zborn., Geologica carpathica, 31, 1 – 2. Veda, Bratislava, 231 – 232.
57. KORÁB, T. – ĎURKOVIČ, T. 1980: K otázke podložia dukelskej jednotky /flyš východného Slovenska/. Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 65 – 78.
58. KULLMAN, E. 1980: Hydrogeológia kvartéru a najvyšších častí neogénu Záhorskej nížiny. Západné Karpaty, sér. hydrogeol. a inž. geol., 2. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 7 – 125.
59. KULLMAN, E. 1980: L evaluation du régime des eaux souterraines dans les roches carbonatiques du Mésozoique des Carpates Occidentales par les courbes de tarissement des sources. Západné Karpaty, sér. hydrogeol. a inž. geol. 3. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 7 – 60.
KULLMAN, E. viď č. 22, 77
60. KULLMANOVÁ, A. – VOZÁR, J. 1980: Hyaloklastitové lávy v spodnom albe krížňanského príkrovu na strednom Považí. Mineralia slov., 12, 1. Bratislava, 53 – 62.

61. KUPČO, G. in GROSS, P. – KÖHLER, E. et al. 1980: Geológia Liptovskej kotliny. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 242.
KYSELA, J. viď č. 72
62. LEHOTAYOVÁ, R. in FORGÁČ, J. – PULEC, M. et al. 1980: Štruktúrny vrt FŽB-1 Železná Breznica. Reg. geol. Západných Karpát 12 – 13. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 79 – 134.
63. LEHOTSKÝ, I. 1980: Československá geológia v Tunisku. Geol. průzkum, 22, 4. Ústř. Úst. Geol., Praha, 125.
64. LEŠKO, B. – VARGA, J. 1980: Alpské prvky v stavbe Západných Karpát a ich význam. Mineralia slov., 12, 2, Bratislava, 97 – 130.
65. LEŠKO, B. – BERÁNEK, B. – VARGA, J. 1980: Deep structures in Western Carpathians and their position within the Alpine system. 26e Congrès Géolog. Intern. Vol. I. Sect. 1 – 5, Paris, 358.
LEXA, J. viď č. 84
LUKÁČIK, E. viď č. 98
66. MAHEĽ, M. 1979: Development and structure of the Czechoslovak Carpathians in the light of principles of global tectonics. In: Czechoslovak geology and global Tektonics. Veda, Bratislava, 9 – 26.
67. MAHEĽ, M. 1980: Heterogenity of Crust and Further Fundamental Factors of Particularity of Development and Structure of the West Carpathians. Geol. zborn., Geologica carpathica, 31, 4. Veda, Bratislava, 397–406.
68. MAHEĽ, M. 1980: Sú granitoidné masívy Malých Karpát príkrovmi? Mineralia slov., 12, 2, Bratislava, 185 – 187.
69. MAHEĽ, M. 1980: Pribradlové pásmo, charakteristika a význam. Mineralia slov., 12, 3, Bratislava, 193 – 207.
70. MAHEĽ, M. 1980: Strážovské vrchy – všeobecná charakteristika stavby. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Materiály XXIII. geologickej konferencie Slovenskej geologickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 49 – 66.
71. MARKOVÁ, M. 1980: Chabazit v solfatárovej formácii stredoslovenských vulkanitov. Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 165 – 172.
72. MARSCHALKO, R. – KYSELA, J. 1980: Geológia a sedimentológia bradlového pásma a manínskej jednotky medzi Žilinou a Považskou Bystricou. Západné Karpaty, sér. geológia, 6. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 7–79.
73. MARSCHALKO, R. – MIŠÍK, M. – SAMUEL, O. 1980: Postavenie bradlového pásma vo vývoji Západných Karpát. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Materiály XXIII. geologickej konferencie Slovenskej geologickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 97 – 111.
74. MARSCHALKO, R. – MIŠÍK, M. – SAMUEL, O. – KYSELA, K. 1980: Sprievodca po bradlovom pásme stredného Považia. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Materiály XXIII. geologickej konferencie Slovenskej geogickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 113 – 137.
75. MARSCHALKO, R. – SAMUEL, O. 1980: Orlovský pieskovec – významná litostratigrafická jednotka cenomanu klapskej jednotky /pieninské bradlové

pásmo na Považí/. Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 85 – 94.
76. MARTIN, D. L. – MEMM, L. – NAIRN, A. E. M. – SALAJ, J. – SCHMITT, T. J. 1980: Cretaceous magnetic stratigraphy /Summary of Progress/. Notes Service Géologique de Tunisie, 43, Tunis, 55 – 61.
77. MELIORIS, L. – FRANKO, O. – KULLMAN, E. – POSPIŠIL, P. 1980: Hydrogeologické a hydrogeotermálne problémy západného Slovenska. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Materiály XXIII. celoštátnej geologickej konferencie Slovenskej geologickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 207 – 216.
MELLO, J. viď č. 12, 13
78. MENČÍK, E. – STRÁNIK, Z. – SALAJ, J. 1980: Carte géologique de la Tunisie /1/50 000/, Feuille N° 42, Dj. Fkirene, Notice explicative, Tunis, 1 – 53.
79. MICHALÍK, J. et al. /BORZA, K. – KAHAN, S. – PUTIŠ, M. – RAKÚS, M. 1980: Sprievodca po Strážovských vrchoch a priľahlej časti bradlového pásma. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Materiály XXIII. geologickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 67 – 111.
80. MUŠKA, P. – VOZÁR, J. 1980: Different degrees of paleodeclination in the lower part of the Hronic unit in the Ipoltica valley /Nízke Tatry Mts. northern slope/. Mineralia slov., 12, 5 Bratislava, 409 – 420.
81. NEMČOK, J. 1980: Geológia Bardejovských kúpeľov. Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 79 – 84.
82. NEMČOK, J. 1980: Non-traditional view of East-Slovakian Klippen Belt. Geol. zborn. Geologica carpathica, 31, 4. Veda, Bratislava, 563 – 568.
83. NEMČOK, J. – RUDINEC, R. 1980: Termálne vody pod centrálnokarpatským paleogénom severne od Braniska. Geol. průzkum, 22, 10. Ústř. Úst. Geol. Praha, 292 – 295.
84. PANÁČEK, A. – POSPÍŠIL, L. – LEXA, J. 1980: Geofyzikálna interpretácia intruzívneho komplexu v oblasti Kremnice. Mineralia slov. 12, 1, Bratislava, 27 – 42.
85. PAPŠOVÁ, J. in GROSS, P. – KÖHLER, E. et al. 1980: Geológia Liptovskej kotliny. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 242.
PAPŠOVÁ, J. viď č. 50
86. PECHO, J. 1980: Štruktúrno-geologické pomery antimónových ložísk v Spišsko-gemerskom rudohorí. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Antimónové rudy Československa. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 103 – 114.
87. PLANDEROVÁ, E. 1980: Monosaccate pollen of genera Potonieisporites Bharadw. from the Autunian /Oslavany near Brno/. Západné Karpaty, sér. paleontológia, 5. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 75 – 93.
88. PLANDEROVÁ, E. 1980: Nové poznatky o veku „rožňavsko-železníckej" skupiny. Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 113 – 128.
89. PLANDEROVÁ, E. 1980: Polynomorphus from Lunz Beds and from Black Clay-

ey Schales in Basement of Wienna Basin /Borehole LNV-7/. Geol. zborn. Geologica carpathica. 31. 3. Veda, Bratislava, 267 – 294.
90. PLANDEROVÁ, E. in FORGÁČ, J. – PULEC, M. et al. 1980: Štruktúrny vrt FŽB-1 Železná Breznica. Reg. geol. Západných Karpát 12 – 13. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 79 – 134.
91. PLANDEROVÁ, E. in GAŠPARIK, J. – PULEC, M. et al. 1980: Štruktúrny vrt JP-1 Jastrabá. Reg. geol. Západné Karpaty 12 – 13. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 78.
92. PLANDEROVÁ, E. – VOZÁROVÁ, A. 1980: New data on the late Paleozoic in the West Carpathians. Newsletter, 2, IGCP 5, Edit. F.P. Sassi, University of Padova, 82 – 84.
PLANDEROVÁ, E. viď č. 1
93. POLÁK, M. in FORGÁČ, M. – PULEC, M. et al. 1980: Štruktúrny vrt FŽB-1 Železná Breznica. Reg. geol. Západné Karpaty 12 – 13. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 79 – 134.
94. PRIECHODSKÁ, Z. in FORGÁČ, J. – PULEC, M. et al. 1980: Štruktúrny vrt FŽB-1 Železná Breznica. Reg. geol. Západných Karpát 12 – 13. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 79 – 134.
95. PRIECHODSKÁ, Z. in GROSS, P. – KÖHLER, E. et al. 1980: Geológia Liptovskej kotliny. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1–242.
PRISTAŠ, J. viď č. 113, 114
96. PULEC, M. 1980: Metodika a výsledky šlichovacích prác. Mineralia slov., 12, 5, Bratislava, 407 – 408.
97. PULEC, M. 1980: Volframit v Nízkych Tatrách. Mineralia slov., 12, 5, Bratislava, 479 – 480.
98. PULEC, M. – LUKÁČIK, E. 1980: Výskyt scheelitu a zlata v Sopotnickej doline /Nízke Tatry/. Mineralia slov., 12, 6, Bratislava, 532.
PULEC, M. viď č. 15, 17, 27
RAKÚS, M. viď č. 79
REICHWALDER, P. viď č. 4, 28, 29
99. REPČOK, I. 1980: Nové údaje o veku hornín Štiavnických vrchov získané metódou stôp po delení uránu. Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 185 – 187.
100. SALAJ, J. 1980: Microbiostratigraphie du Crétacé et du Paléogène de la Tunisie septentrionale et orientale /hypostratotypes tunisiens/. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 238.
SALAJ, J. viď č. 76, 78, 101
101. SAMUEL, O. – SALAJ, J. – BEGAN, A. 1980: Litostratigrafická charakteristika vrchnokriedových a paleogénnych sedimentov Myjavskej pahorkatiny. Západné Karpaty, sér. geológia, 6. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 81 – 111.
SAMUEL, O. viď č. 11, 25, 26, 73, 74, 75
102. SNOPKO, L. – IVANIČKA, J. 1980: Tektonické profily centrálnou časťou Spišsko-gemerského rudohoria. Geol. práce, Správy 74. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 129 – 136.
103. SNOPKOVÁ, P. 1980: Paleogene Sporomorphs from Carpathians. Západné Karpaty, sér. paleontologia, 5. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 7 – 74.

104. SNOPKOVÁ, P. in GROSS, P. – KÖHLER, E. et al. 1980: Geológia Liptovskej kotliny. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 242.
105. ŠKVARKA, L. in FORGÁČ, J. – PULEC, M. et al. 1980: Štruktúrny vrt FŽB-1 Železná Breznica. Reg. geol. Západných Karpát 12 – 13. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 79 – 134.
106. ŠKVARKA, L. in GAŠPARIK, J. – PULEC, M. et al. 1980: Štruktúrny vrt JP-1 Jastrabá. Reg. geol. Západných Karpát 12 – 13. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 78.
107. VACLAV, J. 1980: Výsledky geochemickej prospekcie z oblasti Betliar – Čučma. Západné Karpaty, sér. mineral., petrogr., geochémia, metalogén. 7. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 153 – 178.
108. VÁCLAV, J. 1980: K otázke vnútrožilnej metasomatózy hydrotermálnych žíl v centrálnej časti Spišsko-gemerského rudohoria. Mineralia slov., 12, 2, Bratislava, 177 – 184.
109. VACLAV, J. 1980: Výsledky geochemickej prospekcie na Sb z oblasti Betliara. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Antimónové rudy Československa. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 133 – 140.
110. VASS, D. 1979: Genesis of inner-molasse basins in West Carpathians in light of leading function of mantle in earth´s crust development. Czechoslovak geology and global tectonics .Veda, Bratislava, 183 – 197.
111. VASS, D. 1979: Principles of subdivision and principal types of the West Carpathian molasse basins and depressions. Zentral inst. Physik Erde, 58, Potsdam, 155 – 175.
112. VASS, D. – KONEČNÝ, V. – ŠEFARA, J. 1979: Geologická stavba Ipeľskej kotliny a Krupinskej planiny. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 277.
113. VASS, D. – VAŠKOVSKÝ, I. et al. /BRESTENSKÁ, E. – PRISTAŠ, J. – VAŠKOVSKÁ, E./ 1980: Sprievodca po niektorých lokalitách neogénu a kvartéru Podunajskej panvy. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Materiály XXIII. geologickej konferencie Slovenskej geologickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 153 – 174.
114. VASS, D. – VAŠKOVSKÝ, I. – VAŠKOVSKÁ, E. – PRISTAŠ, J. 1980: Niektoré črty geologického vývoja Podunajskej panvy. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Materiály XXIII. celoštátnej geologickej konferencie Slovenskej geologickej spoločnosti. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 141 – 174.
VAŠKOVSKÁ, E. viď č. 113, 114
115. VAŠKOVSKÝ, I. in GROSS, P. – KÖHLER, E. et al. 1980: Geológia Liptovskej kotliny. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 242.
VAŠKOVSKÝ, I. viď č. 113
116. VOZÁR, J. 1980: A study on Permian volcanics of the West Carpathians. Newsletter, 2, IGCP 5, Edit. F.P. Sassi, University od Padova, 79 – 81.
117. VOZÁR, J. in GAŠPARIK, J. – PULEC, M. et al. 1980: Štruktúrny vrt JP-1 Jastrabá. Reg. geol. Západných Karpát 12 – 13. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 1 – 78.
VOZÁR, J. viď č. 33, 36, 37, 39, 60, 80, 119
118. VOZÁROVÁ, A. 1980: Hercynian molasses of the West Carpathians. Veröff. Zentralinst. Physik der Erde, 58, Potsdam, 197 – 208.

119. VOZÁROVÁ, A. – VOZÁR, J. 1980: Late Paleozoic of West Carpathians. Zborn. Konferencie, sympóziá, semináre – Permian of West Carpathians. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 11 – 23.
VOZÁROVÁ, A. viď č. 39, 92
120. ZAKOVIČ, M. 1979: Minerálne vody z oblasti Zvolena. Sborník 7. hydrogeologické konference ČSMG. Geoindustria, Praha, 137 – 145.
121. ZAKOVIČ, M. 1980: La caractéristique de la perméabilité des sédiments Paléogène de la Slovaqui. Západné Karpaty, sér. hydrogeol. a inž. geol. 3. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 143 – 173.
122. ZAKOVIČ, M. 1980: Podzemné vody paleogénu Levočských vrchov. Západné Karpaty, sér. hydrogeol. a inž. geol., 2. Geol. Úst. D. Štúra, Bratislava, 231 – 272.
123. ZAKOVIČ, M. 1980: Termálna voda pod Osobitou. Vysoké Tatry 1. TANAP, Tatranská Lomnica.

VI. MEDZINÁRODNÁ VEDECKOTECHNICKÁ SPOLUPRÁCA

SÚHRNNÉ ZHODNOTENIE

Geologický ústav Dionýza Štúra sa v roku 1980 v medzinárodnej vedeckotechnickej spolupráci zameriaval na plnenie úloh vyplývajúcich z:

- dvojstranných dohôd o vedeckotechnickej spolupráci uzatváraných prostredníctvom SGÚ, ČGÚ a MVT-SSR.
- mnohostranných dohôd o spolupráci v rámci krajín RVHP
- členstva o medzinárodných geologických organizáciách, asociáciách, komisiách a korelačných programoch /IUGC, KBGA, AIH, INQUA, IGCP/
- účasti na medzinárodných kongresoch, sympóziách, kolokviách a pod.
- vedeckotechnickej pomoci rozvojovým krajinám /expertízna činnosť prostredníctvom PZO/

V medzinárodnej vedeckotechnickej spolupráci sme úzko nadväzovali na jednotlivé výskumné úlohy RVT, pri riešení ktorých boli využívané získané poznatky a skúsenosti.

MNOHOSTRANNÁ VEDECKOTECHNICKÁ SPOLUPRÁCA

V rámci mnohostrannej spolupráce sa Geologický ústav D. Štúra podieľal na riešení úloh vyplývajúcich pre ústav z plánu Stálej komisie pre geológiu RVHP a účasti pracovníkov ústavu v pracovných skupinách mnohostrannej spolupráce Akadémií vied socialistických krajín.

Úlohy RVHP

Bulharsko

Na porade špecialistov krajín RVHP na téme 10.4. „Metalogenetická mapa karpatsko-balkánskych oblastí" a na téme 10.2. „Mapa magmatických formácií karpatsko-balkánskych oblastí", zvolanej bulharskou stranou, boli prekonzultované pripomienky zúčastnených krajín k pripravovaným mapám – Mapa magmatických formácií karpatsko-balkánskych oblastí /KBO/ v mierke 1:1 000 000 a Metalogenetická mapa KBO v mierke 1:1 000 000. Všetky pripomienky zástupcov zúčastnených krajín boli zhrnuté v spoločnom protokole a budú zohľadnené v mapách pred ich zadaním do tlače. Mapy a texty vysvetliviek budú vytlačené v roku 1981.

22. – 27. 6. 1980 – RNDr. Ján Ilavský, DrSc.

Mnohostranná spolupráca akadémií vied socialistických krajín – Problémová komisia IX – „Geosynklinálny proces a vznik zemskej kôry"

Viacerí pracovníci Geologického ústavu D. Štúra sa aktívne podieľali na činnosti jednotlivých pracovných skupín PK IX a to buď ako riadni, alebo prizvaní členovia. Problematika riešenia v rámci pracovných skupín, podľa vzájomne odsúhlaseného a schváleného problémovo-tematického pracovného plánu pre obdobie rokov 1976 – 1980, veľmi úzko nadväzovala na tematiku hlavnej úlohy štátneho plánu základného výskumu II 4 – 5, a teda aj témy ústavnej úlohy č. 840, ale tiež na niektoré dôležité problémy štátnych výskumných úloh RVT.

Skúsenosti z riešenia tém tejto mnohostrannej spolupráce ukázali, že je jednou z najprogresívnejších foriem vedeckotechnickej spolupráce v oblasti geológie. Je zameraná na riešenie najaktuálnejších geologických problémov nielen vedeckého, ale aj praktického významu /vzťah tvorby nerastných surovín k procesom sedimentácie, magmatizmu a tektogenézy – objasňovanie časových, priestorových a genetických zákonitostí spojených s tvorbou ložísk nerastných surovín/. Získané skúsenosti a poznatky zo spoločných terénnych prác a pracovných diskusií s popredných špecialistami socialistických krajín významne prispeli k riešeniu viacerých problémov výskumných úloh RVT /analýza vývoja alpínskych a hercýnskych molás Západných Karpát, vzťah terciérneho vulkanizmu a molasovej sedimentácie v neovulkanických oblastiach SSR, vzťah terciérneho vulkanizmu k metalogenéze, analýza alpínskej tektogenézy a stavby v oblasti vnútorných Karpát, zostavenie tektonickej mapy Západných Karpát, analýza blokovej stavby Karpát a pod./.

V roku 1980 sa pracovníci ústavu zúčastnili na zasadaniach a terénnych prácach nasledujúcich pracovných skupín:

Rumunsko

Pracovná skupina 3.3. „Tektonický režim molasových epoch"
Na zasadaní pracovnej skupiny k téme 3.3. boli riešené pracovné otázky súvisiace s pripravovaným I. dielom spoločného zborníka, v ktorom budú publikované litotektonické profily vybraných oblastí alpínskych a variských molás. Pokračovalo sa na vypracovávaní legendy k tektogenetickým mapám molás a tiež na redakčných prácach "Slovníka molasových termínov". Počas terénnej exkurzie sa účastníci oboznámili s problematikou alpínskej molasovej etapy vo Východných Karpatoch. Podrobne bol v teréne demonštrovaný problém delenia molás na pretektogenetické a posttektogenetické molasy.
15. – 30. 5. 1980 – RNDr. Anna Vozárová, CSc.

Pracovná skupina 3. 4. „ Magmatizmus molasových epoch a jeho vzťah k endogénnej mineralizácii".
Zasadanie sa uskutočnilo v Deve. Cyklus prednášok bol zameraný na problematiku stavby a vývoja variských molás spätých s magmatizmom a neogénnych molás a vulkanizmu s prejavmi rudnej mineralizácie na území Rumunska. Bola urobená legenda a podklady pre 8 litologických profilov, z ktorých 4 reprezentujú variskú

etapu a 4 alpínsku etapu. Terénna exkurzia bola zameraná na štúdium neogénneho a permského vulkanizmu, štúdium kolekcie hornín a minerálov v oblasti hôr Apuseni, ďalej exkurzia viedla cez transylvánsky bazén – Cluj-Mures-Gheorheni, pohorie Hargita s neogénnym vulkanizmom. V okolí Baia Mare bola spojená s prehliadkou rudných rajónov a návštevou ložiska Herdja.
22.9. – 7.10. 1980 – RNDr. Jozef Vozár, CSc.
23.9. – 3.10. 1980 – RNDr. Vlastimil Konečný, CSc.

S o v i e t s k y z v ä z

Pracovná skupina 4.1. „Charakteristika zón intenzívneho vrásnenia a ich úloha pri stavbe vrásových pásiem"
Zasadanie pracovných skupín 4.1. a 4.2. spojené s exkurziou v Ťan-šane bolo zamerané na výskum stavby paleozoického pohoria s hojnými bázikami a ultrabázikami. Zasadanie a najmä exkurzia boli na vysokej odbornej úrovni a umožnili rozšíriť znalosti o stavbe ofiolitových zón, čo iste prispeje k vypracovaniu kritérií pri klasifikácii geotektonických pásiem v rámci vypracovávania syntézy stavby Západných Karpát. Získané poznatky budú využité najmä pri výskume: bradlového pásma na odlíšenie fenoménov štruktúrnych a sedimentráno-tektonických, vo vybraných oblastiach tatridného kryštalinika pri riešení otázky rozsahu jeho alochtonity, vo veporidách, najmä v ich južných zónach pri objasňovaní rozsahu a významu koreňových zón príkrovov.
22. 9. – 9.10. 1980 – akademik Michal Maheľ

DVOJSTRANNÁ VEDECKOTECHNICKÁ SPOLUPRÁCA

Bola zameraná na riešenie vedeckotechnických problémov geologického významu spoločných so susediacimi štátmi, na zavádzanie nových výskumných metodík, vzájomné odovzdávanie najnovších vedeckých výsledkov a skúseností. Spolupráca bola orientovaná najmä na štáty, ktorých geologická problematika úzko súvisí s geológiou alpsko-karpatskej sústavy /MĽR, RSR, BĽR, Gruzínska SSR, SFRJ a Rakúsko/. Spolupracovali sme na témach schválených zúčastnenými krajinami v rámci dvojstranných dohôd o spolupráci uzatváraných SGÚ, ČGÚ a MVT-SSR.

B u l h a r s k o

Téma: Štúdium neoidného magmatizmu a vulkanizmu a jeho vzťah k zrudneniu

Hlavným cieľom bolo oboznámiť sa s geologickou stavbou a ložiskovými pomermi dvoch najväčších medeno-porfýrových ložísk Centrálneho Strednogoria za účelom využitia poznatkov pri riešení medeno-porfýrového zrudnenia v pohorí Javorie. Získali sme skúsenosti v metodike výskumu a prieskumu Cu-porfýrových rúd, najmä v použití metód geochémie a povrchovej geofyziky, bol urobený výskum Panagurištského rudného rajónu, ktorý geologicky patrí k centrálnej časti strednogorskej štruktúrno-metalogenetickej zóny. Táto zóna je súčasťou globálneho

Tethys-Euroázijského vrchnokriedového až terciérneho metalogenetického pásma ktoré v subekvatoriálnom smere prechádza celým územím Bulharska v dĺžke cca 500 km. Najväčšie ložiskové štruktúry, ložiská masívnych sulfidov a medeno-porfýrové ložiská Bulharska sú skoncentrované do oblasti Panagurište, kde bulharskí odborníci rozlišujú dva podtypy medeno-porfýrových ložísk:

a/ medeno-molybdénové porfýrové ložiská spojené s hypoabysálnymi intrúziami kremeň-monzodioritového zloženia,

b/ medeno-porfýrové ložiská uložené vo vulkanických horninách a geneticky spojené so subvulkanickými granodioritovými porfýrmi a kremenno-dioritovými porfýrmi.

Najtypickejším reprezentantom prvého podtypu je ložisko Medet a druhého podtypu ložisko Assarel, ktoré boli hlavným študijným objektom.

29. 9. – 4. 10. 1980 – Ing. Jaroslav Štohl, CSc.
– RNDr. Karol, Karolus, CSc.

Téma: Minerálne a termálne vody v kryštalických útvaroch

Študijná cesta bola zameraná na prehliadku a štúdium štruktúrnych geotermálnych vrtov v Rodopskom masíve. Terénna exkurzia bola najmä v oblasti lokalít Velingradu a Asenovgradu, kde bola konzultovaná geologická stavba Čepinskej panvy so zameraním na výskyt minerálnych a termálnych vôd, ktoré sú v spomínanej oblasti viazané na kryštalinické horniny tektonickej štruktúry tzv. západorodopské ho antiklinória. V celej oblasti sa vyskytuje okolo 70 prameňov s termálnou vodou s rôznou výdatnosťou, teplotou a chemizmom. Všetky vody sú dusíkaté, nátriové, fluórové akratotermy s premenlivým obsahom aniónov a mineralizáciou.

29.9. – 4.10. 1980 – Anton Remšík

Téma: Volfrámové zrudnenie – metodika prieskumu, vyhodnocovanie a úprava

Hlavnou náplňou zahraničnej cesty bolo oboznámiť sa s geologicko-ložiskovou problematikou, ako aj metodikou vyhľadávania a prieskumu scheelitového ložiska Grinčarica s možnosťou aplikácie získaných poznatkov pri geologicko-výskumných prácach v Jasení–Kyslá v Nízkych Tatrách. Z porovnania oboch ložísk vyplýva, že sú rôzneho charakteru. Ložisko Grinčarica predstavuje žilnú štruktúru, pričom zrudnenie ostro končí v podloží i nadloží, zatiaľ na ložisku Jasenie je scheelitové zrudnenie viacerých typov, viazané na hydrotermálne kremenné žily, jemné prežilky a impregnácie v amfibolitoch. Rozdiel je tiež v úložných pomeroch a v mineralizácii. Ložisko Grinčarica je bohatšie na minerály čo do množstva a neobsahuje Au. Naproti tomu zrudnenie v Jasení má pomerne jednoduchú mineralizáciu. Okrem scheelitu obsahuje pyrit, arzenopyrit, volframit a rýdze zlato. Metodika výskumu a prieskumu je v podstate na oboch ložiskách rovnaká.

29.9. – 4.10. 1980 – RNDr. Jozef Pecho, CSc.
RNDr. Miroslav Pulec, CSc.

M a ď a r s k o

Téma: Litologický, stratigrafický, vulkanologický, geologicko-štruktúrny a paleogeografický výskum paleozoických a mezozoických hornín vnútorných zón Západných

Karpát a predterciérneho fundamentu s cieľom spoločného zostavenia tektonickej mapy pohraničných oblastí

Výskum bol zameraný predovšetkým na bádensko-sarmatský spóropeľový materiál. Sarmatské sedimenty v Maďarsku obsahujú teplomilnejšiu mikroflóru ako u nás. Korelovaný bol vrchný perm v Mecseku s vývojom vrchného permu v chočskom príkrove. Výskum bol orientovaný aj na vyhodnocovanie mikrofácií za účelom zistenia matečných hornín pre naftu a zemný plyn. Získané výsledky sú veľmi zaujímavé, a preto by bolo účelné aj u nás popri biostratigrafickom vyhodnotení skúmať mikrofácie /aspoň u naftových vrtov/. Na základe materiálu z permu Západných Karpát boli prediskutované možnosti ďalšieho členenia vrchného permu na zóny na základe druhov rodu Lueckisporites, ktorých najmladšie vývojové formy prechádzajú do spodného triasu.
24.11. – 28.11. 1980 – RNDr. Eva Planderová, CSc.

Korelačný výskum amonitov liasu a dogeru Západných Karpát a Maďarského stredohoria, taxonómia niektorých skupín liasových amonitov, ako aj problémy korelácie medzi tetýdnymi a európskymi faunami boli účelom cesty prvého z účastníkov. Získané poznatky z týchto oblastí pomohli určiť značný počet amonitového materiálu zo Západných Karpát a z Tuniska.

Konzultácie a korelačné štúdium RNDr. M. Kochanovej boli zamerané na biostratigrafický výskum vrchnotriasových bivalvií z čeľade Megalodontidae z lokality Tata-Kalvária domb., výskum vrchnotriasovej fauny viacerých typových maďarských lokalít a biostratigrafický výskum profilov stredného triasu z Balatonskej oblasti a vrchnotriasových – norických druhov.

Účelom študijnej cesty RNDr. N. Ončákovej bolo oboznámiť sa s organizáciou usporiadania vedecko-dokumentačného materiálu, systémom ich usporiadania a evidencie, so spôsobom práce pri vydávaní študijno-vedeckého materiálu pomocou kartosystému, ktorý umožňuje rýchlu pracovnú operatívnosť. Získané poznatky budú využité pri zriaďovaní vedecko-dokumentačného materiálu v GÚDS.
8. 12. – 12.12. 1980 – RNDr. Miloš Rakús, CSc.
RNDr. Mária Kochanová, CSc.
RNDr. Nella Ončáková

Téma: Litofaciálna korelácia bádenského vulkanizmu pohorí Börzsöny – Javorie a južnej periférie neovulkanitov

Cieľom študijnej cesty a spoločného československo-maďarského seminára bolo oboznámenie sa s neovulkanickou stavbou pohoria Börzsöny a Dunazug z hľadiska posledných poznatkov geologického výskumu. Naša pozornosť bola zameraná na litologické a genetické problémy jednotlivých vulkanických telies, ich význam z hľadiska prognóz nerastných surovín a niektoré metodické laboratórne a terénne postupy.

Spoločná exkurzia sa uskutočnila do typických lokalít Börzsöny, Dunazug a Javorie, kde boli skúmané najmä otázky zrudnenia, petrografie a niektoré metodické otázky geologického výskumu a boli prediskutované problémy identifikácie intruzívnych telies. Spoločný seminár bol veľmi účelný a obe strany dospe-

li k názoru, že moderný geologický výskum je potrebné robiť komplexne so širokým spektrom výskumných metód, ako sú geofyzika, petrografia, výskum nerastných surovín a podobne.

12. 5. – 15. 5. 1980 – RNDr. Ladislav Dublan
RNDr. Karol Karolus, CSc.
RNDr. Eva Karolusová, CSc.
RNDr. Jaroslav Lexa, CSc.
RNDr. Anna Mihaliková
Viera Hojstričová

P o ľ s k o

Téma: Hydrogeologický výskum v poľských a slovenských Karpatoch

Účastníci tejto študijnej cesty sa oboznámili so súčasnými hydrogeologickými problémami a najnovšími poznatkami o poľskej časti Karpát, problematikou zostavovania štátnej edície základných hydrogeologických máp územia PĽR v mierke 1:200 tisíc a s hydrogeologickou rajonizáciou poľskej časti flyšových Karpát. Prekonzultovali otázky použitia výsledkov vodných tlakových skúšok pre regionálne hodnotenie zvodnenia paleogénu. Osobitnú pozornosť venovali konzultáciám o hydrogeologických pomeroch hraničných území, najmä kryštalinika, mezozoika a kvartéru Tatier, podhalského a vnútrokarpatského paleogénu Skorušinských vrchov a Oravskej vrchoviny, bradlového pásma, neogénu a kvartéru Oravsko-novotargskej kotliny, skúmali metodiku odberu vzoriek podzemných vôd na komplexný fyzikálnochemický rozbor a terénne stanovenia, resp. fixáciu prchavých komponentov.

Poznatky o minerálnych vodách z oblasti Sól bude možné využiť pre návrh výskumných a prieskumných prác pre vyhľadávanie jódových vôd v oblasti Kysúc. Dohodli, že doterajšie poznatky z hydrogeologického výskumu Tatier a priľahlého centrálnokarpatského paleogénu budú spracované v roku 1981 do spoločnej monografie. V októbri 1981 sa uskutoční spoločný pracovný seminár na danú tému.

30. 9. – 4.10. 1980 – RNDr. Vladimír Hanzel, CSc.
3.11. – 8.11. 1980 – RNDr. Vladimír Dovina
28.11. – RNDr. Vladimír Dovina, RNDr. Stanislav Rapant

Téma: Vzťah magurskej a dukelskej jednotky vo svetle hlbokých vrtov a tektonického výskumu

Služobná cesta bola zameraná na výskum vrtných jadier a prekonzultovanie dosiahnutých výsledkov na vrte Banská IG-1, ktorý je situovaný j. od bradlového pásma vo vnútrokarpatskom paleogéne, a na vrte Niedwiedz IG-1, ktorý sa nachádza v predmagurskej jednotke tektonického okna Mszana. Boli skúmané vrchnoeocénne súvrstvia predmagurskej jednotky, vrchnokriedové flyšové súvrstvia s pestrými ílovcami magurskej jednotky a na lokalite Zaskale neprerušený vrstevný sled súvrstviami malmu až cenomanu. V koryte rieky Biely Dunajec boli sledované súvrstvia pieninskej série bradlového pásma. Na uvedených vrtoch, ako aj na ostatných loka-

litách bol vyzbieraný vzorkový materiál za účelom porovnania jadier z vrtov Zboj a Niedwiedz, boli porovnávané zbojské vrstvy s krosnenskými v okolí Ludmierza, študovaný bol vzťah magurskej a predmagurských jednotiek.

22.10. – 25.10. 1980 – RNDr. Michal Potfaj, RNDr. Ján Kysela, RNDr. Dušan Wunder

Téma: Štúdium nových laboratórnych metód výskumu

V laboratórnom výskume sa na IG v Krakove sústredujú najmä na petrograficko-geochemické štúdium hornín kryštalinika a exotických valúnov. Bola dohodnutá konkrétna spolupráca o spracovávaní vzoriek z vrtov Banská IG-1, ako aj vzoriek podzemných vôd v laboratóriách GÚDŠ. Z našej strany by bolo užitočné lepšie využívať poznatky z výskumu tufových vrstiev, regionálne vyvinutých vo flyšových sedimentoch.

29.9. – 4.10. 1980 – Ing. Stanislav Gazda, CSc.

Rumunsko

Téma: Program korelácie mezozoika vnútornej časti Západných Karpát a hôr Apuseny

Porovnávacie štúdiá mezozoika v Munti Apuseni ukázali početné litostratigrafické afinity medzi formáciami autochtónu Bihor, systémom príkrovov Codru a medzi tatrikom, fatrikom a hronikom. Cenné poznatky zo vzájomných konzultácií, ako aj terénnej exkurzie, budú využité pri interregionálnej korelácií mezozoika centrálnych Západných Karpát a Munti Apuseni.

24.6. – 5.7. 1980 – RNDr. Miloš Rakús, CSc., RNDr. Alfonz Bujnovský

Téma: Metódy vyhľadávania, prieskumu a využívania minerálnych a termálnych vôd

Cieľom študijnej cesty bolo oboznámiť sa s terajším stavom hydrogeotermálneho výskumu v Rumunsku. Perspektívne oblasti na termálne vody s teplotami nad 40 °C, ktoré je možné využiť na priame vykurovanie, sa nachádzajú najmä v panónskom bazéne a v mesetskej platforme. Do roku 1985 plánujú získať geotermálnu energiu v množstve rovnajúcom sa 500 000 ton merného paliva. V roku 1985 budú geotermálnou energiou vykurovať 200 ha skleníkov a fóliovníkov, 40 000 bytov a niektoré priemyselné podniky.

10.6. – 21.6. 1980 – RNDr. Ondrej Franko, CSc., RNDr. Michal Zakovič

Juhoslávia

Téma: Aplikácia vodotesných injekčných zmesí a stanovenie optimálnych injektážnych tlakov pre vodné diela vo flyšových a krasových útvaroch

Štúdium danej problematiky umožnilo oboznámiť sa s injektážou, ako aj s prácami na vodných nádržiach v Juhoslávii. Exkurzia bola volená tak, aby obsiahla väčšinu diel /priehrady/ budovaných vo vápencoch a serpentinitoch a umožnila oboznámiť sa so stabilizáciou stavieb, ako aj svahov v okolí Beogradu, ale aj v aktívnej seizmickej oblasti neďaleko Skoplje, Baru a Budvy. Realizáciu stabilizačných pilot „franki šipova" bolo možné sledovať priamo v teréne. Veľmi cenné poznatky budú postupne uplatňované pri budovaní podobných diel u nás.

23. 9. – 30. 9. 1980 – RNDr. Ján Nemčok, CSc.

Téma: Výskum geologických vlastností neogénu a paleogénu

Účelom cesty bolo štúdium geologickej stavby a vývoja terciérnych sedimentov v Slovinsku s osobitným zreteľom na vývoj neogénnych vrstiev, metodiku ich výskumu, zostavovanie geologických máp a nerastné suroviny viazané na treťohorné formácie. Získané poznatky budú využité pri realizácii projektu zameraného na výskum terciérnych vrstiev Lučenskej a Rimavskej kotliny z hľadiska možnosti výskytu pevných palív, pri aplikácii metód diaľkového prieskumu Zeme, pri geologickom mapovaní a geologických výskumných prácach vôbec.

5.10. – 11.10. 1980 – RNDr. Dionýz Vass, CSc.

Sovietsky zväz

Téma: Štúdium metodiky hydrogeochemického výskumu a interpretácie hydrogeologických výsledkov

Cieľom cesty bolo oboznámenie sa so základnými smermi metodických prác oddelenia hydrochémie VSEGINGEO, s laboratórnymi a terénnymi metódami analýzy organických a anorganických látok v podzemných vodách, s metodikou hydrochemického vyhľadávania rudných ložísk, metodikou hydrochemického mapovania a zostavovania hydrochemických máp podzemných vôd pitných a hospodársky využívaných, ďalej minerálnych a termálnych vôd a s vývojom matematických a termodynamických metód používaných pri interpretácii hydrochemického materiálu.

8.10. – 17.10. 1980 – RNDr. Dušan Bodiš, RNDr. Stanislav Rapant

Téma: Štúdium vyhľadávania nálezísk uhľovodíkov v zložitých geologických podmienkach Karpát /téma 21/

Cieľom cesty bolo oboznámiť sa v teréne a na vrtoch s litologickým profilom porkuleckej jednotky ukrajinských Karpát. Dôležitým prínosom cesty bolo zistenie litologicko-stratigrafických ekvivalentov zbojských vrstiev aj v oblasti ukrajinských Karpát vo vrte Mežgorie-1. Podobné vrstvy boli zistené aj na území PĽR, kde poskytujú produkciu zemného plynu. Získané poznatky poukazujú na to, že je možné aj na našom území v uvedených vrstvách očakávať zaujímavé výskyty zemné-

ho plynu. Spolu so sovietskymi odborníkmi bol dohodnutý spoločný litologický a stratigrafický výskum vyššie uvedených vrstiev porkuleckej jednotky pre spresnenie ich geologickej a tektonickej interpretácie.

21.10. – 30.10. 1980 – RNDr. Tibor Ďurkovič, CSc.,
RNDr. Tomáš Koráb, CSc.

Gruzínska SSR

V rámci dvojstrannej vedeckotechnickej spolupráce úspešne pokračovala aj spolupráca s Geologickým inštitútom Akadémie vied Gruzínskej SSR v Tbilisi. Boli riešené aktuálne geologické otázky v rámci nasledujúcich tém:

- Rozpracovanie porovnávacej stratigrafie stredného miocénu Gruzínska a Západných Karpát
- Štúdium mechanizmu formovania tektonických štruktúr Kaukazu a Karpát
- Porovnávacie štúdiá alpskej etapy tektonického rozvoja Kaukazu a Karpát
- Porovnávacie štúdiá kenozoickej vulkanogénno-sedimentárnej litogenézy Gruzínska a Západných Karpát v súvislosti s tvorbou rúd
- Porovnávacie štúdiá mezozoického flyšu Kaukazu a Západných Karpát.

Cieľom študijnej cesty okrem riešenia odborných problémov bolo aj zhodnotenie výsledkov spoločného výskumu za obdobie 1976 – 1980 a rozpracovanie plánu spoločných prác na roky 1981 – 1985.

Pri hodnotení priebehu spolupráce v rokoch 1976 – 1980 obe strany konštatovali, že všetky témy plánu dvojstrannej spolupráce boli rozpracované v súlade s časovým harmonogramom. Značná časť tém bola ukončená, ostatné sú v štádiu ukončovania. Bol prerokovaný spôsob uzavretia a publikovania spoločne dosiahnutých výsledkov. Získané poznatky z korelačného výskumu Kaukazu a Západných Karpát významne prispeli k riešeniu výskumných úloh.

Spolupráca na ďalšie päťročné obdobie by mala dosiahnuť kvalitatívne vyšší stupeň v tom, že by sa na rozdiel od doterajšieho porovnávacieho štúdia pristúpilo k spoločnému riešeniu aktuálnych problémov geologického výskumu /stratigrafia, magmatizmus, vulkanizmus, tektogenéza, metalogenéza/ vyplývajúcich z výskumných plánov oboch organizácií.

Terénna exkurzia bola zameraná na štúdium geologických problémov súvisiacich s vyššie uvedenými témami a prechádzala cez molasové sedimenty uložené na grizínskom bloku, ďalej muchransko-triponský blok tvorený prevažne spodnopliocénnymi konglomerátmi a vrásovú sústavu južných svahov Kaukazu, kde je na základe novších prác rozlišovaný alochtónny komplex, ktorý zahŕňa niekoľko veľkých príkrovov menších šupín a autochtónny komplex, ku ktorému patrí gagrsko-džavská zóna a gruzínsky blok.

Všetky riešené témy dvojstrannej vedeckotechnickej spolupráce s vyššie uvedenými krajinami úzko nadväzovali na výskumné úlohy štátneho plánu RVT. Získané poznatky a skúsenosti sú priebežne využívané na skvalitnenie realizačných výstupov výskumných úloh, zavádzanie progresívnych metód geologického výskumu prispievajúcich k vyššej efektívnosti riešenia.

Výsledky dvojstrannej spolupráce prispeli významnou mierou k splneniu hlavných zámerov štátnych výskumných úloh RVT v 6. 5RP.

HOSPODÁRSKA SPOLUPRÁCA /OBCHODNÉ CESTY/

Maďarsko

Dohoda o dodávkach technických prác pri riešení geotermálnych pomerov v Podunajskej nížine /dohoda s VIKUV Budapešť/
10.1. – 18.1. 1980
15.7. – 18.7. 1980
11.12. – 13.12.1980 – Ján Bálint

ÚČASŤ NA MEDZINÁRODNÝCH PODUJATIACH

Francúzsko – Švajčiarsko

XXVI. Medzinárodný geologický kongres v Paríži, spojený s exkurziou 032 – Geologická stavba Západných Álp – štúdium tektoniky

V prednesených referátoch boli prezentované najnovšie veľmi cenné vedecké výsledky dosiahnuté v rôznych oblastiach na celom svete. Exkurzia po Západných Alpách umožnila získať poznatky o stavbe pieninika, jeho geologickom obsahu a type metamorfózy. Užitočné sú poznatky, získané o koreňových zónach a ich charakteristických znakoch vo viacerých jednotkách Álp /helvetikum, pieninikum, austroalpinikum/ i vzťahu alpínskej metamorfózy granitoidov. Všetky tieto problémy sú aktuálne i v stavbe Západných Karpát. Získané poznatky prispejú k ich riešeniu.
6.7. – 28.7. 1980 – akademik Michal Maheľ

Kanada

III. Medzinárodné sympózium „Water-Rock Interaction" v Edmontone

Účasť na sympóziu priniesla nové poznatky a skúsenosti z organizácie výskumných prác v zahraničných ústavoch, ktoré budú využívané pri riešení výskumných úloh RVT riešených pracovníkov ústavu. Viaceré geologické a metodické poznatky výskumu živíc v Kanade možno aplikovať pri geologickom výskume a prieskume ropy a zemného plynu v podmienkach Západných Karpát. Získané geochemické, odborné a metodické poznatky zo sympózia prispejú k rozšíreniu metodiky hydrogeochemického výskumu a interpretácie, k zavedeniu experimentálneho výskumu systému hornina – voda a k skvalitneniu riešenia geochemických problémov Západných Karpát.
11.7. – 27.7. 1980 – RNDr. Ján Gašparik, CSc.
Ing. Stanislav Gazda, CSc.

Nemecká spolková republika

VIII. Medzinárodné sympózium prospekčnej geochémie

Cieľom sympózia bolo ukázať najnovšie výsledky, ku ktorým sa dopracovali poprední geochemickí prospektori na celom svete. Na exkurziách bolo možné oboznámiť sa s výsledkami geochemickej prospekcie v strednej Európe. Veľmi názornú predstavu poskytli výsledky geochemickej prospekcie, najmä geochemické mapy. Obzvlášť cenné poznatky pre riešenie problémov geochemickej prospekcie na území Západných Karpát priniesli prednášky, ktoré odzneli na sympóziu. Exkurzia po Východných Alpách ukázala veľa zhodných geologických a ložiskových pomerov s karpatskou sústavou. Vo viedenskej panve, kde exkurzia končila, bola konzultácia o najnovších výsledkoch výskumu a prieskumu ropných a plynových polí.
9.4. – 20.4. 1980 – RNDr. Jozef Gubač, CSc.

Rakúsko

II. Medzinárodné sympózium o konodontoch – ECOS II.

Účasť na sympóziu umožnila dôkladnejšiu koreláciu niektorých fácií panvového typu triasu Západných Karpát a Severných vápencových Álp a spresnenie stratigrafie pelagických vápencov. Poznatky budú využité pri riešení biostratigrafie mezozoika a paleozoika Západných Karpát, a to v spresnení stratigrafickej pozície vápencov panvových fácií triasu i paleozoika, ako aj pri hodnotení stratigrafickej hodnoty a taxonómie konodontov.
31.7. – 5.8. 1980 – RNDr. Ľudovít Gaál
RNDr. Jarmila Papšová, CSc.
RNDr. Jozef Pevný, CSc.

STÁŽE A ŠTUDIJNÉ POBYTY

Sovietsky zväz

Štúdium externej vedeckej ašpirantúry na Leningradskej štátnej univerzite v Leningrade – obhajoba kandidátskej dizertačnej práce

Stážový pobyt v prvom termíne bol zameraný na dokončenie a napísanie kandidátskej dizertačnej práce pod odborným vedením školiteľa prof. RNDr. N. F. Šinkareva, DrSc. Počas druhého pobytu bola ukončená príprava dokumentov potrebných pre obhajobu. Menovaný sa oboznámil s oponentskými posudkami a so zástupcami obhajovacieho pracoviska prediskutoval všetky problémy súvisiace s obhajobou. Dňa 23.10. 1980 sa konala v auditóriu Geologickej fakulty LŠU v Leningrade obhajoba tejto práce na tému "Metamorfované a magmatické komplexy východnej časti Nízkych Tatier /Západné Karpaty, ČSSR/", špecializácia 04.00.08 – petrografia a vulkanológia. Menovaný prácu úspešne obhájila bola mu udelená vedecká hodnosť „kandidát geologických vied".
15.4. – 18.5. 1980
14.10. – 28.10. 1980 – Oto Miko, CSc.

Rumunsko

Metodické a paleontologické štúdium rádiolárií

Stážový pobyt bol zameraný na metodické a paleontologické štúdium rádiolárií z rôznych typov hornín od paleozoika po terciér. Táto dôležitá skupina mikroorganizmov sa čoraz viac uplatňuje vo svetovej stratigrafii a paleogeografickej interpretácii pre jej široké vertikálne i horizontálne rozšírenie. Štúdium tejto metodiky u RNDr. P. Dumitricu, jedného z najuznávanejších odborníkov, umožnilo rýchle vniknutie do problematiky a získanie cenných informácií o najnovších poznatkoch tak metodického, ako aj paleontologického výskumu tejto dôležitej skupiny. Naša pracovníčka sa oboznámila s metodikou získavania rádiolárií z rôznych typov hornín a pre toto štúdium boli vybraté vzorky z lokalít, ktoré obsiahli rôzne typy hornín z rôznych stratigrafických stupňov. Cenným prínosom bolo získať veľké množstvo dokumentačného materiálu /fotodokumentácia, publikácie/, ktorý je ťažko dostupný a pre zavedenie tejto metodiky nepostrádateľný.
1.12. – 18.12. 1980 – RNDr. Anna Ondrejičková, CSc.

Fínsko

Štúdium glaciálnych a glacifluviálnych sedimentov, štúdium geomorfológie a geologickej stavby

Študijný pobyt umožnil nášmu účastníkovi oboznámiť sa so zameraním kvartérnogeologického výskumu vo Fínsku. Získal cenné poznatky o zostavovaní kvartérnogeologických a aplikovaných máp a o veľkom význame kvartérnych sedimentov pre národné hospodárstvo ako suroviny pre stavebnícke účely a zároveň ako významného zdroja energie /rašelina/. Exkurzia mu umožnila oboznámiť sa s geologickou stavbou a vývojom kvartérnych sedimentov j a jz. časti Fínska s rozsiahlym vývojom eskerov. Študoval neotektonické pohyby, interglaciálne ris -wurmské organogénne sedimenty, glaciálne íly, morfológiu, stavbu eskerov a rašelinísk, stratigrafiu morén, procesy exarácie a metodiku merania smerov pohybu ľadovca posledného zaľadnenia. Vzájomné konzultácie účastníka s fínskymi odborníkmi v oblasti otázok sedimentácie a vývoja procesov a foriem reliéfu v typickej glaciálnej oblasti boli bohatým zdrojom nových poznatkov a informácií.
14.9. – 23.9. 1980 – RNDr. Ján Pristaš

OSTATNÉ ZAHRANIČNÉ CESTY

Sovietsky zväz

Nadviazanie dvojstrannej spolupráce v oblasti geológie medzi GÚDŠ a VSEGEI v Leningrade; účasť na obhajobe kandidátskej dizertačnej práce O. Miku, CSc.

V rámci služobnej cesty bol prejednaný návrh tém dvojstrannej spolupráce medzi VSEGEI Leningrad a GÚDŠ. Pri návšteve ústavu účastník získal cenné poznatky

z metodík geologického výskumu zavedených v VSEGEI a z jeho organizačnej štruktúry. Ďalším účelom služobnej cesty bola účasť na zasadaní vedeckej rady Leningradskej štátnej univerzity a účasť na obhajobe kandidátskej dizertačnej práce pracovníka GÚDŠ O. Miku, CSc.
21.10. – 28.10. 1980 – RNDr. Ján Gašparik, CSc.

M o n g o l s k o

Rokovanie o nadviazaní vedeckotechnickej spolupráce v geologickom výskume medzi ČSSR a MoLR

Rokovanie o dvojstrannej spolupráci v geologickom výskume medzi ČSSR /ÚÚG a GÚDŠ/ sa konalo v Ulan Batare. Počas rokovania boli dohodnuté témy návrhu vzájomnej spolupráce. Témy boli formulované tak, aby ich zameraním boli predovšetkým problémy geologického výskumu záujmových oblastí podniku Mongoločechoslovakmetal. Rozsah spolupráce sa bude ďalej spresňovať a konkretizovať. Výmena špecialistov by sa mala zamerať predovšetkým na výskum ložísk Sn-W rúd a fluoritu, riešenie vybraných problémov stratigrafie a vyhľadávanie drahých kameňov. Československá strana by mala v rámci dohody zabezpečovať stáže mongolských špecialistov v odbore geologických vied.
20.10. – 25.10. 1980 – RNDr. Peter Reichwalder, CSc.

J a p o n s k o

Návšteva výrobného závodu laboratórnych prístrojov firmy JEOL Ltd.

Hlavným cieľom cesty bolo testovanie funkčných parametrov elektrónového rtg-mikroanalyzátora Jeol Super-Probe 733, ktorý má byť v GÚDŠ uvedený do prevádzky. Boli prekonzultované a overené základné technické a prevádzkové parametre tohto prístroja z hľadiska aplikácie v geologickom výskume priamo so špecialistami aplikačno-demonštračného centra. Testovacie skúšky boli robené na vlastných materiáloch z Karpát, analyzovaných inými metódami. Záznamy z týchto skúšok sú uložené u Ing. S. Gazdu. Všetky získané poznatky budú realizované po uvedení prístroja do prevádzky. Boli tiež prerokované viaceré otázky urýchlenia dodávky, jej kompletizácie a uvedenia prístroja do prevádzky.
7.6. – 17.6. 1980 – RNDr. Peter Riechwalder, CSc.,
Ing. Stanislav Gazda, CSc.

T u n i s k o

Rokovanie o spresnení technického obsahu a rozsahu geologicko-mapovacích prác južného Tuniska v Office National des Mines.

Získali sme údaje potrebné na vypracovanie ponuky a nadviazali sme kontakty s novým vedením Office National des Mines, oboznámili sme sa s cennými poznatkami o podmienkach života a práce v Tunisku a v mestách, v ktorých by mali pracovať naši vyslaní experti.

Hlavným výsledkom cesty bolo urýchlené a úplné vypracovanie ponuky na celý projekt v dvoch alternatívach a jeho odoslanie do Tuniska v požadovanom termíne.

Akvizičná cesta splnila všetky ciele a zámery, ktoré boli potrebné pre zostavenie ponuky na geologicko-mapovacie práce južného Tuniska.

17.9. – 24.9. 1980 – RNDr. Ján Ilavský, DrSc.

VEDECKOTECHNICKÁ POMOC /EXPERTÍZY/

B u r u n d i

Expertízu zabezpečuje Organizácia spojených národov. Je zameraná na geochemicko-mineralogické riešenie ložiskových problémov Burundi.

18.1. 1979 /odchod z ČSSR/ – RNDr. František Regásek, CSc.

I r a k

Expertíza organizovaná Polytechnou, PZO Praha, zameraná na hydrogeologický výskum Iraku.

30.3. 1979 /odchod z ČSSR/ – RNDr. Ladislav Škvarka, CSc.

K u b a

Expertíza organizovaná Polytechnou, PZO Praha, zameraná na laboratórne spracovávanie vzoriek minerálov a hornín metódou AAS a ďalšími inštrumentálnymi metodikami.

14.12. 1979 /odchod z ČSSR/ – Kamil Lopašovský

M o n g o l s k o

Expertíza organizovaná Polytechnou, PZO Praha, zameraná na geologický výskum a prieskum fluoritov v Keruenskej oblasti v rámci plnenia úloh Medzinárodnej geologickej expedície.

15.3. 1979 – 30.6. 1980 – RNDr. Jaroslav Haško, CSc.

M o n g o l s k o

Expertíza organizovaná Geoindustriou, n.p. Praha, zameraná na vypracovanie prognóznej štúdie na Cu-Mo rudy v oblasti medziriečia Orchon-Selenga.

1.7. – 26.8. 1980 – Aurel Brlay

M o z a m b i k

Expertíza organizovaná Polytechnou, PZO Praha, zameraná na geologický výskum nerastných surovín a na laboratórne spracovávanie vzoriek a hornín /silikátové metodiky a metóda AAS/.

14.6. 1980 /odchod z ČSSR/ – RNDr. Ján Ivanička, CSc.
Ing. Pavol Lešták, CSc.
Ing. Mária Klinčeková

Tunisko

Expertíza organizovaná Polytechnou, PZO Praha, zameraná na geologické mapovanie mezozoických útvarov Tuniska s ohľadom na výskyt nerudných nerastných surovín.
9.5. 1979 /odchod z ČSSR/ – RNDr. Milan Polák, CSc.

MEDZINÁRODNÁ SPOLUPRÁCA V RÁMCI MEDZINÁRODNÝCH GEOLOGICKÝCH ORGANIZÁCIÍ, ASOCIÁCIÍ, KOMISIÍ A KORELAČNÝCH PROGRAMOV

Karpatsko-balkánska geologická asociácia

Juhoslávia

Zasadanie tektonickej a magmaticko-metamorfnej komisie KBGA

Spoločné zasadanie tektonickej a magmaticko-metamorfnej komisie KBGA bolo venované dopracovaniu návrhu legendy pre tektonickú mapu karpatsko-balkánskej oblasti v mierke 1:500 000. V diskusii k legende boli prekonzultované a objasnené terminologické pripomienky, členenie legendy a dohodnuté úpravy pre definitívny návrh legendy.

V rámci exkurzie v kryštalickom masíve Brezovica boli získané cenné poznatky a vzorky pre korelačné štúdie.
4.6. – 11.6. 1980 – Akademik Michal Maheľ
RNDr. Vlastimil Konečný, CSc.
RNDr. Jaroslav Lexa, CSc.

Maďarsko

Zasadanie sedimentologickej komisie KBGA

Na zasadaní boli prezentované výsledky sedimentologického výskumu karpatsko-balkánskej oblasti. Bola vypracovaná legenda sedimentologickej mapy. Počas exkurzie v širšom okolí Mátry a Bükku boli skúmané spodnomiocénne až vrchnomiocénne sedimenty, ktoré tvoria základné litofácie budúcich paleotransportných máp zostavovaných v komisii. Účastníci si prezreli litostratotypovú lokalitu stupňa eger v Egeri. Okrem neogénnych oblastí skúmali karbón a perm pohoria Bükk.
5.10. – 11.10. 1980 – RNDr. Ján Nemčok, CSc.

Maďarsko

Zasadanie magmaticko-metamorfnej komisie KBGA

Cieľom zasadania bolo rozpracovanie členenia magmatických a metamorfných hornín, ktoré by sa malo akceptovať pri zostavovaní legendy tektonickej mapy KBO

v mierke 1:500 000. Získané poznatky z diskusie o nomenklatúre vulkanických hornín a klasifikácií pyroklastík prispejú k zblíženiu a prípadnej jednotnosti v rámci krajín KBGA.
2.11. – 5.11. 1980 – RNDr. Karol Karolus, CSc.
RNDr. Jaroslav Lexa, CSc.

Medzinárodné korelačné programy /IGCP – UNESCO/

Juhoslávia

Pracovné zasadanie a exkurzia projektu IGCP Nr. 5 „Correlation of Prevariscan and Variscan events of the Alpine – Mediterranean mountain belts"

Účasťou na zasadaní a exkurzii bol získaný celý rad poznatkov, najmä z tektoniky, biostratigrafie, metamorfizmu /nové metamorfné zóny v Maďarsku a ich nadväznosť na Karpaty/, z paleogeografie /korelácie profilu MLR – Západné Karpaty/. Výsledkom spolupráce bude nový model predalpínskeho vývoja mediteránnej oblasti, z ktorého vyplynú cenné poznatky pre riešenie mnohých problémov geológie predmezozoických útvarov Západných Karpát.
3.12. – 10.12. 1980 – RNDr. Štefan Bajaník, CSc.
RNDr. Jozef Vozár, CSc.

Rakúsko

Pracovné zasadanie a exkurzia projektu IGCP Nr. 25 „Tethys-Paratethys Neogen"

V kunzlutáciách, ale hlavne na exkurzii boli diskutované rôzne problémy geológie celej centrálnej Paratetýdy, a teda aj z oblasti západokarpatskej molasy tak z hľadiska stratigrafie, ako aj z hľadiska sedimentológie. V oblasti Stayerskej panvy, Viedenskej panvy a celej predhlbne, boli skúmané lokality rôznych stratigrafických stupňov neogénu /eger až pliocén/, na ktorých bolo možné korelovať sedimenty Alp a neogénne sedimenty Západných Karpát. Počas exkurzie účastníci navštívili stratotypové lokality egenburgu a bádenu.
15.6. – 22.6. 1980 – RNDr. Michal Elečko

Holandsko

Zasadanie európskej pracovnej skupiny o planktonických foraminiferách /v rámci programu UNESCO/

Úlohou pracovnej skupiny bola revízia opísaných druhov foraminifer a ich nová redefinícia pre nový systém, ktorý má byť podkladom pre stratigrafiu kriedy na základe foraminifer pre všetky štáty, kde sa vyskytujú kriedové sedimenty. Diskusia sa týkala hlavne stratigrafických problémov kampánu a mástrichtu a stanovenia hraníc medzi týmito stupňami na základe foraminifer. Ďalej boli vybra-

né a opísané druhy, ktoré majú byť zaradené do 3. dielu albumu planktonických foraminifer. Hlavný prínos pracovnej skupiny bol vo vypracovaní jednotlivých taxonomických a fylogenetických kritérií pre jednotné chápanie stratigrafie kriedy na základe planktonických foraminifer. Výsledky budú publikované v Atlase foraminifer /3. diel/.
23.4. – 28.4. 1980 – RNDr. Jozef Salaj, CSc.

REKAPITULÁCIA SLUŽOBNÝCH CIEST

RNDr. Štefan Bajaník, CSc.	Juhoslávia
Ján Bálint	Maďarsko
RNDr. Dušan Bodiš	Sovietsky zväz
Aurel Brlay	Mongolsko
RNDr. Alfonz Bujnovský	Rumunsko
RNDr. Vladimír Dovina	Poľsko /2x/
RNDr. Ladislav Dublan	Maďarsko
RNDr. Tibor Ďurkovič, CSc.	Sovietsky zväz
RNDr. Michal Elečko	Rakúsko
RNDr. Ondrej Franko, CSc.	Rumunsko
RNDr. Ľudovít Gaál	Rakúsko
RNDr. Ján Gašparik, CSc.	Kanada, Sovietsky zväz
Ing. Stanislav Gazda, CSc.	Kanada, Poľsko, Japonsko
RNDr. Jozef Gubač, CSc.	Nemecká spolková republika
RNDr. Vladimír Hanzel, CSc.	Poľsko
RNDr. Jaroslav Haško, CSc.	Mongolsko
Viera Hojstričová	Maďarsko
RNDr. Ján Ilavský, DrSc.	Bulharsko, Tunisko
RNDr. Ján Ivanička, CSc.	Mozambik
RNDr. Karol Karolus, CSc	Bulharsko, Maďarsko /2x/
RNDr. Eva Karolusová, CSc.	Maďarsko
Ing. Mária Klinčeková	Mozambik
RNDr. Mária Kochanová, CSc.	Maďarsko
RNDr. Vlastimil Konečný, CSc.	Rumunsko, Sovietsky zväz, Juhoslávia
RNDr. Tomáš Koráb, CSc.	Sovietsky zväz
RNDr. Ján Kysela	Poľsko
RNDr. Bartolomej Leško, DrSc.	Sovietsky zväz
Ing. Pavol Lešťák, CSc.	Mozambik
RNDr. Jaroslav Lexa, CSc.	Maďarsko /2x/, Juhoslávia
Kamil Lopašovský	Kuba
Akademik Michal Maheľ	Juhoslávia, Francúzsko, Švajčiarsko
RNDr. Ján Mello, CSc.	Sovietsky zväz
RNDr. Anna Mihaliková	Maďarsko
Oto Miko, CSc.	Sovietsky zväz /2x/
RNDr. Ján Nemčok, CSc.	Juhoslávia, Maďarsko

RNDr. Nella Ončáková	Maďarsko
RNDr. Anna Ondrejičková, CSc.	Rumunsko
RNDr. Jarmila Papšová, CSc.	Rakúsko
RNDr. Jozef Pecho, CSc.	Bulharsko
RNDr. Jozef Pevný, CSc.	Rakúsko
RNDr. Eva Planderová, CSc.	Sovietsky zväz, Maďarsko
RNDr. Milan Polák, CSc.	Tunisko
RNDr. Michal Potfaj	Poľsko
Ján Pristaš	Fínsko
RNDr. Miroslav Pulec, CSc.	Bulharsko
RNDr. Miloš Rakús, CSc.	Rumunsko, Maďarsko
RNDr. Stanislav Rapant	Poľsko, Sovietsky zväz
RNDr. František Regásek, CSc.	Burundi
RNDr. Peter Reichwalder, CSc.	Japonsko, Mongolsko
Anton Remšík	Bulharsko
RNDr. Jozef Salaj, CSSc.	Holandsko
RNDr. Ladislav Škvarka, CSc.	Irak
Ing. Jaroslav Štohl, CSc.	Bulharsko
RNDr. Dionýz Vass, CSc.	Juhoslávia
RNDr. Jozef Vozár, CSc.	Rumunsko, Juhoslávia
RNDr. Anna Vozárová, CSc.	Rumunsko, Sovietsky zväz
RNDr. Dušan Vunder	Poľsko
RNDr. Michal Zakovič	Rumunsko

VII. PRÍRASTKY ARCHIVOVANÝCH SPRÁV

SPRÁVY PRACOVNÍKOV ÚSTAVU

BAJANÍK, Š. 1979: Štruktúrna analýza rakoveckej série a severogemeridného mladšieho paleozoika. AP. 6300.

BAJANÍK, Š. – BEŇKA, J. 1980: Devón Západných Karpát. AP. 6403.

BEGAN, A. – SALAJ, J. – KULLMANOVÁ, A. 1979: Geologická stavba Myjavskej pahorkatiny. AP. 6334.

BEGAN, A. – KULLMANOVÁ, A. – ZAKOVIČ, M. 1980: Vysvetlivky k základnej geologickej mape 1:25 000, list Drietoma. AP. 6407.

BRESTENSKÁ, E. – PLANDEROVÁ, E. 1979: Biostratigrafia neogénu Turčianskej kotliny na základe ostrakód a mikroflóry. AP. 6314.

BRLAY, A. – FORGÁČ, J. – MIHALIKOVÁ, A. – DOVINA, V. 1980: Štruktúrny vrt MEB-1, Prochoť. AP. 6401.

BUJNOVSKÝ, A. – LUKAČIK, E. 1980: Vysvetlivky ku geologickej mape v mierke 1:25 000, list Korytnica – Kúpele. AP. 6376.

DUBLAN, L. 1979: Geologická stavba ochranného rajónu kúpeľov Sliač. AP. 6307.

DUBLAN, L. – KAROLUSOVÁ, E. – ŠTOHL, J. 1979: Vysvetlivky ku geologickej mape 1:25 000, list Poľana. AP. 6335.

ELIÁŠ, K. 1979: Termoelektrické vlastnosti minerálov – metodika merania. AP. 6305.

FRANKO, O. a kol. 1979: Hydrogeologické vyhodnotenie liptovskej kotliny z hľadiska výskytu minerálnych vôd. AP. 6344.

FUSÁN, O. – BIELY, A. – PLANČÁR, J. 1979: Geologická stavba podložia terciéru Západných Karpát. AP. 6342.

GAÁL, L. – GREGOR, T. – LEXA, J. a kol. 1980: Vysvetlivky k základnej geologickej mape ČSSR, list M-34-125-A-c /Ratkovská Suchá/. AP. 6412.

GAŠPARIKOVÁ, V. 1980: Mikrobiostratigrafické štúdium kriedy manínskej série na základe vápnitého nenoplanktónu. AP. 6400.

GROSS, P. – HAŠKO, J. – DOVINA, V. a kol. 1979: Vysvetlivky k listu Dolný Kubín 1:25 000. AP. 6318.

GROSS, P. 1969: Stručná geologická charakteristika centrálno-karpatského paleogénu na východnom Slovensku. AP. 6365.

GÚDŠ 1979: Správa o výsledkoch rozborov činnosti GÚDŠ za rok 1979. AP. 6301.

HANZEL, V. et al. 1979: Základný hydrogeologický výskum Vysokých Tatier a ich predpolia. AP. 6326.

CHMELÍK, J. – SNOPKO, L. 1979: Prehodnotenie chemizmu vulkanogénnych a sedimentárnych hornín gelnickej série. AP. 6333.

ILAVSKÝ, J. a kol. 1979: Správa pre priebežnú oponentúru: Geologický výskum nerastných surovín za rok 1978-79. AP. 6325.
ILAVSKÝ, J. – PECHO, J. – KLINEC, A. a kol. 1980: Volfrámové rudy v Jaseni – Kyslej a ich prognózne zásoby /I. etapa/. AP. 6346.
ILAVSKÝ, J. – TURAN, J. – VANČOVÁ, L. 1980: Stratiformné ložiská a výskyty magnezitov Západných Karpát. AP. 6364.
IVANIČKA, J. 1980: Litofaciálne pomery gelnickej skupiny – severná časť. AP. 6375.
KANTOR, J. – SLÁDKOVÁ, M. 1979: Izotopy síry v evaporitoch Západných Karpát. AP. 6339.
KANTOROVÁ, V. 1979: Vývoj planktonických foraminifer v terciéri juhoslovenských kotlín. AP. 6324.
KAROLUS, K. – KONEČNÝ, V. – BIELY, A. a kol. 1978: Geologická stavba podložia stredoslovenských neovulkanitov. AP. 6293.
KLINEC, A. a kol. 1979: Hlboký štruktúrny vrt KV-3. AP. 6328.
KLINEC, A. – BEZÁK, V. – STANKOVIČ, J. 1980: Vysvetlivky ku geologickej mape, list Hnúšťa. AP. 6405.
KOCHANOVÁ, M. 1979: Stratigrafia stredného a vrchného triasu pomocou bivalvií a gastropódov v Slovenskom krase a niektorých pohoriach centrálnych Západných Karpát. AP. 6340.
KOCHANOVÁ, M. 1980: Systematika a paleoekológia lamellibranchiát triasu Západných Karpát. AP. 6411.
KONEČNÝ, V. – LEXA, J. – DUBLAN, L. a kol. 1979: Štruktúrno-vulkanologická schéma stredoslovenských neovulkanitov v M 1:100 000. AP. 6292.
KORÁB, T. – GAŠPARIKOVÁ, V. – SNOPKOVÁ, P. 1979: Mikropaleontologický výskum papínskych a cergovských vrstiev dukelskej jednotky. AP. 6311.
KORÁB, T. – KRS, M. – KRSOVÁ, M. – PAGÁČ, P. 1979: Paleomagnetický výskum sedimentov kriedy až eocénu v duklianskej jednotke. AP. 6353.
KULLMAN, E. 1980: Zhodnotenie realizovaných hydrogeologických prác v pohorí Galmusu a vo východnej časti V. Fatry. AP. 6397.
KUPČO, G. – KLINČEKOVÁ, M. 1979: Metodika analytiky volfrámových rúd AP. 6310.
LEHOTSKÝ, I. – BIELY, A. – LUKÁČIK, E. 1979: Geologická mapa a vysvetlivky 1:25 000, list Vrbické Pleso. AP. 6319.
LEHOTSKÝ, I. – BIELY, A. – LUKÁČIK, E. 1980: Základný geologický výskum a mapovanie v tatridnej časti nízkotatranského kryštalinika, list Ďumbier. AP. 6406.
LEŠKO, B. – NEMČOK, J. 1978: Oporný vrt Lipany-1. Záverečné geologické a naftovo-geologické vyhodnotenie. AP. 6327.
LEŠŤÁK, P. – ŠATUROVÁ, V. – HARČA, V. – KLINČEKOVÁ, M. 1979: Vývoj progresívnych laboratórnych metód – rozbor karbonátov. AP. 6321.
LEXA, J. 1978: Geologická stavba a petrológia mladých vulkánov severnej časti Kremnického pohoria. AP. 6295.
LEXA, J. 1979: Vyhodnotenie štruktúrneho vrtu Lx-5 Kremnica. AP. 6345.
LEXA, J. 1979: Vysvetlivky k listu M-34-110-D-a Kremnica. AP. 6354.

MAHEĽ, M. 1979: Vysvetlivky ku geologickým mapám mezozoika severnej a strednej časti Považského Inovca. AP. 6312.

MAHEĽ, M. 1980: Mezozoikum východnej časti Považského Inovca. AP. 6404.

MELLO, J. – HANÁČEK, J. – ELEČKO, M. a kol. 1979: Vysvetlivky k základnej geologickej mape ČSSR 1:25 000, list Turňa nad Bodvou. AP. 6329.

MELLO, J. – REICHWALDER, P. – PRISTAŠ, J. 1977: Vysvetlivky k základnej geologickej mape ČSSR 1:25 000, listy Hrhov a Hosťovce. AP. 6330.

MIKO, O. – LUKÁČIK, E. 1979: Geologická mapa širšieho okolia vodného diela Ipeľ. AP. 6338.

NEMČOK, J. 1980: Záverečná správa za štruktúrny vrt HV-3 Hrhov. AP. 6398.

NEMČOK, J. 1980: Vysvetlivky ku geologickej mape 1:25 000, list Sabinov. AP. 6409.

PAPŠOVÁ, J. 1980: Biostratigrafia reiflinských vápencov pomocou konodontov. AP. 6410.

PECHO, J. – PULEC, M. – KLINEC, A. a kol. 1980: Geologicko-ložisková charakteristika a prognózy volfrámového zrudnenia v oblasti Jasenie – Kyslá /I. etapa/. AP. 6377.

PLANDEROVÁ, E. 1979: Palinologické zhodnotenie sedimentov rožňavsko-železníckej a meliatskej série. AP. 6299.

POTFAJ, M. – GAŠPARIKOVÁ, V. – KÖHLER, E. 1979: Vysvetlivky ku geologickej mape, list M-34-87-C-c Nová Bystrica. AP. 6313.

PRIECHODSKÁ, Z. 1980: Nálezová správa o výskyte lignitových vrstiev pri Tekovských Lužanoch. AP. 6419.

REICHWALDER, P. 1979: Vysvetlivky ku geologickej mape, list Ratkovské Bystré. AP. 6303.

REMŠÍK, A. – FRANKO, O. 1978: Správa o výskumnom geotermálnom vrte FGK-1 v Komárne. AP. 6298.

REMŠÍK, A. – FRANKO, O. a kol. 1979: Základný výskum geotermálnych zdrojov komárňanskej vysokej kryhy. AP. 6332.

REPČOK, I. 1980: Datovanie stredoslovenských neovulkanitov metódou „fission track" /III. etapa/. AP. 6399.

SAMUEL, O. – BEGAN, A. 1979: Biostratigrafická a litologicko-petrografická charakteristika niektorých litostratigrafických jednotiek vrchnej kriedy a paleogénu bradlového pásma. AP. 6297

SAMUEL, O. 1980: Taxonómia a ekológia recentných foraminifer adriatického šelfu. AP. 6347.

SCHMIDT, Z. – HORNIŠ, J. – HALOUZKA, R. 1979: Výskum kvartéru južných častí dolného Pohronia, Ipeľskej pahorkatiny a dolného Poiplia. AP. 6320.

SCHMIDT, Z. 1980: Fosílne nepárnokopytníky /Perissodactylla/ Slovenska. AP. 6402.

SNOPKO, L. – VOZÁROVÁ, A. – REICHWALDER, P. 1980: Litologický a petrografický výskum gelnickej série vo vybranom povrchovom profile – južná časť AP. 6343.

SNOPKOVÁ, P. – SAMUEL, O. 1979: Hystrichosféry terciéru Západných Karpát. AP. 6322.

ŠTOHL, J. – KONEČNÝ, V. – LEXA, J. 1979: Metalogenetická mapa stredoslovenských neovulkanitov 1:100 000. AP. 6336.

VAŇOVÁ, M. 1980: Systematika a taxonómia veľkých foraminifer v Centrálnokarpatskom paleogéne. AP. 6408.

VAŇOVÁ, M. 1980: Zhodnotenie veľkých foraminifer vo valúnovom materiáli a v sedimentoch neogénu. AP. 6371.

VASS, D. – PRISTAŠ, J. 1979: Geologický výskum územia novej výstavby mesta Košíc. AP. 6296.

VASS, D. – ELEČKO, M. – PRISTAŠ, J. 1979: Vysvetlivky k základnej geologickej mape, listy Ožďany, Rimavská Sobota. AP. 6331.

VAŠKOVSKÁ, E. 1979: Litogeochemická a mikromorfologická charakteristika hlinitých kvartérnych sedimentov a pôd Ipeľskej kotliny. AP. 6337.

VAŠKOVSKÝ, I. – BRESTENSKÁ, E. – HALOUZKA, R. 1979: Vysvetlivky k listom geologických máp Tekovské Lužany, Šarovce, Nýrovce, Želiezovce. AP. 6355.

VOZÁR, J. – CUBÍNEK, J. 1979: Výskum permských vulkanitov chočskej jednotky Západných Karpát, časť Nízke Tatry. AP. 6323.

SPRÁVY MIMOÚSTAVNÝCH PRACOVNÍKOV

BODNÁR, J. – BUJŇÁKOVÁ, M. – VASS, D. a kol. 1979: Geofyzikálny výskum Lučenskej a Rimavskej kotliny. AP. 6363.

BURIAN, J. – SMOLKA, J. – KUŠÍK, R. 1980: Dielčia záverečná správa z vrtu R-3, Zlatno. AP. 6359.

BURIAN, J. – SMOLKA, J. – JANUŠ, J. a kol. 1980: Záverečná správa a výpočet zásob Zlatno – VP. Cu rudy. AP. 6373.

ČILLÍK, I. – PETRO, M. 1980: RVHP – Téma 1.16, podtéma 1.16.3. AP. 6396.

FILKOVÁ, V. 1979: Seizmokarotážní měření na hlubinném vrtu SV-1 Horní Benešov. AP. 6351.

FILLO, M. – KOLLÁR, L. – PANÁČEK, A. 1980: Geofyzikálny výskum metalogenetických zón stredoslovenských neovulkanitov, oblasť Kremnica. AP. 6356.

HRDLIČKA, M. – REKTOŘÍK, J. 1979: Zpráva o regionálním seismickém výzkumu Západných Karpát v r. 1976-78, profil 100 R St. Turá – St. Bystrica. AP. 6308.

HRICKO, J. 1980: Jasenie – Magurka, geofyzikálny prieskum za rok 1979. AP. 6302.

HROMEC, J. – MAYER, S. 1980: Komplexní zpracování reflexně seismických měření v oblasti Skalica – Radošovce a Hodonínsko-gbelské hrástě. AP. 6372.

CHRUMOVÁ, M. 1980: Geofyzikálny prieskum flyšového pásma a vnútrokarpatských jednotiek. Hustotné meranie. AP. 6350.

JURÁNEK, J. a kol. 1979: Výzkum technicko-technologických problémů těžby a využívaní tepelné energie z geotermálních zdrojů Západných Karpat na území SSR. AP. 6294.

KAHAN, S. – ZELMAN, J. – PUTIŠ, M. 1978: Geologické mapovanie kryštalinických jadier Strážovských vrchov. AP. 6436.

KRIŽÁNI, I. 1980: Záverečná správa Vysoké Tatry – Prešov. Komplexná mineralogicko-geochemická prospekcia. AP. 6374.
LIZOŇ, I. – JANČI, J. 1980: Základný výskum priestorového rozloženia zemského tepla v Západných Karpatoch. AP. 6349.
MUŠKA, P. 1980: Paleomagnetizmus v Karpatoch. AP. 6370.
OBERNAUER, D. – FILO, M. – GLOVA, D. 1980: Geofyzikálny výskum kryštalinika tatroveporíd oblasti Lovinobaňa – Hriňová – Cinobaňa. AP. 6352.
PLÍNA, G. – KLINKOVÁ, V. 1980: Reinterpretace refrakčně seismických dat v oblasti flyšových a vnitřních Karpat Záp. Slovenska. AP. 6369.
SGÚ – Geofond 1980: Bilancia zásob ložísk nerastných surovín SSR k 1.1. 1980. AP. 6362.
STRÁNSKA, M. – HRICKO, J. 1980: Geofyzikálny prieskum Jasenie – Magurka. AP. 6368.
ŠEFARA, J. – PLANČÁR, J. 1980: Výskum Conrádovej diskontinuity v Západných Karpatoch. AP. 6360.
TOMLAIN, J. a kol. 1980: Zrážky, potenciálny výpar a výpar z povrchu pôdy v oblasti Muráňa za hydrologické roky 1977-79. AP. 6378.
TOMLAIN, J. a kol. 1980: Zrážky, potenciálny výpar a výpar z povrchu pôdy v oblasti Choča za hydrologické roky 1977-79. AP. 6379.
TOMLAIN, J. a kol. 1980: Zrážky, potenciálny výpar a výpar z povrchu pôdy v oblasti Krížnej za hydrologické roky 1977-79. AP. 6380.
WOJAS, A. 1977: Refrakčno-seismický prieskum vo východoslovenskom flyši. AP. 6361.

VIII. KRONIKA A ZOZNAM PRACOVNÍKOV ÚSTAVU

Pracovníkom GÚDŠ boli v roku 1980 udelené tieto vyznamenania:

„Rad červenej hviezdy práce: RNDr. Ján Gašparik, CSc.
RNDr. Anna Vozárová, CSc.

„Víťaz socialistickej súťaže: RNDr. Vladimír Hanzel, CSc.

50-ročné životné jubileum oslávili:

RNDr. Vladimír Baňacký, CSc.
RNDr. Anton Biely, CSc.
RNDr. Jozef Cubínek
Agnesa Jochamanová
Bernard Kováč
Pavel Marko
František Slezák
Ing. Jaroslav Štohl

Do dôchodku odišli:

Michal Čuvan
Blažena Olešanská
Karol Pristaš
Helena Sekerová
Jozef Szlimák
Michal Štuk

Pracovné jubileá

25 rokov v službe ústavu:

Marta Bačarková
RNDr. Jozef Cubínek
Ladislav Dublan
RNDr. Jaroslav Chmelík, CSc.
RNDr. Albín Klinec, CSc.
Mária Kolníková
RNDr. Anna Kullmanová
Ľudovít Mičulík
RNDr. Anna Mihaliková
Dorota Svobodová

20 rokov v službe ústavu:

Helena Goreková
RNDr. Vladimír Hanzel, CSc.
Alžbeta Chomová
Edita Jassingerová
Ing. Martin Rybár
RNDr. Ladislav Skvarka, CSc.

Trvalý pracovný pomer rozviazalo 14 pracovníkov:

Božena Bergendiová
Simona Dorkovičová
Marta Halenkovičová
Anna Hoferová
Michal Horák
Miroslav Hóz
Ing. Ivan Janotka
František Javorka
Ivan Kondrót
Valéria Kottlerová
Anna Kukučková
Alexander Polák
Helena Skybová
Viliam Šimek

ZOZNAM PRACOVNÍKOV GÚDŠ PODĽA ODDELENÍ K 31. 12. 1980

Riaditeľstvo:

Gašparik Ján, RNDr, CSc.	– riaditeľ
Reichwalder Peter, RNDr, CSc.	– námestník pre výskum
Bálint Ján	– technicko-ekonomický námestník

Sekretariát riaditeľa:

Chomová Alžbeta	– vedúca
Biksadská Oľga od 6.10 1980	
Ivanovová Viola od 23.7. 1980 materská dovolenka	
Kosíková Vilma	

Plánovacie oddelenie:

	– vedúci
Gabauer Gustáv	
Čutková Eva	
Lobík Milan	
Mašurová Emília	

Referát pre zahraničné styky:

Reháková Zlatica

Podateľňa:

Baumgartnerová Blažena	od 1.11. 1980
Hoferová Anna	do 4.9. 1980
Mizerová Marcela	

Oddelenie kádrovej a personálnej práce:

Hrozienčík Ján	– vedúci
Mičulíková Rozália	
Vargová Ľubomíra	

Zvláštne oddelenie a útvar obrany:

Šimek Viliam	do 31.10. 1980	– vedúci
Kelečín Štefan	od 1.10. 1980	– vedúci
Gašparik Ján		
Houba Miloslav	od 16.5. 1980	
Javorka František	do 31.12. 1980	
Kosorínska Alžbeta	do16.12. 1980	
Maderová Angela		
Polák Alexander	do 31.8. 1980	
Urbanič Michal		

Právne oddelenie:

Čutková Miloslava
Grodan Ernest do 31.12. 1980

SEKTOR REGIONÁLNEHO VÝSKUMU:

Mello Ján, RNDr, CSc., – vedúci
Cónová Magdaléna

Oddelenie kryštalinika:

Klinec Albín, RNDr., CSc. – vedúci
Bezák Vladimír, RNDr.
Gorek Ján
Hraško Ladislav
Lehotský Ivan, RNDr, CSc.
Lukáčik Eduard, RNDr.
Miko Oto, CSc.
Selecký Anton
Zakovicová Vieroslava do 31.12. 1980

Oddelenie paleozoika:

Bajaník Štefan, RNDr, CSc. – vedúci
Čižnárová Eva
Dovinová Lýdia
Gaál Ľudovít, RNDr.
Gregor Tomáš, RNDr., CSc.
Chmelík Jaroslav, RNDr., CSc.
Ivanička Ján, RNDr., CSc. od 15. 6. 1980 zahraničná expertíza
Michal Vladimír od 24.11. 1980
Poórová Margita
Snopko Laurenc, RNDr., CSc.
Vozár Jozef, RNDr., CSc.
Vozárová Anna, RNDr., CSc.

Oddelenie mezozoika:

Biely Anton – vedúci
Bujnovský Alfonz, RNDr.
Dugovič Ladislav
Haško Jaroslav, RNDr., CSc.
Kochanová Mária, RNDr., CSc.
Kullmanová Anna
Pevný Jozef, RNDr., CSc.
Polák Milan, RNDr., CSc. – zahraničná expertíza

Rakús Miloslav, RNDr., CSc.
Salaj Jozef, RNDr., CSc.
Slováková Božena

Oddelenie paleogénu:

Nemčok Ján, RNDr., CSc. – vedúci
Durkovič Tibor, RNDr., CSc.
Filo Ivan
Gašpariková Viera, RNDr., CSc.
Gross Pavel, RNDr.
Krištienová Janka neplatená materská dovolenka
Kvíčalová Magdaléna od 8.9. 1980 neplatené voľno /zahraničie/
Nosáľová Soňa od 3.9. 1980
Papšová Jarmila, RNDr., CSc.
Potfaj Michal, RNDr.
Snopková Paulína, RNDr., CSc.
Vaňová Margita, RNDr., CSc.

Oddelenie neogénu:

Vass Dionýz, RNDr., CSc. – vedúci
Danillová Jolana
Elečko Michal, RNDr.
Habovštiaková Cecília
Kantorová Viera, RNDr.
Kottlerová Valéria do 4.9. 1980
Kučerová Jarmila od 1.10. 1980
Lehotayová Ružena, RNDr.
Ondrejičková Anna, RNDr., CSc.
Planderová Eva, RNDr., CSc.
Priechodská Zora, RNDr., CSc.
Takáčová Jana

Oddelenie neovulkanitov:

Dublan Ladislav – vedúci
Dorkovičová Simona do 31.7. 1980
Hojstričová Viera
Karolus Karol, RNDr., CSc.
Karolusová Eva, RNDr., CSc.
Konečný Vlastimil, RNDr., CSc.
Lexa Jaroslav, RNDr., CSc.
Mihaliková Anna, RNDr.
Petrušková Ružena

Oddelenie kvartéru:

Vaškovský Imrich, RNDr, CSc. – vedúci
Baňacký Vladimír, RNDr., CSc.
Grichová Sylvia od 17.3. 1980
Halouzka Rudolf, RNDr.
Horniš Ján
Kolačkovská Mária
Orth Bohumil
Pristaš Ján
Schmidt Zoltán, RNDr., CSc.
Štuk Michal do 31.12. 1980
Vaškovská Eugénia, RNDr., CSc.

Oddelenie ložísk nerastných surovín:

Ilavský Ján, RNDr., DrSc. – vedúci
Gargulák Milan, RNDr.
Hanáček Jozef, RNDr.
Hupka Jozef od 14.8. 1980
Ivanov Miroslav, RNDr., CSc.
Kopecký Ján
Marsina Karol od 1.8. 1980 od 1.9. 1980 základná vojenská služba
Margočová Helena
Molák Bohumil, RNDr.
Onačila Dušan
Pecho Jozef, RNDr., CSc.
Pulec Miroslav, RNDr., CSc.
Rojkovičová Ľudmila, RNDr.
Stankovič Jozef, RNDr.
Šaturová Viera, Ing. 1/2 úväzok – dôchodkyňa
Štohl Jaroslav, Ing.
Václav Jozef, RNDr., CSc.

Oddelenie hydrogeológie:

Hanzel Vladimír, RNDr., CSc. – vedúci
Dovina Vladimír, RNDr.
Fendek Marián, RNDr. od 1.8. 1980 od 1.10. 1980 základná vojenská služba
Franko Ondrej, RNDr., CSc.
Chochol Milan od 1.8. 1980 od 1.9. 1980 základná vojenská služba
Jelenčiaková Katarína
Kukučková Anna do 5.10. 1980
Kullman Eugen, Ing., CSc.
Masarik Fedor
Mateovič Ľudovít
Remšík Anton

Škvarka Ladislav, RNDr., CSc. zahraničná expertíza
Zakovič Michal, RNDr.

Oddelenie inžinierskej geológie:

Modlitba Igor, RNDr. – vedúci od 1.10 1980
Klukanová Alena, RNDr. od 1.8. 1980

Oddelenie hlbinnej stavby:

Leško Bartolomej, RNDr., DrSc. – vedúci
Fusán Oto, RNDr., DrSc., člen korešpondent SAV
Koráb Tomáš, RNDr., CSc.
Kysela Ján, RNDr.
Starfčková Libuša
Šucha Peter, RNDr. od 1.8. 1980
Wunder Dušan, RNDr.

Oddelenie tektoniky:

Maheľ Michal, akademik – vedúci
Havrila Milan
Janátová Emília

SEKTOR LABORATÓRNEHO VÝSKUMU:

Gazda Stanislav, Ing., CSc. – vedúci
Trsťanová Zdenka materská dovolenka

Oddelenie nukleárnej geológie:

Kantor Ján, RNDr., Ing., CSc. – vedúci
Ďurkovičová Jarmila, RNDr., CSc.
Eliáš Karol, RNDr., CSc.
Ferenčíková Elígia
Garaj Martin
Harčová Emília od 10.11. 1980 materská dovolenka
Hašková Anna materský príspevok
Hlošková Oľga
Kloknerová Milada
Lux Ján dôchodca
Maderová Alžbeta
Repčok Ivan, RNDr.
Rybár Martin, Ing.
Schramm Jozef
Sládková Elena do 31.8. 1980 materský príspevok
Sládková Magdaléna, Ing.
Trstenská Zita

Wiegerová Viera
Zaťovič Dušan

Oddelenie mineralógie a geochémie:

Beňka Jozef, RNDr., CSc. – vedúci
Benkovič Viliam dôchodca
Gavenda Rudolf
Gubač Jozef, RNDr., CSc.
Hrušková Anna
Chalupecká Libuša
Kolárik Engelbert
Marettová Alžbeta
Marko Pavel
Marková Magda, RNDr., CSc.
Mitana František
Regásek František, RNDr., CSc. zahraničná expertíza
Suchý Štefan, RNDr.
Svobodová Dorota
Tóthová Katarína materská dovolenka
Žáková Eva, RNDr. do 19.10. 1980 materský príspevok

Oddelenie paleontológie

Brestenská Edita, RNDr. – vedúca
Bergendiová Božena do 30.9. 1980
Burgelová Katarína od 15. 10. 1980 – dôchodkyňa
Dublanová Mária
Eliášová Klára
Jochmanová Agneša
Lednárová Rozália
Rajtíková Lýdia od 1.10. 1980
Remžíková Zuzana
Samuel Ondrej, RNDr., DrSc.
Sekerová Helena – od 1.6. 1980 – dôchodkyňa
Šebor Karol
Šottníková Marta
Švec Milan
Turanská Mária – dôchodkyňa
Zajíčková Mária

Oddelenie hydrogeochémie:

Gazda Stanislav, Ing., CSc. – vedúci
Bachorec Alexander, RNDr.
Bodiš Dušan, RNDr.
Janťčková Elena, RNDr.

Jirásková Helena
Kyselová Dana – materský príspevok
Lopašovský Kamil – zahraničná expertíza
Móza Anton, RNDr. – platený funkcionár /poslanec/
Rapant Stanislav, RNDr.

Oddelenie spektrálnej chémie:

Klinčeková Mária, Ing. – vedúca, od 15.6. 1980 zahraničná expertíza
Brezníková Jana materská dovolenka
Cubínek Jozef, RNDr.
Kavuleková Mária
Kupčo Gejza, RNDr., CSc. 1/2 úväzok – dôchodca
Olešanská Blažena
Šebestová Eva
Valigová Mária, Ing.

Oddelenie analytickej chémie:

Harča Vojtech, RNDr. od 1.7. 1980 vedúci
Drgáčová Viera od 16.9. 1980 materská dovolenka
Ďuriš Miloš
Janotka Ivan, Ing. do 31.8. 1980
Lacová Margita
Lešták Pavel, Ing., CSc. od 15.6. 1980 zahraničná expertíza
Nehnevajová Anna
Přikrylová Mária

Mikrosonda:

Krištín Jozef, RNDr., CSc. od 1.11. 1980

SEKTOR EDIČNO-DOKUMENTAČNÝ

Brlay Aurel – vedúci

Oddelenie kartografie a vydávania geologických máp:

Púchy Rudolf – vedúci
Beleš František
Belková Emília
Hodul Peter
Holodová Eva
Nízka Mária
Pospišilová Magdaléna
Schnell Ivan, Ing.

Starková Helena
Tinková Marta
Varga Ján

Oddelenie redakcie geologických publikácií:

Bročková Irena – vedúca
Bielik Jozef dôchodca
Cabadajová Mária
Jassingerová Edita
Madajová Kamila
Sečanská Anna do 27.7. 1980 materská dovolenka; 1/2 úväzok
Smolíková Slavenka
Šipošová Gabriela

Oddelenie informatiky:

Kolníková Mária – vedúca
Bačarková Marta
Bálintová Edita
Baňacká Veronika neplatená materská dovolenka
Beganová Magdaléna
Chalániová Jana
Košinárová Margita dôchodkyňa
Ráczová Mária
Repčoková Zora

Oddelenie reprodukcie:

Began Augustín, RNDr., CSc. – vedúci
Dúbravay Július
Jendeková Helena
Kandl Milan
Kováčová Cecília
Michalíková Cecília materská dovolenka
Šottník František

Oddelenie dokumentácie:

Goreková Helena – vedúca
Ivan Ľudovít, RNDr., CSc 1/2 úväzok – dôchodca
Ončáková Petronela, RNDr.
Szlimák Jozef do 30.6. 1980

SEKTOR EKONOMICKO-TECHNICKÝ

Pristaš Karol – vedúci do 30.6. 1980, od 1.12. 1980 dôchodca
Schaner Juraj, Ing. vedúci od 1. 7. 1980
Mičková Oľga

Referát práce a miezd:

Krutá Oľga

Finančný referát a pokladňa:

Hrozienčíková Klára
Čuvanová Rozália

Oddelenie účtárne:

Sabolová Lýdia	– vedúca
Fáziková Anna	do 14.9. 1980 neplatená materská dovolenka
Miklošková Danica	
Pristachová Jozefína	
Púchyová Amália	
Zakovičová Helena	

Oddelenie dopravy:

Jurkáček Milan	od 28. 1. 1980 vedúci
Bittner Jozef	
Čuvan Michal	od 1.7. 1980 dôchodca
Drozda Emil	
Ďurica Ivan	
Hóz Miroslav	do 30.9. 1980
Kalina Eugen	
Kiss Július	
Kondrót Ivan	do 30.4. 1980
Kňazeová Jana	
Koudela Ľuboš	od 7.2. 1980
Krajčír Dušan	
Mizera Milan	
Oscitý Ervín	
Ružovič Tomáš	
Trajda Karol	

Oddelenie stavebných investícií a hospodárskej správy:

Bederková Žofia	
Bombálová Jarmila	do 31.7. 1980
Čuvanová Anna	
Fabianová Emília	
Ferenčíková Mária	
Halenkovičová Marta	do 4.11. 1980
Horváthová Anna	dôchodkyňa

Kernová Ružena	1/2 úväzok
Kollár František	od 1.8. 1980
Kostolányiová Irena	od 11.11. 1980
Kováč Bernard	
Križan Pavel	dôchodca
Kubíková Mária	
Mašura Jozef	dôchodca – 6.6. 1980 zomrel
Mezovská Mária	dôchodkyňa
Moková Anna	dôchodkyňa
Morávková Emília	
Muchová Viera	1/2 úväzok
Nižňanská Edita	1/2 úväzok
Padláková Gabriela	1/2 úväzok
Petrášová Margita	od 23.10. 1980
Plunárová Silvia	neplatená materská dovolenka
Pružinský Karol	
Skybová Helena	do 30.6. 1980
Slezák František	
Šalgovič Ján	
Šefčíková Alžbeta	dôchodkyňa
Tarabová Emília	
Vlach Peter	

Oddelenie strojových investícií a zásobovania:

Linder Karol	– vedúci
Holičková Eva	
Královičová Blažena	
Kubíková Mária	
Leššová Oľga, Ing.	
Mičulík Ľudovít	

ROČENKA

GEOLOGICKÉHO ÚSTAVU DIONÝZA ŠTÚRA ZA ROK 1980
vydal Geologický ústav Dionýza Štúra v roku 1981
pre vnútornú potrebu

Zostavili: RNDr. Anton Biely, CSc., RNDr. Ján Gašparik, CSc., RNDr. Ján Mello, CSc., RNDr. Peter Reichwalder, CSc., RNDr. Ondrej Samuel, DrSc.

Jazyková úprava a sadzba: Anna Sečanská

Vytlačilo Tlačové stredisko GÚDŠ v roku 1981